

ΙΑ΄ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Με απόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πραγματοποιήθηκε στό Ἱ. Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου στό Προκόπιον Εὐβοίας, ἀπό 18 ἕως 22 Ὀκτωβρίου 1999, ἡ «**ΙΑ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων διά θέματα αἵρέσεων καί παραθρησκείας**».

Ὁργανωτικός φορέας τῆς Συνδιασκέψεως ἦταν ἡ Συνδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν Αἱρέσεων καί θέμα: «Αἵρέσεις, παραθρησκεία καί νεοειδωλολατρία ὡς κοινωνικόν πρόβλημα. Διαπιστώσεις καί προοπτικά διά μίαν ὀρθήν ποιμαντικήν ἀντιμετώπισιν».

Στήν ἐναρκτήρια ἐπίσημη συνεδρία, τόν Ἁγιασμόν ἐτέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Μελέτιος καί τήν ἐναρξή τῶν ἐργασιῶν ἐκήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος.

Στήν Συνδιάσκεψη συμμετεῖχαν Ἐντεταλμένοι καί τῶν λοιπῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, πλήν τῶν Πατριαρχείων Ἀντιοχείας, Ρουμανίας καί Γεωργίας, οἱ ὁποῖοι καί μετέφεραν μηνύματα τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν. Τό Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος ἀνέγνωσεν ὁ Πανοσιολογίωτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Δανιήλ Πουρτσουκλῆς, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Μηνύματα ἐπίσης ἀνέγνωσαν, ὁ Διευθυντής Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Κων. Κοντογιάννης καί ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῆς Πολιτείας.

Ἰδιαίτερος ἐπίσημο χαρακτήρα προσέδωκε στήν Συνδιάσκεψη ἡ παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος συμμετέσχεν ἐνεργῶς στήν διεξαχθεῖσα συζήτηση καί μέ τό κῆρος τῶν ἀπαντήσεων του συνέβαλε ἀποφασιστικά στήν ὅλη ἐπιτυχία τῆς Συνδιασκέψεως.

Τό πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνδιασκέψεως ἦταν τό ἀκόλουθο:

• **Δευτέρα 18.10.99:** ... 17.30 Ἁγιασμός, Ἐναρξεις, Μηνύματα, Κήρυξις ἐργασιῶν, Εἰσαγωγή εἰς τό θέμα τῆς Συνδιασκέψεως, ὑπό τοῦ Αἰδεσιμολογιώτατου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Κυριακοῦ Τσουροῦ, Γραμματέως τῆς Σ.Ε. ἐπί τῶν Αἱρέσεων. 21.30 Ἀπόδειπνον.

• **Τρίτη 19.10.99:** 07.30 Ὁρθρος. 09.30 **Α΄ Εἰσήγησις:** «Χριστός Ἐσταυρωμένος Ἕλλησι μωρία». Εἰσηγητής: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Μελέτιος. 10.30 **Β΄ Εἰσήγησις:** «Τά σύγχρονα θρησκευτικά κινήματα κίνδυνος γιά τόν πνευματικό προσανατολισμό μας». Εἰσηγητής: Ὁ κ. Ἀντώνιος

Παπαδόπουλος, Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. 11.30 **Γ΄ Εἰσήγησις:** «Χαρακτηριστικά τῶν Πεντηκοστιανῶν». Εἰσηγητής: Ὁ Πανοσιολογίωτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Δανιήλ Γούβαλης, Ἐντεταλμένος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀττικῆς. 12.30 Οἱ Ἐντεταλμένοι καί τόν ἔργον τους (α) ... 17.00 **Δ΄ Εἰσήγησις:** «Διεθνές σκηνικό». Εἰσηγήτρια: ἡ κ. Ντίνα Παπαθανασοπούλου, Συνεργάτις τῆς ΠΕΓ. 18.00 Οἱ Ἐντεταλμένοι καί τό ἔργον τους (β). 19.30 Ἀκολουθία τῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως ὑπέρ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων. 20.30 Δεῖπνον. 21.30 Ἀπόδειπνον

• **Τετάρτη 20.10.99** 07.30 Ὁρθρος. 09.30 **Ε΄ Εἰσήγησις:** «Σέκτες καί ἔγκλημα. Μέγιστον κοινωνικό πρόβλημα στίς μέρες μας». Εἰσηγητής: Ὁ κ. Στέλιος Ταμάσιος, Στρατιωτικός Εἰσαγγελεὺς Κύπρου. 10.30 **ΣΤ΄ Εἰσήγησις:** «Προσπάθειες καί ἐνέργειες τῶν Ἀρχῶν τῶν διαφόρων Κρατῶν πρός προστασίαν ἐναντι τῆς ἐπικίνδυνης δράσεως τῶν αἱρέσεων». Εἰσηγητής: ὁ κ. Γεώργιος Κρίππας, Δρ. Συνταγματικοῦ Δικαίου. 11.30. Οἱ Ἐντεταλμένοι καί τόν ἔργον τους (γ) 12.30 Ὁμάδες Ἐργασίας (α). 17.00 **Ζ΄ Εἰσήγησις:** «Τό πρόβλημα τῆς νεοειδωλολατρίας σήμερα». Εἰσηγητής: Ὁ Αἰδεσιμολογίωτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. 18.00 Συνεργασία Ἐπιτροπῆς Πορισμάτων (α) 19.30 Ἐσπερινός 20.30 Δεῖπνον. 21.30 Ἀπόδειπνον

• **Πέμπτη 21.10.99** 07.30 Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία ἐπί τῆ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμω - Ὀνομαστήρια Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου. 10.30 **Η΄ Εἰσήγησις:** «Κοινωνικές ἐπιπτώσεις τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί ποιμαντική ἀντιμετώπισή τους». Εἰσηγητής: Ὁ Πανοσιολογίωτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Ἐντεταλμένος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. 11.30 **Θ΄ Εἰσήγησις:** «Προβληματισμοί γιά τήν θρησκευτικότητα στό Ἑλληνικό Πανεπιστήμιο». Εἰσηγητής: Ὁ Αἰδεσιμολογίωτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Ἀναγνωστόπουλος, Ἀναπληρωτής Καθηγητής τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης. 12.30 Ὁμάδες Ἐργασίας (β), 17.00 **Ι΄ Εἰσήγησις:** «Ἐφηβοί καί ἀποκρυσφορμιά». Εἰσηγητής: Ὁ Πανοσιολογίωτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Παῦλος Ἰωάννου, Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς Νεότητος. 18.00 Γενική Συζήτησις (Ι), 19.30 Ἐσπερινός. 20.30 Δεῖπνον. 21.30 Ἀπόδειπνον

• **Παρασκευή 22.10.99** 07.30 Όρθρος, 09.30 Συνεργασία Επιτροπής Πορισμάτων (6) 10.30 Γενική συζήτηση της Όλομελείας (II), Έγκρισις Πορισμάτων, Ανακοινωθέν. 13.00 Γεύμα. 14.00 Αναχώρησις.

Καρπός της Συνδιασκέψεως ήταν τά ακόλουθα βαρυσήμαντα Πορίσματα:

«ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

ΙΑ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Η ΙΑ' Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων Όρθοδόξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων διά θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας πραγματοποιήθηκε μετά από απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, στό Ιερό Προσκύνημα του Όσιου Ιωάννου του Ρώσου στό Προκόπι Εύδοίας, από 18-22.10.99 μέ θέμα: «Αίρέσεις, παραθρησκεία και νεοειδωλολατρία ως κοινωνικό πρόβλημα. Διαπιστώσεις και προοπτικά διά μίαν όρθήν ποιμαντικήν αντιμετώπιση».

Μετά από τίς σχετικές εισηγήσεις και ευρύτατες συζητήσεις όδηγήθηκε στό ακόλουθα συμπεράσματα και διαπιστώσεις:

Όμάδα Α' - Νεοπεντηκοστιανές Αίρέσεις

1. Διαπιστώθηκε έντονη προπαγανδιστική δραστηριότητα των Πεντηκοστιανών. Ιδιαίτερα δέ μέσω του ραδιοφωνικού σταθμού τους, «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ», F.M., τόσο του κεντρικού όσον και των επαρχιακών. Οί σταθμοί αυτοί άσχοιούν άθέμιτο προσηλυτισμό, δεδομένου ότι άποκρύπτουν τήν πεντηκοστιανή τους ταυτότητα και έχουν τόν παραπλανητικό προσδιορισμό, «Τό χριστιανικό ραδιόφωνο της Άθήνας, στην υπηρεσία του Εύαγγελίου».

2. Από τήν προσηλυτιστική δραστηριότητα των νεοπεντηκοστιανών δημιουργούνται δυσάρεστες, από κοινωνικής πλευράς καταστάσεις στον οικογενειακό τομέα, καθόσον έχει διαπιστωθεί πλήθος διαζυγίων σέ οικογένειες όπου έχει εισχωρήσει αυτή ή αίρεσις. Αυτόνοητες τυγχάνουν οί επιβλαβείς επιπτώσεις στην ψυχική υγεία των παιδιών.

3. Επίσης έπισημάνθηκε ότι, προβάλλοντας έντονα τίς έσφαλμένες έσχατολογικές τους διδασκαλίες περί επικείμενης άρπαγής των όπαδών τους στους ουρανούς, και μάλιστα τήν δεκαετία του 1990, έκμεταλλεύονται οικονομικά άνυποπτους και άπροστάτευτους ανθρώπους, πού γίνονται θύματά τους.

4. Η Συνδιάσκεψη άσχολήθηκε μέ τό θέμα της Χ.Ο.Ε. και της Α.Θ.Α.Ζ.Ω, ή όποία προέκυψε από διάσπαση της πρώτης. Διαπιστώθηκε ότι οί άνθρωποι των ομάδων αυτών προσπαθούν, έξωτερικά, να φαίνονται ότι είναι κανονικά μέλη της Όρθοδόξου Εκκλησίας αλλά κρυφά και μυστικά διατηρούν όλα τά λανθασμένα και αίρετικά «πιστεύω» τους.

Όμάδα Β' - Παραθρησκευτικές Όργανώσεις της «Νέας Έποχής»

1. Η κοσμοθεωρία των ποικιλωνύμων ομάδων πού συνθέτουν τό μωσαϊκό της λεγομένης «Νέας Έποχής» θεμελιώνεται σέ έξωχριστιανικές και έξευρωπαϊκές αντίληψεις. Θεμελιώνεται, δηλαδή, στην περι Θεού, ανθρώπου και κόσμου αντίληψη των ανατολικών θρησκείων και του άποκρυφισμού.

2. Οί ομάδες αυτές κρύβονται πίσω από πολύμορφα προσωπεία, θρησκευτικά, κοινωνικά, φιλοσοφικά, οικονομικά, πολιτικά κ.ά.

3. Διεσδύουν και έπενδύουν κυρίως στους τομείς της εκπαιδύσεως, του άθλητισμού, της υγείας και της οικονομίας. Δρουν κατά τρόπον άνεξέλεγκτον στην Ελλάδα και στίς υπόλοιπες χώρες, δημιουργώντας σοβαρά προβλήματα - όχι μόνον, ούτε καθαρώς «θρησκευτικά» - άπειλούν όλόκληρο τόν πολιτισμό μας και τούς δημοκρατικούς θεσμούς.

4. Οί ομάδες αυτές κόπτονται για τήν θρησκευτική έλευθερία και τά ανθρώπινα δικαιώματα, τά όποια όμως κατάφωρα παραβιάζουν τή ζωή των όπαδών τους (δικαίωμα στην εργασία, στην ασφάλιση, πληροφόρηση, μόρφωση κ.ά.). Ουμούνται τίς θρησκευτικές έλευθερίες και τά ανθρώπινα δικαιώματα μόνον όταν θέλουν να έξουδετερώσουν τήν κριτική πού άσκειται εις βάρος τους.

5. Οί άρμόδιοι κρατικοί φορείς, οί πολίτες και κυρίως οί νέοι στό σχολεία δέν είναι, δυστυχώς, ενημερωμένοι για τούς κινδύνους πού έγκυμονούν οί νέες αίρέσεις, τούς όποιους έχουν έπισημάνει και θεομοθετημένα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

6. Διαπιστώθηκε ότι πολλά προβλήματα δημιουργεί ή δράση των «παρακλαδιών» της μασονίας. Μάλιστα δημιουργεί σύγχυση ή παρουσία μερικών εκκλησιαστικών προσώπων από άγνοια ασφαλώς, σέ εκδηλώσεις αυτών των οργανώσεων.

7. Έπισημάνθηκε ότι η «Νέα Έποχή», επιδιώκει νά διαδρώσει και νά αλώσει ακόμη και τόν Έκκλησιαστικό χώρο.

8. Είναι ανάγκη νά ένταθει ή έννημέρωση πρός τούς αρμοδίους φορείς και τό κοινό γιά τίς ομάδες αυτές. Τό πρόβλημα θά πρέπει νά άπασχολήσει και τήν Πολιτεία. Επίσης θά πρέπει νά ύπάρξει έννημέρωση στά σχολεία γιά τούς κινδύνους από τίς νέες αυτές αίρέσεις.

9. Η Συνδιάσκεψη έκρινε άπαραίτητο νά μήν θεωρείται αυτόνομη ή άπόκτηση τοῦ θρησκευτικοῦ καθεστώτος από ομάδες οί όποίες παραπλανητικά έμφανίζονται ως τέτοιες, σύμφωνα και μέ τήν ύπ' αριθμ. 8373 Έκθεση τής Έπιτροπής Νομικών Θεμάτων και Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων ή όποία τόν Άπρίλιο έξ έγινε όμοφώνως άποδεκτή από τό Συμβούλιο τής Εὐρώπης και έξ αυτής προέκυψε ή ύπ' αριθμ. 1412/1999 Σύσταση τοῦ έν λόγω Συμβουλίου.

10. Τονίστηκε ότι είναι αναγκαίο ή Έκκλησία νά έχει λόγο στην σύνταξη των αναλυτικών προγραμμάτων τοῦ μαθήματος των Θρησκευτικών σέ όλες τίς βαθμίδες τής εκπαιδύσεως.

11. Διαπιστώθηκε ότι άσκειται προσηλυτισμός στόν άποκρυφισμό και ιδιαίτερα στόν νεοσατανισμό μέσω εκπομπών πού άπευθύνονται κυρίως σέ παιδιά και νέους.

12. Τή Συνδιάσκεψη προβληματίσε ή ταυτότητα περιοδικών και έντύπων πού κυκλοφόρησαν πρόσφατα και παρουσιάζονται ως όρθόδοξα ένω προβάλλουν συγκρητιστικές άπόψεις.

Όμάδα Γ' - Η Νεοφανής παρουσία των νεοειδωλολατρικών ομάδων

Τήν ΙΑ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη διά θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας άπασχόλησε και ή δράση των σχετικά νεοφανών παγανιστικών και νεο-ειδωλολατρικών ομάδων. Διαπιστώθηκε ότι οί ομάδες αυτές:

1. Έπιχειρούν όχι μόνον διάδρωση τοῦ όρθοδόξου φρονήματος των πιστών μας αλλά και παραχαράξη τής πολιτιστικής ταυτότητας τοῦ έλληνικοῦ λαοῦ.

2. Χρησιμοποιούν ποικίλα προσωπεία και διεισδύουν ύπουλα σέ διάφορα κινήματα (πολιτιστικά, έθνικιστικά, φεμινιστικά, οικολογικά κλπ.)

3. Κατηλεύονται τίς έθνικές ευαισθησίες των νεοελλήνων, προωθώντας τήν αύταπάτη μιᾶς δήθεν άρχαιολατρείας, πού παρουσιάζεται ως «έπιστροφή στις ζωογόνες ρίζες τής φυλής».

4. Μέ τόν άντιχριστιανισμό και άντιδυζαντινισμό τους άρνούνται τήν συνέχεια και συνοχή τοῦ πολιτι-

σμοῦ μας και δηλητηριάζουν τήν συλλογική έθνική συνείδηση.

5. Ακόμη και όταν ή στάση τους έναντι τής Όρθοδόξου Έκκλησίας δέν φαίνεται έχθρική, νοθεύουν τό χριστιανικό μήνυμα θεωρώντας τόν Χριστιανισμό άντίγραφο τής άρχαίας έλληνικής θρησκείας σέ όλες του τίς εκφάνσεις.

6. Άναμειγνύουν μέ τίς παγανιστικές δοξασίες τους θεμελιώδεις διδασκαλίες τής «Νέας Έποχής» έρμηνεύοντας τά πάντα μέ άποκρυφιστικό τρόπο.

7. Άρκετές νεοειδωλολατρικές ομάδες, υίοθετούν άκραίες πολιτικές και ρατσιστικές τάσεις πού άποτελοῦν άπειλή γιά τούς δημοκρατικούς θεσμούς.

Γιά τήν ποιμαντική άντιμετώπιση των εκ τής νεοειδωλολατρείας προβλημάτων είναι ανάγκη:

1. Νά καταδεικνύεται τό άσυμβίβαστο τής όρθοδόξου πίστεως μέ τίς όποιοεδήποτε νεοπαγανιστικές ή νεοειδωλολατρικές δοξασίες

2. Μέ τήν σύνταξη ειδικών μελετών νά άποκαθίσταται ή ιστορική αλήθεια γιά γεγονότα πού σκοπίμως διαστρεβλώνονται εις βάρος τοῦ Χριστιανισμοῦ

3. Νά προβάλλεται ή εκ μέρους των Άγίων Πατέρων εκτίμηση τής αξίας τής Έλληνικής Παιδείας και τής προδρομικής σημασίας της γιά τήν έξάπλωση τοῦ Χριστιανισμοῦ.

4. Νά άναδεικνύεται ή συμβολή τής έν γενεί Χριστιανικής διάνοησης και ιδιαίτερα τοῦ μοναχισμοῦ στην διάσωση και διαφύλαξη τής θύραθεν παιδείας και ειδικότερα των κειμένων τής κλασσικής παράδοσης.

Η Συνδιάσκεψη χαιρετίζει τήν σύσταση ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής ή όποία άποβλέπει στην συμβολή τής Έκκλησίας στην έντιχία των Όλυμπιακών Αγώνων τοῦ 2004 μέ σκοπό τήν προβολή και διαφύλαξη τοῦ γνησιοῦ πνεύματος των Όλυμπιακών Αγώνων.

Όμάδα Δ' - Νομικές Διαπιστώσεις

1. Οί αίρέσεις-σέκτες και οί αίρέσεις-κινήματα μετέχονται μεθόδους μαζικής χειραγωγήσεως και άλλες τεχνικές, χωρίς νά διστάζουν νά διαπράττουν πάσης φύσεως έγκλήματα, γιά νά επιτύχουν, μεταξύ άλλων, και τήν φίμωση κάθε χριστιανικής και ιδίως κάθε Όρθοδόξου χριστιανικής άπόψεως.

2. Οί Όρθόδοξοι χριστιανοί ύφιστάμεθα μία πνευματική, οικονομική και ψυχολογική έθνοκάθαρση, από τίς αίρέσεις-σέκτες και όρισμένους συμμάχους τους στόν χώρο τής πολιτικής, μέ στόχο τόν άποχριστιανισμό κάθε τομέως τής κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής ζωής.

3. Η διαστρέβλωση τής αλήθειας από τίς αίρέσεις-σέκτες και όρισμένους παράγοντες πού τίς ύποστηρίζουν είναι άγία πρακτική ή όποία άφειδώς χρησιμοποιείται σέ κάθε περίπτωση, τοῦ νομικοῦ χώρου

μή εξαιρουμένου, όταν προσβάλλονται σοβαρῶς ἡ παράνομη δραστηριότητα ἢ οἱ ἐπικίνδυνες καὶ ἐγκληματικές κακοδοξίες τους.

4. Δέν συνιστᾶ δυσμενῆ θρησκευτική διάκριση, ἡ διαφορετική μεταχείριση τῶν αἱρέσεων-σεκτῶν καὶ τῶν αἱρέσεων-κινήματων, καθ' ὅσον στηρίζεται στίς δραστηριότητές τους καὶ ὄχι στόν θρησκευτικό μανδύα, τόν ὁποῖο, ἐξ ἄλλου, παραπλανητικῶς ἐνδύονται.

5. Ἡ μόνιμη συνεργασία Κράτους καὶ Ἐκκλησίας γιά τίς ἀναγκαῖες νομοθετικές βελτιώσεις καὶ γιά τήν ἐνημέρωση δημοσίων ὑπαλλήλων, δικαστικῶν καὶ λοιπῶν κρατικῶν φορέων γιά τήν ἐγκληματικότητα καὶ τά λοιπά κοινωνικά προβλήματα πού προξενεῖ ἡ δράση τῶν αἱρέσεων-σεκτῶν θεωρεῖται ὡς ἐπιτακτική ἀνάγκη, προκειμένου νά ὑπάρξῃ μία συντονισμένη δράση πρὸς τήν κατεύθυνση αὐτή.

6. Ἡ σύσταση εἰδικῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν γιά τίς αἱρέσεις-σέκτες, ὅπως αὐτές πού συνεστήθησαν ἤδη στήν Δυτική Εὐρώπη, καὶ ἡ ἴδρυση ἐθνικῶν κέντρων ἔρευνας καὶ πληροφόρησης γιά τό ἴδιο ζήτημα, ἡ ὁποία προτείνεται ἀπό τό τελευταῖο ψήφισμα τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνέλευσης τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, κρίνεται ὅτι εἶναι θέματα τῶν ὁποίων ἡ ὑλοποίηση ἐνδείκνυται νά προχωρήσῃ ἀπό τήν Πολιτεία ἄμεσα καὶ χωρίς ὁποιαδήποτε καθυστέρηση.

7. Ἡ Συνδιάσκεψη χαιρετίζει τήν θαρραλέα ἐθνοκοθησκευτική στάση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ τήν ἄμεση ἀντίδραση καὶ τήν καταπελτική ἀπάντηση, τήν ὁποία ἔδωσε στήν ἀπαράδεκτη Ἐκθεση τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, γιά τήν ἄσκηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ ἰδιαίτερα τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν στή χώρα μας».

«... Εἶναι γνωστόν ὅτι τά προβλήματα τά προερχόμενα ἐκ τῆς δράσεως τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καὶ τῶν παραθησκευτικῶν ομάδων δέν ἀπασχολοῦν πλέον μόνον τάς κατά τόπους Ἐκκλησίας, ἀλλά καὶ τά Κοινοβούλια τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καὶ αὐτό τοῦτο τό Εὐρωπαϊκόν Κοινοβούλιον, τά ὁποῖα ἀντιμετωπίζουν τήν τοιαύτην δραστηριότητα καὶ τάς συνεπείας αὐτῆς ὡς σοβαρότατον κοινωνικόν πρόβλημα.

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μετά πολλῆς χαρᾶς προσφέρει τήν ταπεινήν Αὐτῆς διακονίαν εἰς ὅλας τάς ἀδελφάς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἀναλαμβάνουσα κατ' ἔτος τήν διοργάνωσιν τῆς Πανορθοδόξου ταύτης Συνδιασκέψεως προκειμένου, ἵνα ὑπάρξῃ σαφῆς γνῶσις τοῦ σκηνικοῦ τῶν αἱρέσεων, ἐνδελεχῆς μελέτη αὐτοῦ καὶ προγραμματισμός τῆς ποιμαντικῆς δράσεως, διά τήν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τά ὁποῖα δημιουργοῦν τά ποικίλα αἱρετικά παραθησκευτικά, ἀποκρυφιστικά καὶ νεοειδωλολατρικά συστήματα.

Βασικός σκοπός τῶν Πανορθοδόξων Συνδιασκέψεων εἶναι ἡ ὀριοθέτησις τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως ἔναντι τῆς ποικίλης πλάνης, τῆς ἀπειλούσης τήν ἀλήθειαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ τοιαύτη διακονία καθίσταται πλέον ἐπιτακτική, καθόσον ζῶμεν εἰς ἐποχὴν συγχύσεως καὶ σχετικοποιήσεως τῶν πάντων, μέ τήν προβολήν δέ τοῦ ὁράματος τῆς παγκοσμιοποιήσεως ἐπιχειρεῖται διάβρωσις τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματος καὶ ἐπιβολή μιᾶς πανθησκείας εἰς τόν βωμόν τῆς δῆθεν ἐνότητος τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλά τό φύραμα τοῦ κόσμου διά νά ζυμωθῇ προϋποθέτει ζύμη καὶ ἡ ζύμη τῆς ἀποκαλυφθείσης ἐν Χριστῷ ἀληθείας εἶναι ἡ μόνη, ἡ ὁποία δύναται νά ζυμώσῃ τό ὅλον φύραμα

...Πληροφοροῦμαι ὅτι τά Κοινοβούλια Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἔχουν συστήσει κοινοβουλευτικές ἐπιτροπὰς διά τήν παρακολούθησιν τῆς δράσεως τῶν παραθησκευτικῶν ομάδων, τῶν ὑπ' αὐτῶν καλουμένων σεκτῶν, λόγω τῶν κοινωνικῶν ἐπιπτώσεων ἐκ τῆς τοιαύτης δραστηριότητος.

Διερωτῶμαι ἀλλά καὶ ἐρωτῶ: εἶναι ἄραγε ὁ θρησκευτικός φανατισμός, ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ τά ἀνωτέρω Κοινοβούλια εἰς τήν σύστασιν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν διά τήν παρακολούθησιν τῆς δράσεως τῶν τοιούτων παραθησκευτικῶν κινήματων ἢ ἡ ἐργήγορσις καὶ τό ἐνδιαφέρον διά τήν πνευματικὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν; Ὅταν εἰς τόν τόπον ἡμῶν ὑπεύθυνα πρόσωπα τῆς Πολιτείας δέν ἀναλαμβάνουν τάς εὐθύναις αὐτῶν ἔναντι τοῦ λαοῦ, ἀπό τόν δῆθεν φόβον μήπως κατηγορηθῶμεν ὡς φανατικοί ἢ ὡς παραβιάζοντες τήν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν τῶν ομάδων αὐτῶν, πόσον καλά γνωρίζουν τό τί ἀκριβῶς συμβαίνει εἰς τήν Εὐρώπην;

Φρονῶ ὅτι ὁ σεβασμός τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας προϋποθέτει, ἀλλά καὶ ἀπαιτεῖ, ἀληθῆ γνῶσιν τῶν πραγμάτων, παραβιάζεται δέ ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία ἐκεῖ ὅπου ἀσκεῖται προπαγάνδα διά λανθασμένων στοιχείων μέ στόχον τήν παγίδευσιν ἀνυπόπτων πολιτῶν, δι' ὃ καὶ τό ἔργον, τό ὁποῖον ἐπιτελεῖται διά τῶν Πανορθοδόξων Συνδιασκέψεων, εἶναι ἔργον ἀγάπης καὶ διακονίας πρὸς τήν ἀλήθειαν καὶ ἐνδείξις σεβασμοῦ πρὸς τό ἀνθρώπινον πρόσωπον...»

(Ἀπό τό μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, πρὸς τήν ΙΑ' Πανορθόδοξην Συνδιάσκεψιν γιά τίς αἱρέσεις καὶ τήν Παραθησκεία, Ἄγιος Ἰωάννης ὁ Ρῶσος 18-22 Ὀκτωβρίου 1999).

Α΄ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ΠΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΑΤΡΕΙΕΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟ-ΟΜΑΔΕΣ

(ΛΕΥΚΩΣΙΑ 9 Οκτωβρίου 1999)

Μέ τό παραπάνω θέμα διοργανώθηκε σημαντική Συνδιάσκεψη για τίς νεοφανείς αίρέσεις, τήν 9η Οκτωβρίου 1999, στήν Κύπρο. Διοργανωτές ήσαν ή Παγκύπριος Ένωσις Γονέων διά τήν προστασία του Έλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οικογενείας καί του Άτόμου σέ συνεργασία μέ τήν Έπιτροπή Όρθοδοξίας τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς καί τήν Νομική Έπιτροπή τῆς Παγκυπρίου Ένώσεως Γονέων.

Στήν Συνδιάσκεψη πού ἔγινε σέ μετόχι τῆς Ίερᾶς Μονῆς Κύκκου, στόν Ἀρχάγγελο Λευκωσίας, κύριοι ὀμιλητές ἦσαν α) ὁ κ. Alain Vivien (Άλαίν Βιβιέν), Πρόεδρος τῆς παρά τῷ πρωθυπουργῷ τῆς Γαλλίας Διυπουργικῆς Ἀποστολῆς Ἀγῶνος ἐναντίον τῶν Αἱρέσεων, πρώην Ὑπουργός, β) ή κα Ursula Caberta (Οὐρσουλα Καμπέρτα) διευθύντρια τοῦ Κυβερνητικοῦ Γραφείου τοῦ Ἀμβούργου γιά τίς αίρέσεις (ὑπεύθυνη γιά τόν σχετικό διυπουργικό συντονισμό στό κρατίδιο αὐτό γ) ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ντόρξιν, γνωστός μελετητής διεθνoῦς κύρους τοῦ φαινομένου τῶν νεοφανῶν αίρέσεων (Κέντρο «Άγιος Εἰρηναῖος» στήν Μόσχα), καθηγητής δημοσιογραφίας (ἐκκλησιαστικό ρεπορτάζ - ἐκκλησιαστική ἱστορία, διωχθεῖς ἀπό τήν θέση του στό Πανεπιστήμιο τῆς Μόσχας ὕστερα ἀπό παρέμβαση τῶν αίρέσεων, πιθανότατα τοῦ Μούν καί τῆς Σαηεντόλοτζυ) καί καθηγητής γιά θέματα νεοφανῶν αίρέσεων στό Θεολογικό Ἐπιμορφωτικό Σεμινάριο τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, δ) Ὁ κ. Γεώργιος Κρίππας, διδάκτωρ Συνταγματικοῦ Δικαίου, πρ. Γεν. Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας (τῆς Ἑλλάδος), καί ε) Ὁ κ. Γεώργιος Σεργίδης, διδάκτωρ Ἰδιωτικοῦ Διεθνoῦς Δικαίου καί Διοικητικοῦ Δικαίου.

Στήν Συνδιάσκεψη παρέστησαν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος, ἱεράρχες ἀπό τήν Κύπρο καί ἄλλες Ὀρθόδοξες χῶρες, βουλευτές τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς, ἐπιφανεῖς νομικοί ἀπό τήν Κύπρο καί ἀπό τήν Ἑλλάδα, ἐκπρόσωποι Πρωτοδουλιῶν Γονέων γιά τήν προστασία ἀπό τήν δράση τῶν νεοφανῶν αίρέσεων. Τίς ἐργασίες τῆς Α΄ Εὐρωπαϊκῆς Συνδιασκέψεως συντόνιζε ὁ π. Χριστοφόρος Τσιάκας, ἕνας ἀπό τοὺς πλέον στενοὺς συνεργάτες καί γνώστες τῆς ἐργασίας τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, καθώς καί ἐγκριτοὶ νομικοί τῆς ἀδελφῆς μας χῶρας.

α) Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν καί ψυχο-ομάδων στήν δυτική Εὐρώπη

Στήν ὁμιλία του ὁ κ. Alain Vivien, τόνισε μεταξὺ ἄλλων τά ἑξῆς:

«... Οἱ Αἱρέσεις εἶναι ἕνα νέο φαινόμενο, πού ἀποκαλεῖται κοινωνικό, ὄχι λόγω τῆς φύσης του -αἱρέσεις πάντοτε ὑπῆρχαν-, ἀλλά λόγω τῶν διαστάσεων πού προσλαμβάνει καί τῆς συστηματικῆς χρήσης νέων τεχνικῶν ἐπηρεασμοῦ τοῦ μυαλοῦ πού ἀποδεικνύονται σήμερα πολύ πιό ἀποτελεσματικῆς ἀπ' ὅτι στό παρελθόν. ... Στήν Γαλλία αίρέσεις θεωροῦνται οἱ συγκροτημένες ὁργανώσεις μέ ὀλοκληρωτική ἰδεολογική δομή, τῶν ὁποίων ή συμπεριφορά προσβάλλει σέ μεγάλο βαθμό τίς θεμελιώδεις ἐλευθερίες καί κατά συνέπεια τήν κοινωνική ἰσορροπία. ... Εἶναι παράδοξο τό γεγονός, ὅτι ἐνῶ οἱ περισσότερες αίρέσεις ὑπερηφανεύονται γιά τοὺς θρησκευτικούς τους στόχους, στή Γαλλία οἱ τελευταῖες δέν συγκροτοῦνται στή βάση αὐτή, πιθανότατα γιάτί δέν εἶναι καθόλου διατεθειμένες νά δεχθοῦν τή διαφάνεια πού ἐπιβάλλουν οἱ δημοκρατικοὶ θεσμοί. ... Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι ή Γαλλία ἀπειλεῖται ἀπό τήν ἀνάπτυξη τῶν αίρέσεων περισσότερο ἀπό τίς ἄλλες εὐρωπαϊκές χῶρες. Ἴσως ἀπλά νά συγκαταλέγεται μεταξὺ ἐκείνων πού ἀμύνονται πιό σθεναρά. Ὁ ἀγώνας πού κάνουμε ἐνδιαφέρει σέ μεγάλο βαθμό πολλά Κράτη, πού μᾶς καλοῦν νά μοιραστοῦμε μαζί τους τή μικρή ἔστω ἐμπειρία μας. ... Ἀπό τή στιγμή πού δέν ἐπικρατεῖ πλέον σύγχυση στά Εὐρωπαϊκά συλλογικά ὄργανα ἀνάμεσα στήν ἐλευθερία νά πιστεύει κανεῖς ἢ ὄχι, καί τήν ψεύτικη ἐλευθερία τῆς «ἀλεπούς μέσα στό κοτέτσι», ή ἀλληλοκατανόηση ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους εἶναι δυνατή. ... Στή Βιέννη, κατά τήν τελευταία συνάντηση μέ θέμα τήν ἐλευθερία τῆς θρησκείας, πού διοργάνωσε τό Γραφεῖο Δημοκρατικῶν Θεσμῶν καί Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου (ODIHR) - ἕνας ὁργανισμός πού ὑπάγεται στόν Ὀργανισμό γιά τήν Ἀσφάλεια καί τή Συνεργασία στήν Εὐρώπη (ΟΑΣΕ)- ή διεισδυση καί παρουσία πολλῶν αίρέσεων ἦταν ἐκδηλη. Αὐτοαποκαλούμενοι συντονιστές πού διορίστηκαν μέ κάθε μυστικότητα, ἔσπευδαν νά δικαιολογήσουν τήν δράση τῶν αίρέσεων, ἀντί νά συμπάσχουν μέ τήν ὀδύνη τῶν θυμάτων τους. Τέτοιου εἶδους σφάλματα δέν πρέπει νά ἐπαναληφθοῦν στό μέλλον. ... Τό ἔργο πού ἀναλάβουμε νά ἐπιτελέσουμε μαζί εἶναι τεράστιο, καί οἱ ἐχθροὶ μας φέρονται συχνά μέ τρόπο ἀνέντιμο. Σήμερα ὁμως, εἶναι ή ἀνθρώπινη ἐλευθερία πού θρίσκειται ὑπό ἀπειλή. Ὁ σημερινός ἀγώνας προστίθεται στόν κατάλογο τῶν παλαιότερων ἀγῶνων γιά ἐλευθερία σκέψης, πεποίθησης καί ἔκφρασης ἐνάντια στίς νέες, ἀκόμη πιό καταστροφικές μορφές σκοταδισμού, ἀφοῦ οἱ στόχοι τους συγκαλύπτονται πίσω ἀπό τό προσωπεῖο τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων».

Στήν όμιλία της, ή κα Ursula Caberta άνεφέρθη στά κοινωνικά και γενικά οικονομικά προβλήματα πού προξενούν οι έν λόγω ομάδες σέ διάφορες χώρες και ιδιαίτερα στήν Γερμανία σέ άτομα, σέ επιχειρήσεις, στήν έθνική οικονομία. Σημείωσε ότι κορυφαίοι σημερινόι άρμόδιοι σέ όμοσπονδιακό επίπεδο άγνοούν τήν φύση και τήν έκταση τών προβλημάτων αυτών και ότι άντιθέτως στήν βάση όπου και εμφανίζονται τά προβλήματα (δηλ. σέ επίπεδο κρατιδίων) ύπάρχει ευαισθητοποίηση και έννημέρωση τών άρμοδίων, καθώς και ευρυτάτη έννημέρωση τής κοινής γνώμης. Ακόμη, ύπογράμμισε τήν ανάγκη προσαρμογής τού νομικού συστήματος στήν άντιμετώπιση τέτοιων προβλημάτων. Οι σύγχρονες δημοκρατίες τής Εύρώπης, βρίσκονται άντιμέτωπες μέ ένα σοβαρό πρόβλημα τό όποιο, πολλές φορές κάτω από έναν θρησκευτικό μανδύα, ύπονομεύει τίς βασικές συνιστώσες τής δημοκρατίας.

6) Η διείδυση τών καταστροφικών λατρείων και ψυχο-ομάδων στήν Ρωσία

Ιδιαίτερα άποκαλυπτική γιά τά όσα συμβαίνουν σήμερα στήν Ρωσία, ήταν ή εισήγησης τού καθηγητού κ. Άλεξάνδρου Ντβόρκιν, ό όποιος μεταξύ άλλων είπε:

«... Μετά τήν κατάρρευση τού Κομμουνισμού -κατά τήν γενική παραδοχή στήν Ρωσία ό Κομμουνισμός θεωρείται αίρεση θρησκευτικής φύσεως- οι άνθρωποι πίστευαν πώς όλοι οι δρόμοι όδηγοΰσαν στόν Θεό και ότιδήποτε προερχόταν από τήν Δύση ήταν καλό.

Ό νόμος τής έλευθερίας τής συνείδησης τού 1990 καθιέρωνε τήν άπόλυτη ισότητα όλων τών θρησκευτών. Έτσι ό όποιοσδήποτε ίδρυε τήν δική του ομάδα χωρίς καμία δυσκολία- τό Ύπουργείο Δικαιοσύνης δέν μπορούσε νά φέρει άντίρρηση-. Οι διάφορες ομάδες έπεδίωκαν συνεργασία μέ ανώτερα και ανώτατα κυβερνητικά στελέχη (ό Σ. Μ. Μούν φιλοξενήθηκε από τόν ίδιο τόν Γκορμπατσώφ), τά ΜΜΕ κτλ και πρόβαιναν σέ έπενδύσεις τεραστίων ποσών σέ διάφορους τομείς. Φαινόταν ότι οι αίρέσεις πήραν τό δικό τους ξεχωριστό μερίδιο από τή σφαίρα έπιρροής τους. Η όργάνωση τού Μούν δραστηριοποιόταν στόν εκπαιδευτικό τομέα, ή Χάρε Κρίσνα στή βιομηχανία τροφίμων και φαρμάκων, οι «Μαθητές τού Χριστού» στά Πανεπιστήμια, τό «Κέντρο τής Μητέρας τού Θεού» στόν χώρο τής Άμυνας, οι Χιλιαστές στά εργοστάσια και άλλους χώρους πού συχνάζει ή Μεσαία και Χαμηλή Τάξη, ή Σαηεντολογία στήν Διοίκηση, τήν βαριά βιομηχανία συμπεριλαμβανομένης αυτής τού στρατού και τού διαστήματος. Άργότερα, πάρα πολλές από αυτές τίς μεγάλες εταιρείες καταστράφηκαν οικονομικά.

Μετά τό 1997, άρχισαν δειλά-δειλά νά βλέπουν τό φώς τής δημοσιότητας, διάφορα σκάνδαλα τών αίρέσεων, όπως πλαστογράφηση έγγραφων, ύπεξαί-

ρηση από τόν φόρο εισοδήματος, και άλλες παρανομίες. Η άνευ άντιστάσεως προέλαση τών αίρέσεων στήν Ρωσία άρχισε νά παρουσιάζει ύφεση. Στο μυαλό τών Ρώσων οι αίρέσεις ήταν περισσότερο συνδεδεμένες μέ καταστροφικές δραστηριότητες πού έστρέφοντο έναντίον τής Κυβέρνησης, τής Οικογένειας και τής προσωπικότητας, μέ τόν έλεγχο τού νοΰ (mind control), τήν εκμετάλλευση και τό έγκλημα. Τά ΜΜΕ έκαναν αναφορές στά έγκλήματα και στους θανάτους πού προκαλούνταν από τή δράση τους.

Τό 1997 πέρασε από τή δούμα ό νόμος γιά «τήν έλευθερία τής συνείδησης και τίς θρησκευτικές όργανώσεις», ό όποιος προκάλεσε άντιδράσεις τών Σαηεντολόγων, τών Μορμόνων, τού Μούν, άκόμα και τού Πάπα, τού Προέδρου τών ΗΠΑ και άλλους. Ό Νόμος αυτός δέν περιλάμβανε τίποτε περισσότερο από τόν έλεγχο τών όργανώσεων πού δήλωναν «θρησκευτικές» πρίν τούς παραχωρηθουν όποιαδήποτε προνόμια από τό Κράτος. Παρά ταΰτα, οι αίρέσεις και οι καταστροφικές λατρείες εισχωρώντας στους ύψηλους κύκλους τής πολιτικής ζωής τής χώρας, χρησιμοποιούν τά τεράστια οικονομικά μέσα και τήν δύναμη τής έξουσίας πού διαθέτουν και πετυχαίνουν τήν άναγνώρισή τους σάν θρησκείες, όπως π.χ. οι Μορμόνοι, ή «Νέα Άποστολική Έκκλησία», ή Έκκλησία τής Τελευταίας Διαθήκης» κτλ. Μέ τή δύναμη τού χρήματος μπορούν και κάνουν τεράστιες προβολές ύπέρ τους, μέσω τών ΜΜΕ τίς όποιες συνοδεύουν μέ άσχημα λόγια γιά τήν όρθόδοξη Έκκλησία. Σέ δίκες οι αίρέσεις κινούν ύπέρ τους, τεράστιους μηχανισμούς προπαγάνδας και διαφήμισης σ' όλη τήν χώρα μέσω τών ΜΜΕ. Υποθέσεις κερδίθηκαν από τίς αίρέσεις, πιθανόν λόγω αυτής τής τακτικής. **Αυτόν τόν καιρό παρουσιάζει ένδιαφέρον μιά άγωγή τού Γενικού Εισαγγελέα τής βόρειας επαρχίας τής Ρωσίας έναντίον τών Μαρτύρων τού Ίεχωβά μέ κατηγορίες όπως: ύποκίνηση θρησκευτικού μίσους, διάλυση οικογενειών, ένθάρρυνση αυτοκτονιών, επέμβαση στήν προσωπικότητα, στά δικαιώματα και τήν έλευθερία τών πολιτών, προσηλυτισμό άνηλίκων στήν όργάνωση.** Όλες οι έφημερίδες και όλα τά μεγάλα ραδιοτηλεοπτικά κανάλια δημοσίευσαν ύλικό γιά μία «ύπέροχη, φιλειρηνική γνήσια Χριστιανική όργάνωση τών Μαρτύρων τού Ίεχωβά, ή όποία καταδιώχτηκε από τούς Ναζί, τούς Κομμουνιστές και τώρα από τήν Όρθόδοξη Ρωσική Έκκλησία», (στήν δίκη όμως αυτή ή Έκκλησία δέν είχε καμία άπολύτως άνάμειξη). Και ένώ ή ύπόθεση δέν τέλειωσε, άφοΰ ή δικαστής διόρισε έπιτροπή νά έρευνήσει τό θέμα, τό Όμοσπονδιακό Ύπουργείο Δικαιοσύνης ένέγραψε τήν όργάνωση και τής παραχώρησε τίς διευκολύνσεις θρησκείας (!). Τό άξιοσημείωτο είναι ότι κατά τήν διαδικασία μελετήθηκαν μόνο τά έντυπα που ύπέβαλε ή όργάνωση και άγνοήθηκαν όλα όσα ύπέβαλε ή Έπιτροπή Γονέων τών θυμάτων....».

γ) Νομική αντιμετώπιση τών καταστροφικών λατρείων και ψυχο-ομάδων

Στά νομικά θέματα, ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες ήταν οι εισηγήσεις τών κ.κ. Κρίππα και Σεργίδη, που παρουσίασαν, αντίστοιχως, τά θέματα «Τό παράνομο τού προσηλυτισμοῦ κατά τή νομοθεσία και τή νομολογία τών Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν και τών ΗΠΑ» και «Ἡ θρησκευτική ἐλευθερία: Ἀσκηση και κατάχρηση».

Ὁ κ. Κρίππας χαρακτηριστικά εἶπε:

«... Ἀπό πλευρᾶς νομικῆς, ὡς προσηλυτισμός θεωρεῖται ἡ προσπάθεια κάποιου ἀτόμου (ἢ ἀτόμων) νά διεισδύσουν εἰς τήν θρησκευτικήν συνείδηση τρίτου (ἢ τρίτων), μέ τόν σκοπόν νά τήν μεταβάλουν και νά ἐπιτύχουν τήν ὑπό τούτου ἐγκατάλειψη τῆς θρησκείας. Ὁ προσηλυτισμός πού γίνεται κατά τρόπον ἐντιμον, ειλικρινῆ, θεμιτόν, ἀξιοπρεπῆ και μέ πλήρη σεβασμόν τῆς προσωπικότητος, τῆς θέσεως, τῶν γνώσεων, τῶν ἀντιλήψεων και τῶν πεποιθήσεων τοῦ τρίτου δέν τυγχάνει παράνομος. Ἐφ' ὅσον ὅμως γίνεται διά παραβίασεως τῶν ἐν λόγω ἀρχῶν, τυγχάνει παράνομος και σέ πολλές περιπτώσεις ἀξιόποινος και καταδικαστέας, π.χ. ἐάν γίνεται διά μεθόδων παραπλανητικῶν, ἀπατηλῶν, ἐκδιαστικῶν ἢ δι' ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀγνοίας, τῆς ἀπειρίας, τῆς ἀφελείας ἢ τῶν οικονομικῶν ἢ ἄλλων προσωπικῶν ἀναγκῶν τοῦ προσηλυτιζόμενου κτλ. Σέ ὅλες τίς ἐν λόγω περιπτώσεις ὁ προσηλυτισμός ἀπαγορεύεται και τιμωρεῖται ὡς παράνομος. Ὁ δικαιολογητικός λόγος τοῦ παρανόμου και ἀξιοποίνου τῶν ἐν λόγω ἐνεργειῶν, ἐγκτεται εἰς τό γεγονός ὅτι οἱ χρησιμοποιούμενοι ὡς ἄνω ἀθέμιτοι τρόποι προσηλυτισμοῦ τιμωροῦνται και αὐτοτελῶς ὡς ἀπάτη, ἐκδίαιση, παραπλάνηση, κατάχρηση δικαιώματος, καταχρηστική ἐκμετάλλευση ἀτόμου κτλ. Δέν εἶναι ἐπομένως δυνατόν τόσες και τέτοιες ἀξιοποίνες ἢ γενικώτερα παράνομες πράξεις νά μένουν ἀτιμώρητες ἐάν διαπράττονται στόν χώρο τῶν θρησκειῶν, τῶν παραθηρσκειῶν ἢ τῶν αἰρέσεων και κανεῖς δέν μπορεῖ νά κατηγορήσει κανένα κράτος, τό ὅποῖον ἐνδιαφέρεται διά τήν ἐμπέδωση τῆς νομιμότητος και τήν προστασίαν τῆς δημοσίας τάξεως σέ ὅποιοιδήποτε τομέα και φυσικά και εἰς τόν παρόντα τομέα.

Στηριζομένη ἐπομένως στήν ἐν λόγω νομική - δικαιολογητική βάση, ἡ νομολογία τῶν διαφόρων κρατῶν στήν Εὐρώπη και στήν Ἀμερική ἐθεώρησαν κατ' ἐπανάληψη τήν προαναφερθεῖσαν μορφήν προσηλυτισμοῦ ὡς παράνομη, ὡς ἀξιοποίνη και γενικῶς ὡς ἀπαγορευμένη και πλειστάκις τήν κατεδίκασε διά συγκεκριμένων δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἡ ἐν προκειμένῳ νομική τοποθέτηση οὐδέποτε ἐθεωρήθη ὡς παραβίαση τοῦ δικαιώματος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Περί τούτου ἔχει κρίνει σχετικῶς τό Εὐρωπαϊκόν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων διά τριῶν ἀποφάσεών του και ἔχει ἀποφανθῆ, ἀφ' ἐνός ὅτι ὁ ὡς ἄνω ἀθέμιτος προσηλυτι-

σμός πρέπει νά ἀπαγορεύεται, διότι ἀποτελεῖ παραβίαση τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων και ἀφ' ἐτέρου ἔχει κρίνει, ὅτι οἱ ἀντίστοιχες διατάξεις τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, οἱ ὁποῖες τιμωροῦν τόν προσηλυτισμό συμβιδάζονται ἀπολύτως πρὸς τήν Εὐρωπαϊκή Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ἐκ τῶν ἐν λόγω τριῶν ἀποφάσεων ἡ μία ἀφορᾶ τήν Δανία και οἱ ἄλλες δύο ἀφοροῦν τήν Ἑλλάδα...».

Ὁ κ. Σεργίδης, πάλι, μίλησε μέ διδακτική συστηματικότητα και μέ ἀκρίβεια στήν ἔκφραση, πού ἔδειχνε γνώση τοῦ ἀντικειμένου σέ βάθος ἀλλά και (last but not least, ἰδίως σέ ἓνα τέτοιο θέμα) ὀρθόδοξο φρόνημα ἀκρίβειας και διεισδυτικότητος στήν φύση τῶν προβλημάτων καταχρηστικῆς ἀσκήσεως τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Περιέγραψε μέ ἀκρίβεια χρησιμη ἀκόμη και γιά σχετικές νομοθετικές προσαρμογές, τίς διάφορες καταχρήσεις τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας στίς ὁποῖες συνήθως προβαίνουν οἱ καταστροφικές λατρεῖες και οἱ ψυχο-ομάδες. Ἔτσι, κατέδειξε μέ συγκεκριμένο τρόπο α) ὅτι εἶναι δυνατή ἡ θεσμοθέτηση ὁρίων μεταξύ ἀληθοῦς ἀσκήσεως θρησκευτικῆς ἐλευθερίας και καταχρηστικῆς ἀσκήσεως αὐτῆς και β) ὅτι αὐτό δέν προκαλεῖ συνταγματικά προβλήματα ἢ προβλήματα τηρήσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ὅπως συστηματικά προβάλλει ἡ προπαγάνδα νεοφανῶν αἰρέσεων.

Ἡ Ἀ' Εὐρωπαϊκή Συνδιάσκεψη γιά θέματα σχετικά μέ τίς καταστροφικές λατρεῖες και ψυχο-ομάδες, εἶναι μόνο ἡ ἀρχή. Μετά τήν Συνδιάσκεψη τῆς Πεντέλης τοῦ 1993, τήν ὁποία εἶχε διοργανώσει ὁ π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος μέ τίς εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ και τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σέ συνεργασία μέ Γερμανούς (Εὐαγγελική-Λουθηρανική Ἐκκλησία), Δανούς (Κέντρο Διαλόγου), Αὐστριακούς και Γάλλους εἰδικούς, μέ συμμετοχή ἐκπροσώπων ἀπό ἄλλες ὀρθόδοξες χώρες, και ἡ ὁποία Συνδιάσκεψη εἶχε θεωρήσει τίς αἰρέσεις τόσο, ὥστε ἡ Σαηντόλοτς νά προδῆ τότε σέ παρακολουθήσεις ὄσων προσώπων μετεῖχαν στήν Συνδιάσκεψη, ἀκόμη και πολιτικῶν, ἀκόμη και κατ' ἰδίαν συζητήσεών τους, εἶναι ἡ πρώτη φορά πού, αὐτή τή φορά στήν Κύπρο, εἰδικοί ἀπό τίς πλέον καιρίες χώρες τῆς Εὐρώπης συνῆλθαν και συζήτησαν τό θέμα τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων. Τό θέμα αὐτό, δρῖσκειται στήν ρίζα τῆς κρίσεως ἀξιών και προτύπων τοῦ πολιτισμοῦ μας, στήν ρίζα τῆς ἠθικῆς, πολιτικῆς και δικαιοκῆς κρίσεως τῶν κοινωνικῶν τῆς ὅλης Εὐρώπης, ἀλλά και τῆς Ἀμερικῆς.

Μιά τέτοια προσπάθεια δέν μπορεῖ παρά νά ἔχει συνέχεια, πρέπει ὅμως ὄχι μόνο νά συνεχίσουμε ἀλλά και νά καλύψουμε τόν διαδραμαίνοντα χρόνο, ἐργαζόμενοι μέ ζῆλο, εὐσυνειδησία, ἀγάπη και ἀκρίβεια, ἀφοῦ οἱ νεοφανεῖς αἰρέσεις, τά μ.μ.ε. πού αὐτές ἐλέγχουν και οἱ κυβερνήσεις τίς ὁποῖες αὐτές ἤδη ἐπηρεάζουν, διαδρώνουν γρήγορα, μεθοδικά, «ἀπαλά», και ἀποτελεσματικά. (Ν.Σ.)

Η ΑΡΧΑΙΟΛΑΤΡΙΑ ΩΣ «ΑΤΡΑΠΟΣ» ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ» ΣΤ'

Θεωρητική βάση και κοσμοθεωριακές θέσεις τῶν νεοειδωλολατρῶν

*ὑπό πρωτοπρεσβυτέρου Κυριακοῦ Τσουροῦ, Δρος Θεολογίας,
Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν αἱρέσεων*

Ἰεστίριζα ἤδη ἀπό τὴν ἀρχή ὅτι ἡ νεοειδωλολατρία εἶναι ρεῦμα τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μέ ὅλα τὰ χαρακτηριστικά της καί τίς περί Θεοῦ, κόσμου καί ἀνθρώπου ἀντιλήψεις της. Ἐδῶ θά μεταφέρω ἀποσπάσματα κειμένων τῶν διαφόρων νεοειδωλολατρικῶν ἐντύπων καί ἄρθρων, πού δημοσιεύτηκαν κατὰ καιρούς σέ ἀρχαιολατρικά περιοδικά καί τὰ ὁποῖα ἀποκαλύπτουν αὐτήν τὴν θεωρητική βάση τῶν ομάδων αὐτῶν.

Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι σέ ἀρκετά ἐντυπα τῶν ομάδων αὐτῶν δημοσιεύεται ἀπόσπασμα τοῦ Ἐμπεδοκλῆ, τό ὁποῖο στηρίζει τὴν ὀλιστική τοποθέτησή τους ἐναντι τοῦ κόσμου: «Τό ἓνα σχηματίσθηκε ἀπό τό πολλαπλό. Σέ μιά ἄλλη στιγμή, χωρίστηκε κι ἀπ' τό ἓνα ἐξῆλθε τό Πολλαπλό». (Ἑλληνική Φλόγα, τευχ. 4/1995, τελευταία ἐσωτερική σελίδα). Ἐδῶ, δεν μᾶς λέει, θεβαίως πῶς βρέθηκε ἤδη νά ὑπάρχει τό «πολλαπλό». Ἐπίσης, δημοσιεύεται ποίημα τοῦ Jordano Bruno μέ τίτλο «Ἐν τό Πᾶν», τό ὁποῖο καταλήγει: «Ἀγαθό τό Πᾶν. Ἐν τό Πᾶν. Τό ὑπέρτατο», συνοδεύοντάς το μέ τὴν παράσταση τοῦ οὐροδόρου ὄφως, ὁ ὁποῖος στό κέντρο ἔχει τὴν φράση «ἐν τό Πᾶν» (Ἑλληνική Φλόγα τεῦχος 2/1995 τελευταία ἐσωτερική σελίδα, τεῦχος 4/1995 σ.5).

Σέ ἄλλο περιοδικό διαβάζομε ὑπό τόν τίτλο «Ἡ ἐπανένωση μέ τό Ἔνα», τὰ ἐξῆς: «Κάθε ἀνθρώπος ἔχει τὴν δυνατότητα νά προιδιάσει τό εἶναι του σέ Θεό. Καί αὐτό ἐπειδή ἀντιπροσωπεύομε ὅλοι μας ἓνα μικρό ἀπειροελάχιστο κομμάτι τῆς Πρωταρχικῆς Ἰδέας» (Διπτετές τεῦχος 1/1991, σελ. 6).

Στό ἴδιο περιοδικό μέ τίτλο «Περί Δημιουργίας» διαβάζομε: «Ἔνα ἀπό τὰ πλέον ἐξωφρενικά ζητήματα πού ἔχουν τεθεῖ ἀπό τούς “μονοθεϊστές” σέ ὅλη τὴν διάρκεια τῆς ὑπαρξῆς τους, εἶναι αὐτό τῆς δημιουργίας τοῦ Κόσμου ἀπό τόν Θεό... Ἐμεῖς ὡς αὐτόφωνοι ἀνθρώποι καί γινῶστες τῶν περιβαλλόντων πραγμάτων, ἀρνούμεθα κατηγορηματικά νά δεχθοῦμε αὐτή τὴν ἀποψη... Ἀποδεικνύεται γιά ἄλλη μιά φορά ἡ πολύ μεγάλη ἀλήθεια τῆς Θεογονίας τῶν προγόνων μας, ἡ ὁποία θέτει τούς θεούς ἐντός τοῦ κόσμου καί ὄχι ἐκτός αὐτοῦ...». Καί καταλήγει: «...Προβάλλει ξεκάθαρη ἡ Ἑλληνική ἀπάντηση ἀπ' τὰ βᾶθη τῶν αἰώνων: “τόν κόσμο τοῦτο πού εἶναι ἴδιος γιά ὅλους, μήτε θεός, μήτε ἀνθρώπος τόν δημιουργεσε.

Μά ὑπῆρχε πάντα, εἶναι καί θά συνεχίζει νά εἶναι, φωτιά αἰώνια καί ζωντανή πού ἀνάβει μέ μέτρο καί σθῆνει μέ μέτρο” (σημείωση δική μας: χωρίς νά μᾶς λέει ποιός καθορίζει τό μέτρο αὐτό) Διπτετές τεῦχος 6/1994 πίσω ἐξώφυλλο).

Τίς ἴδιες δοξασίες βρίσκομε σέ ὀμιλία τοῦ δικηγόρου παρ' Ἀρείω Πάγω Παν. Θαλλάση, δημοσιευμένη στήν ἐφημερίδα «Ἑλληνική Ἀγωγή» (σέ συνεργασία μέ Ε.Μ. Πολυτεχνεῖο) ὅπου, μιλώντας γιά τὰ Ἑλληνικά Μυστήρια, ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἀνθρώπινη συνείδηση «μέ τὴν βοήθεια τῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος» μπορεῖ νά ἔλθει διά τοῦ Ἀπόλλωνα σέ ταύτιση «μέ τό ἀπέραντο θεῖο, συμβολιζόμενο μέ τὴν Μεγάλη Μητέρα Ρέα - Γῆ...» (Ἑλληνική Ἀγωγή, φ.4/1996 Ποσειδῶν - Δεκέμβριος, σ.3, πρῶτ. καί Κουτούλα Διαμ. «Μονοθεϊσμός» καί «Δωδεκάθεον». Δαυλός 134/1993 σελ. 7763 κ.ἑξ., Ποσειδῶν - Δεκέμβριος 1996, καί ἐπιστολή ἀναγνωστῶν στό Διπτετές, τ.13/1995, σελ.34).

Τέλος, στό περιοδικό Διπτετές, ὑπό τόν τίτλο «Μιλᾶμε ὑπέρ τῆς Ἀρχαίας Ψυχῆς» ὑπογραμμίζεται: «...ἦταν φυσιολατρεική: ἔβλεπε δηλαδή τό θεῖο νά ἐνυπάρχει μέσα σέ ὅλες τίς ἐκδηλώσεις τῆς Φύσης... σεδόταν τὴν ποικιλία τῶν θρησκευτικῶν μύθων, συμβόλων καί ἄπειρων μορφῶν τοῦ θεοῦ, θεωρώντας τίς τελευταῖες σάν φυσικό ἀποτέλεσμα τῆς διάχυσης τοῦ θεοῦ μέσα στίς ἀμέτρητες λειτουργίες καί ἐκδηλώσεις τῆς Φύσης» (τεῦχος 15/1996 ἐσωτερική σελίδα ὀπισθόφυλλο).

Εἶναι σαφές, λοιπόν, ὅτι ἡ νεοεποχίτικη δοξασία τῆς ὀλιστικῆς θεωρήσεως τοῦ κόσμου ἀποτελεῖ τὴν κεντρική θεωρητική βάση τῆς νεοειδωλολατρίας. Δέν διαφέρει σέ τίποτε ἀπό τόν ἀπόλυτο μονισμό τῶν ἀποστόλων τῆς «Νέας Ἐποχῆς», τοῦ Fritjof Capra ἢ τοῦ Georg Trevelyan καί ὄλων τῶν ἄλλων πολυνύμων ομάδων τῆς «Νέας Ἐποχῆς», ὅπου ὁ Θεός δέν ἐκλαμβάνεται ὡς πρόσωπο, ἀλλά ταυτίζεται μέ τὴν «Ψυχή Ὀλότητα» ἢ τό «Παγκόσμιο ἢ Συμπαντικό Πνεῦμα», τό ὁποῖο εἶναι ἡ ζῶσα ἐνέργεια» (πρῶτ. π. Ἀ. Ἀλεξιάδου, Διαλογισμός ἢ Προσευχή, σ. 67-77).

Σέ ἄλλα σημεία τῶν κειμένων τῶν ρευμάτων αὐτῶν ὁμολογεῖται ἡ θεοποίηση τῆς Φύσεως καί μάλιστα τῆς Φύσεως ὡς «αὐτογέννητης, αἰώνιας καί

γενέτειρας ὄλων τῶν θεῶν». Διαβάζουμε σέ περιοδικό: «Αντίθετα ἀπό τίς λεγόμενες “μονοθεϊστικές” θρησκείες, ἡ ἑλληνική κοσμοαντίληψη, ὅπως καί οἱ ἄλλες αὐτόχθονες προχριστιανικές λατρεῖες ὁλόκληρου τοῦ πλανήτη, δέν θεωρεῖ τή Φύση δημιουργία ἐκ τοῦ μηδενός κάποιου ἀπολυταρχικοῦ θεοῦ πού βρίσκεται ἔξω ἀπό αὐτήν, ἀλλά τουναντίον αὐτογέννητη, αἰώνια καί γενέτειρα ὄλων τῶν θεῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι συμπαντικές δυνάμεις καί ἐνέργειες πού ὑπακούουν στούς αἰώνιους καί ἀναλλοίωτους Νόμους της. Κατ’ ἐξαιρέση γιά ἐμᾶς τούς Ἕλληνες, οἱ θεοί μας ἐκτός ἀπό φυσικές δυνάμεις καί ἐνέργειες εἶναι ἐπίσης καί ιδέες, δηλαδή ὑπαρκτές θεῖες ὄντοτητες πού ἀπλῶς προσλαμβάνονται ἀπό τόν ἀνθρώπινο νοῦ: Ἐλευθερία, Δίκη, Εἰρήνη, Ἄρμονία, Εὐνομία κ.ο.κ.» (Διῦπετές Ποιοί εἴμαστε, Ἡ κοσμοαντίληψή μας, σ.2, Πρὸλ. Ἑλληνική Ἀγωγή, φ.4/ Δεκέμβριος 1996).

Γιά τούς νεοειδωλολάτρεις «Ἡ Γαῖα εἶναι ἓνα ζωντανό ὄν. Εἶναι ἡ θεά πού ἐπιστρέφει μετὰ ἀπό χιλιάδες χρόνια καί διεκδικεῖ τόν ἀρχικό της θρόνο στόν κόσμο καί στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Οἱ τελετουργίες μας εἶναι μιά ἐπίκληση στό πνεῦμα τῆς γῆς καί μιά ὠθηση γιά πνευματική ἀφύπνιση» (Δήλωση στό περιοδικό Θησαυρός 5.11.91 σελ. 35). Γι’ αὐτό γιά νά «σωθεῖ» ἡ Φύση σήμερα ἀπό τήν οικολογική καταστροφή εἶναι «ἄμεση ἀνάγκη» νά στραφοῦμε στή «λατρεία τῆς Φύσης»... «...διότι μιά Οἰκουμένη πού μαστίζεται ἀπό τά γιγάντια οικολογικά προβλήματα ἔχει ἄμεση ἀνάγκη ἀπό τή λατρεία τῆς Φύσης καί ὄχι ἀπό ξεπερασμένες δοξασίες -ἀνυπόστατες φιλοσοφικά ἀλλά πανίσχυρες οικονομικά- πού διδάσκουν τό μῖσος ἐναντί στή Φύση, στήν κάθε της ὄψη, μορφή καί ἐκδήλωση. Ἡ Μάνα-Γῆ, ἡ Γῆ-Μήτηρ, ἡ Δήμητρα θά σωθεῖ μονάχα ἀπό ἐκείνους πού θά τήν ἀγαπήσουν σάν μητέρα καί θά τήν λατρεύουν ὡς θεά». (Τρίτο Μάτι, Μάριου Βερέττα, ἐνθετο σελίς 3, Ὀκτ. 1997).

Ἡ Φύση ἐδημιούργησε τούς θεούς καί ὄχι ὁ Θεός τήν φύση. Ὁ ἀληθινός Θεός εἶναι ἀνύπαρκτος: «Εἴμαστε Ἕλληνες, καί οἱ Ἕλληνες οἱ πραγματικοί δέν πιστεύουν σέ κανένα δικτατορικό ὑπερκόσμο ὄν, πόσο μάλλον ὅταν αὐτό εἶναι ἀπό πάνω καί σκεπτομορφικό, ἦτοι ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ, ὅπως εἶναι οἱ ἐβραιογενεῖς Γιαχβᾶς καί Σατανᾶς» (Διῦπετές, τεῦχος 6, σ.28). Δηλαδή ἐδῶ θρῆσκώμαστε πλέον σέ κατάσταση πλήρους ἀθεΐας, ἡ ὁποία ξεκινᾶ ἀπό τήν προϋπόθεση τῆς ἀνυπαρξίας προσωπικοῦ θεοῦ, στή θέση τοῦ Ὁποίου, ὡς δημιουργική Ἀρχή ὑπῆρξε ἡ ἴδια ἡ Φύση ἢ καί τό χάος: «Τό χάος εἶναι ἡ δημιουργική ἀρχή τῶν ὄντων... δηλ. ὁ ἀναρχος καί ἀνεξέλεγκτος δυναμισμός ὁ κενός ὄντολογικά...» (ἀπό ἐπιστολή δημοσιευμένη στό Διῦπετές τεῦχος 13/1995 σ.33). «Ἐν Ἀρχῇ λοιπόν ὑπῆρξε τό δημιουργικό Ἀχανές. Οὔτε ὁ Γιαχβέ, οὔτε καί κανένας ἄλλος συμπαντικός μα-

στροχαλαστής». (Διῦπετές τεῦχος 6/1994, σ.12, Πρὸλ. καί Ε. Μπεζῆ, Ἑλληνική Κοσμολογία καί Π. Διαθήκη, Δαυλός 137/1993, σ.7949).

Εἶναι λυπηρόν «οἱ φάσκοντες εἶναι σοφοί» νά ἐπιστρέφουν στήν «μωρίαν» πού ὁ σκεπτόμενος καί φιλοσοφῶν ἄνθρωπος ἀπέρριψε πρό δύο χιλιετηρίδων. Καί οἱ σύγχρονοι νεοειδωλολάτρεις «μετήλλαξαν τήν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει καί ἐσεδάσθησαν καί ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρά τόν κτίσαντα» (Ρωμ. α' 22-25).

Σέ συνέντευξη πού δίνει στό νεοειδωλολατρικό περιοδικό Διῦπετές ὁ ἐκπρόσωπος τῆς «Μεγάλης Ἑθνικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἑλλήνων» διαφαίνονται ὅλες οἱ θεωρητικές βάσεις τοῦ ρεύματος αὐτοῦ. Ἐκτός τῶν ἄλλων, θρῆσκουμε σ' αὐτό ἀποκρυφιστικές καί πνευματιστικές διδασκαλίες καί μαγικές δοξασίες, ὅπως αὐτές μέ τά μάρμαρα τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεῶν, τά ὅποια, λένε, ἐφτιαχναν ἀπό μάρμαρο «γιατί τό μάρμαρο ἔχει τήν ιδιότητα μέ τήν καθιέρωση νά ἐγκλωβίζει μέσα του τήν ἐνέργεια τοῦ ἀπεικονιζομένου Θεοῦ».

Ἀκόμη θρῆσκουμε πολλές πληροφορίες γιά τίς θέσεις οἰκοδομήσεως τῶν εἰδωλολατρικῶν ναῶν, οἱ ὅποιοι ἦσαν, δῆθεν, «συσσωρευτές μαγνητισμοῦ», γιά τά «στοιχεῖα» τῆς Φύσεως, τήν εἰμαρμένη κ.ἄ. (Διῦπετές τεῦχος 4/1993, σ.22 καί ἐξῆς).

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ΜΕΕΕ, παρουσιάζοντας ἓνα βιβλίο μέ τίτλο «Ἐπιστήμη τῶν Δονήσεων» ὑποστηρίζει ὅτι «ὑπάρχει ἓνα ἀπόκρυφο ὄνομα τοῦ Διός, τό ὁποῖο ἂν προφερθεῖ μέ τό σωστό τόνο καί συντονιστεῖ μέ τό ἀνθρώπινο νευρικό σύστημα, σοῦ δίνει ἓνα ἀκαριαῖο πλήγμα πίσω ἐδῶ στόν ἄτλαντα, στό νεῦρο, καί πέφτεις νεκρός» (Διῦπετές, τ.4/1993, σελ.25, οἱ ὑπογραμμίσεις δικές μας).

Ἐνα ἄλλο χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς νεοειδωλολατρίας, πού τήν συνδέει μέ τήν Νέα Ἐποχή, εἶναι ἡ ἔλλειψη διακρίσεως μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ: «Δέν πιστεύουμε στήν Ἑβραιοχριστιανική δυαδικότητα» (Διῦπετές, τ.4/1993, σ.9 καί 29). «Ἡ προσπάθειά μας εἶναι... νά ξεφύγουν κάποτε (οἱ ἄνθρωποι) ἀπό τόν διπολισμό τῶν ἐννοιῶν “Καλό” καί “Κακό”...» (αὐτόθι, σελ. 30. Πρὸλ. καί τ.6/1994, σελ. 27).

Στήν προσπάθεια νά γίνει πλήρης ὁ διαχωρισμός καί τό «ξεκαθάρισμα» μεταξύ Χριστιανισμοῦ καί νεοειδωλολατρίας καθιερώνεται νέο «ἀρχαῖο ἑλληνικό ἡμερολόγιο», δηλ. παγανιστικό μέ σεληνιακούς μῆνες, μέ νέο τρόπο ἀριθμῆσεως τῶν ἐτῶν καί μέ ἀρχαῖα ὀνόματα τῶν μηνῶν, π.χ. «Θαργηλιῶν (Μάιος) τοῦ 1993 ΜΑΧΧ» (Μετά τήν Ἀπαρχή τῆς Χριστιανικῆς Χρονολογίας), ἢ «Ἀνθεστηριῶν», «Γαμηλιῶν», «Μουνιχιῶν» (Διῦπετές, τ.4/1993), «Βοηδρομιῶν» (Σεπτέμβριος) (Ἑλληνική Ἀγωγή φ.7), «Ἐλαφοβολιῶν» (Μάρτιος) κ.λ.π.

Ἐπίσης προτείνονται καί ἄλλοι τρόποι χρονολογήσεως ὅπως: «Μαμακτηριῶν, Β' ἔτους τῆς 692ης

Ὀλυμπιάδος» (Διίπετες, 6/1994) ἢ «27 Ἰουνίου 1995 μ.Α.Τ.» (μετά Ἀπολλώνιον Τυανέα» (Διίπετες 13/1995, σ.14) ἢ προτείνεται ἡ χρονολόγησις με ἀρχή τις Ὀλυμπιάδες, π.χ. 2769 ἀπό πρώτης Ὀλυμπιάδος, ἀντί τοῦ 1993 (Διίπετες 4/1993, σ.6) Παράλληλα γίνεται προσπάθεια γιά ἐκτύπωση «Φυσικοῦ Ἀστρο-Ἡλιακοῦ Ἡμεροδείκτη (1993)» (Μεγάλο Παγανιστικό Ἡμερολόγιο, ἐκδόσεις «Στύγα». Βλέπε Διίπετες τ.4/1993, σ. 15 καί ἄρθρο στό περιοδικό Marie Claire, Δεκέμβριος 1991, «Εἰδωλολάτρες στήν Ἑλλάδα τοῦ 1991», σ.190).

Κλείνοντας καί αὐτό τό κεφάλαιο θέλω νά προσθέσω ὅτι μέσα στά διάφορα περιοδικά δίδονται καί πρακτικές ὁδηγίες στούς ὀπαδοῦς γιά τό πῶς νά κτιζονται οἱ ναοί καί οἱ βωμοί γιά τίς θυσίες καί ποιός πρέπει νά εἶναι ὁ προσανατολισμός τους· τί λιβάνια καί ἀπό ποιές οὐσίες νά χρησιμοποιοῦν, καί τί προ-

σευχές νά ἀπευθύνουν πρὸς τό «Δωδεκάθεον», μερικές φορές κάκιστες ἀπομιμήσεις χριστιανικῶν ὕμνων.

Παροτρύνονται ἐπίσης οἱ ὀπαδοί νά ἐπισκέπτονται τά ἐρεῖπια τῶν ἀρχαίων ναῶν, ὄχι τουριστικά, ἀλλά γιά νά τά καθαρίζουν, νά τά στολίζουν με ἄνθη καί νά προσεύχωνται σ'αὐτά, νά στολίζουν «τούς βωμούς τῶν προγόνων μας με ἄνθη καί πῆλινα γεμάτα προσφορές (ὄσπρια, γάλα, κρασί, μέλι) καί ἀναθήματα...» (Διίπετες τ.13/1995, σ.18, Μοῖρα τ.1/1993, σ.9 ἐξ. Διίπετες 15/1996, σ.24 ἐξ.).

Τέλος προωθείται ἡ ἐπάνοδος στήν ἀποτεφρωση τῶν νεκρῶν «σάν πράξη Ἐξελληνισμοῦ καί ἀξιοπρέπειας» («Ἀποτεφρωση; Ἐπάνοδος στίς προγονικές παραδόσεις», Ἑλληνική Φλόγα τ.5). Μάλιστα ἐγκυκλοφόρησαν καί ἔντυπο γιά τήν συλλογή ὑπογραφῶν πρὸς καθιέρωση τῆς ἀποτεφρώσεως.

(Συνεχίζεται)

ΙΑ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

(Ἀγ. Ἰωάννης Ρῶσσο, Προκόπι Εὐβοίας, 18-22 Ὀκτωβρίου 1999)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 22-10-1999

«Στά ἐπόμενα δέκα χρόνια οἱ καταστροφικές σέκτες (destructive cults) θά ἀναλάβουν τό ἔργο τῶν ἐγκληματικῶν συνδικάτων. Ἡ πῶ μεγάλη ἐγκληματική ὁμάδα θά εἶναι οἱ σέκτες».

Ἡ συγκλονιστική αὐτή πρόβλεψη πού ἐγινε στό Συνέδριο «Violencia '98» στό Καράκας τῆς Βενεζουέλας, συνοψίζει τό πρόβλημα πού ἀπασχόλησε τήν ΙΑ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων διά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας, πού πραγματοποιήθηκε με ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στό Ἱερό Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου, τῆς Ἱ.Μ. Χαλκίδος ἀπό 18 ἕως 22 Ὀκτωβρίου 1999, με τήν συμμετοχή τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Κρήτης, ἐκπροσώπων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἐντεταλμένων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Κρήτης.

Στήν Συνδιάσκεψη ἐπισημάνθηκε ὅτι οἱ καταστροφικές σέκτες θυμούνται τίς θρησκευτικές ἐλευθερίες καί τά ἀνθρώπινα δικαιώματα, μόνον ὅταν θέλουν νά ἐξουδετερώσουν τήν κριτική, πού ἀσκεῖται εἰς βάρος τους, ἐνῶ οἱ ἴδιες τά παραβιάζουν κατάφωρα στή ζωή τῶν ὀπαδῶν τους.

Μελετήθηκε ἐπίσης, τό ἔργο τῶν νεοπροτεσταντικῶν καί πεντηκοστιανῶν ὁμάδων καθώς καί τῶν νεοειδωλολατρικῶν ὁμάδων, οἱ ὁποῖες με τήν δῆθεν «ἀρχαιολατρία» τους ἀρνοῦνται τήν συνέχεια καί συνοχή τοῦ πολιτισμοῦ μας καί δηλητηριάζουν τήν συλλογική ἐθνική συνείδηση.

Τέλος, ἐν ὄψει τοῦ γεγονότος τῆς συστάσεως Εἰδικῶν Κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν σέ χώρες-μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως γιά τήν μελέτη τῆς δράσεως τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων καί τῶν ἐξ αὐτῆς κοινωνικῶν συνεπειῶν, διαπιστώθηκε ἡ ἀναγκαιότητα σύστασης ἀναλόγων ἐπιτροπῶν καί στό Ἑλληνικό Κοινοβούλιο, συμφώνως καί πρὸς τίς σχετικές Συστάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης (1178/1992 καί 1412/1999). Τό ἴδιο ἐπιτακτική εἶναι ἡ ἀνάγκη δημιουργίας ἐθνικοῦ κέντρου ἔρευνας καί πληροφόρησης γιά τίς σέκτες, ὅπως διαλαμβάνεται στίς προαναφερθεῖσες Συστάσεις τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΕΚΤΕΣ ΠΑΡΙΣΙ, 23-24 'Απριλίου 1999

υπό Κωνσταντίνας Παπαθανασοπούλου και Καλλιόπης Γιαννίκου

Στις 23 και 24 'Απριλίου 1999 στο κτίριο της Γαλλικής Έθνοσυνέλευσης στο Παρίσι πραγματοποιήθηκε Πανευρωπαϊκό Συνέδριο για θέματα σεκτών και παραθρησκείας. Στόχος των εργασιών ήταν αφ' ενός μὲν ἡ ἀλληλοπληροφόρηση των Ευρωπαϊκῶν Κρατῶν ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀντιμετώπιση των προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς σέκτες. Τὸ Συνέδριο διοργάνωσε ἡ **FECRIS** (Federation Européenne des Centres de Recherches et d' Information sur le Sectarisme) Ευρωπαϊκὴ Ὁμοσπονδία Κέντρων Ἐρεῦνης καὶ Πληροφόρησης γιὰ θέματα σεκτῶν σὲ συνεργασία μὲ τὸ **CCMM-Roger Ikor** (Centre de Documentation, d' Éducation et d' Action Contre les Manipulations Mentales) Κέντρο Πληροφόρησης, Ἐκπαίδευσης καὶ Δράσης ἐναντίον τῆς Διανοητικῆς Χειραγώγησης καὶ τὴν **UNADFI** (Union Nationale des Associations pour la Defense des Familles et de l' Individu), τὴν Ἐθνικὴ Ἐνωση Σωματείων γιὰ τὴν Προστασία τῆς Οἰκογένειας καὶ τοῦ Ἀτόμου.

Στὸ ἐν λόγω Συνέδριο συμμετείχαν εἰδικοί ἀπὸ τὶς ἐξῆς χώρες: Ἀγγλία, Αὐστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ἐλβετία, Ἑλλάδα, Ἰσπανία, Κύπρο, Οὐγγαρία, Πολωνία καὶ Σουηδία. Ἐκτὸς των ὡς ἄνω Ευρωπαϊκῶν Κρατῶν συμμετείχαν ἡ Ἀργεντινὴ, ὁ Καναδὰς καὶ ἡ Ἰαπωνία.

Τὴν ἑναρξὴ των εργασιῶν τοῦ Συνεδρίου κήρυξε ὁ πρῶην Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας κ. **Alain Vivien** καὶ νῦν Πρόεδρος τῆς Διῦπουργικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον των σεκτῶν. Ὁ κ. Vivien μετέφερε πρὸς ὄλους τοὺς συνέδρους τὶς εὐχές ἐκ μέρους τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Γαλλίας καὶ ὄλων των μελῶν τῆς κυβέρνησης γιὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβαση των εργασιῶν τοῦ Συνεδρίου. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀξίζει νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι ὁ κ. Alain Vivien ὁ ὁποῖος ἔχει ἀσχοληθεῖ ἰδιαίτερα καὶ ἐπίπονα ἀπὸ εἰκοσαετίας μὲ τὸ θέμα των σεκτῶν, τὸ 1984 παρουσίασε στὴν Γαλλικὴ Βουλὴ μίαν λίαν ἐνδιάφερουσα ἔκθεση γιὰ τὸ φλέγον ζήτημα των σεκτῶν καὶ τὴν ἀντιμετώπισή του, ἡ ὁποία εὐαισθητοποίησε ὅλη τὴν Γαλλικὴ κοινὴ γνώμη καὶ τὸν πολιτικὸ κόσμο.

Τὸ Συνέδριο λάμπρυναν μὲ τὴν παρουσία τους ἐξέχουσες προσωπικότητες τοῦ Νομικοῦ κόσμου τῆς Γαλλίας. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι σὲ ὄλους γνωστοὶ τόσο ἀπὸ παλαιές ὅσο καὶ ἀπὸ πρόσφατες δίκες οἱ ὁποῖες πραγματοποιήθηκαν στὴν Γαλλία ἰδιαίτερα μὲ τὴν ὀργάνωση τῆς Scientology.

Ἐκ μέρους των συνέδρων ἀκούστηκαν πολλὲς ἀπόψεις καὶ στὴ συνέχεια ἔγιναν πολλὲς προτάσεις

γιὰ τὴν δημιουργία ἐνὸς Ευρωπαϊκοῦ Παρατηρητηρίου γιὰ τὶς σέκτες στὰ πλαίσια τῆς Ευρωπαϊκῆς Κοινότητας. Προκειμένου λοιπὸν νὰ ἐπιτευχθεῖ ὁ στόχος αὐτός, ἀπεφασίσθη νὰ ὑποβληθοῦν πρὸς τὴν ὀλομέλεια τῆς Ευρωπαϊκῆς Κοινότητας τὰ πορίσματα των εργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦτο διότι ἡ δημιουργία τοῦ ὡς ἄνω Παρατηρητηρίου θὰ συμβάλει στὴν εὐαισθητοποίηση καὶ ἐπαγρύπνηση ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας.

Μεταξὺ των συμμετασχόντων στοῦ Συνεδρίου ἐκπροσώπων των Ευρωπαϊκῶν χωρῶν ἦσαν ὁ κ. Tom Sackville, πρῶην Ὑπουργὸς των Ἐσωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἡ κα Ursula Camberta, μέλος τῆς Ὑπουργικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεῦνης γιὰ θέματα σεκτῶν στοῦ Ἀμβούργο, ἡ κα Betty Tielden, ἐκπρόσωπος τῆς πολὺ γνωστῆς Ἀγγλικῆς Πρωτοβουλίας **FAIR**, ὁ κ. **Gregor Mikrut**, ἐκπρόσωπος τῆς Πολωνίας ὑπεύθυνος τοῦ τμήματος ἐγκληματολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κρακοβίας ἐξειδικευμένος ἐπιστήμων-ἐρευνητὴς μὲ ἓνα λίαν ἐνδιαφέρον θέμα εἰσηγήσεως ὁ τίτλος τοῦ ὁποῖου ἀξίζει νὰ ἀναφερθεῖ: «**Μαφία-σέκτες καὶ ὀργανωμένο ἔγκλημα**». Ἐκ μέρους τοῦ Βελγίου μίλησε ὁ νομικὸς κ. **Luc Willems**, μέλος τῆς Βουλῆς των Ἀντιπροσώπων καὶ ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας, ἡ κα Brigitte Rollet, καθηγήτρια τοῦ Τμήματος Ψυχολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης.

Οἱ ἐργασίες τοῦ συνεδρίου συνεχίστηκαν μὲ ὀμιλητὴ τὸν καθηγητὴ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Παρισιοῦ κ. **Claude Goyard** ὁ ὁποῖος μεταξὺ των ἄλλων τόνισε τὴν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἀντιμετωπίσεως τοῦ φαινομένου των σεκτῶν καὶ των μεθόδων τους μὲ πᾶσα διαφάνεια. Ὁ κ. Goyard τόνισε ὅτι οἱ θρησκείες δὲν μποροῦν νὰ γίνουν ποτὲ σέκτες, ἐνῶ οἱ σέκτες χρησιμοποιοῦν τὴν θρησκευτικὴ ταυτότητα γιὰ κερδοσκοπικοὺς σκοποὺς.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Γερμανικῆς Πρωτοβουλίας **AGPF (Action Fuer Geistige und Psychische Freiheit)** κ. Ingo Heinemann, ἀνέφερε ὅτι ἴδρυσε τὴν ὡς ἄνω Πρωτοβουλία τὸ 1978 ὅμως τώρα στὴ Γερμανία ὑπάρχουν 30 ἀκόμη ὀργανισμοὶ οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μὲ τὶς σέκτες προκειμένου νὰ ἐνημερῶνουν τὸ εὐρὺ κοινὸ γιὰ τὸ φαινόμενο αὐτό. Μίλησαν ἐπίσης καὶ ἐκπρόσωποι ἄλλων χωρῶν καὶ κατέθεσαν σχετικὲς μὲ τὸ πρόβλημα ἐμπειρίες. Ἀξίζει ἀκόμη νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια των εργασιῶν αἰσθηθὴ ἔκανε ἡ παρουσία των γονέων θυμάτων, οἱ ὁποῖοι ἀφηγήθηκαν μὲ πᾶσα λεπτομέρεια συγκλονι-

στικές εμπειρίες, τίς όποιες έξησαν αυτόι και περισσότερο τά παιδιά τους κατά τήν διάρκεια τής παραμονής τους μέσα στην σέκτα.

Μετά τό πέρας τής άφηγήσεως τών εμπειριών έκ μέρους τών γονέων ό κ. Alain Vivien, κήρυξε τήν λήξη τών έργασιών του συνεδρίου μέ τά έξής λόγια:

«Είναι έπιτακτική ανάγκη όλοι έμείς εδώ νά παρουσιάσουμε ένώπιον τών Κυβερνήσεων τών Χωρών

μας και του Νομικού Κόσμου αυτών τήν όλη κατάσταση μέ πάσα διαφάνεια»

Τόνισε δέ, ότι ή συνεργασία μεταξύ Κράτους και Πρωτοβουλιών Γονέων καθίσταται άναγκαία έκ του γεγονότος ότι ή άπειλή από τίς σέκτες και τίς ψυχολατρείες είναι τεράστια. Στή συνέχεια οι εκπρόσωποι όλων τών Χωρών υπέγραψαν τήν ακόλουθη κοινή διακήρυξη:

«ΚΟΙΝΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Οί υπογράφουσες, τήν παρούσα Κοινή Διακήρυξη, Ευρωπαϊκές Ένώσεις οι όποιες συμμετέχουν στό παρόν Ευρωπαϊκό συνέδριο και έχουν ως σκοπό τήν πρόληψη και τόν άγώνα έναντίον τών ολοκληρωτικών ομάδων (σεκτών), διακηρύσσουν τήν άμετακίνητη τοποθέτησή τους άπέναντι στις θεμελιώδεις ελευθερίες όπως αυτές έχουν άναγνωρισθεί από τήν Παγκόσμια Διακήρυξη τών Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων τό 1948, από τήν Ευρωπαϊκή Σύμβαση προστασίας τών Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων και τών Θεμελιωδών Έλευθεριών τό 1953, από τήν Διεθνή Σύμβαση τών Δικαιωμάτων του Παιδιού τό 1989 και γενικά από τίς ποικίλες διακηρύξεις τών Δικαιωμάτων του Άνθρώπου και του Πολίτη οι όποιες έχουν επικυρωθεί από τά Ευρωπαϊκά Κράτη.

Οί υπογράφουσες τήν παρούσα Διακήρυξη Ευρωπαϊκές Ένώσεις, επιβεβαιώνουν ειδικότερα τήν πλήρη ύποστηριξή τους στην ελευθερία τής σκέψης και τής πεποίθησης, στην ελευθερία τής έκφρασης και στην ελευθερία τής σύστασης μιās Ένωσης, δικαιώματα τά όποια συνιστούν τά βασικά θεμέλια τής κοινωνίας σέ κάθε Κράτος Δικαίου τό όποιο στηρίζεται στις Δημοκρατικές άρχές.

Οί υπογράφουσες, τήν παρούσα Διακήρυξη Ευρωπαϊκές Ένώσεις υπενθυμίζουν ότι δέν είναι άρμοδιότητα τής Πολιτείας ούτε τών Κρατικών Άρχων νά άποφαίνονται περί του φιλοσοφικού ή θρησκευτικού χαρακτήρα μιās πεποίθησης και ιδιαίτερα περί τής προσχώρησης ενός άτομου σέ μία λατρευτική ή μή λατρευτική όργάνωση, γεγονός τό όποιο άπτεται άποκλειστικά και μόνον τής συνειδήσεώς του.

Άντιθέτως, άρμοδιότητα τών Κρατικών Άρχων, όπως διακηρύσσουν οι υπογράφουσες τήν παρούσα διακήρυξη, Ευρωπαϊκές Ένώσεις, είναι:

- Νά έξασφαλίσουν τήν έκφραση αυτών τών ελευθεριών.

- Νά βοηθούν στην ελεύθερη πληροφόρηση τών πολιτών κατά τρόπον ώστε τό κάθε άτομο νά έχει τήν δυνατότητα νά προφυλαχθεί από τίς σέκτες. Νά διευκολύνουν τίς ελεύθερες συζητήσεις τόσο σέ κοινωνικά όσο και σέ κρατικά πλαίσια, προκειμένου ό κάθε πολίτης νά μήν στερεΐται του δικαιώματος συμμετοχής του στην ελεύθερη συζήτηση.

- Νά προστατεύσουν τά άτομα από οποιαδήποτε έκ μέρους τών σεκτών άπάνθρωπη διανοητική χειραγώγηση και ψυχική ή και πνευματική έξάρτηση, άνεξαρτήτως του φιλοσοφικού, θρησκευτικού ή έμπορικού προσωπειού κάτω από τό όποιο κρύβονται οι μέθοδοί τους.

- Συμφωνούν πλήρως μέ τό ύπ' άριθ. 134/15.4.1999 ψήφισμα τής Έπιτροπής Δημοσιών Έλευθεριών και Έσωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σύμφωνα μέ τό όποιο τά Κράτη-μέλη καλούνται, μέσα στά πλαίσια του σεβασμού προς τίς άρχές ενός Κράτους Δικαίου, νά λάβουν μέτρα έναντίον τών επιθέσεων τίς όποιες δέχονται τά Άνθρώπινα Δικαιώματα έκ μέρους τών σεκτών. **Η Πολιτεία θά έπρεπε νά άρνείται στις ομάδες αυτές τήν χορήγηση άδείας καταστατικού για σύσταση θρησκευτικής ή λατρευτικής όργάνωσης, διότι κατ' αυτόν τόν τρόπο οι ομάδες αυτές έπωφελοΰνται φορολογικών πλεονεκτημάτων και νομικής προστασίας.**

Οί υπογράφουσες τήν παρούσα Διακήρυξη Ευρωπαϊκές Ένώσεις, προβαίνουν στην παρατήρηση ότι, μέσα στα θέματα τής Ημερησίας Διατάξεως τών έργασιών τών προγραμματισμένων από τά Έθνικά Κοινοβούλια και τούς Ευρωπαϊκούς Όργανισμούς, δέν ύπάρχει θέμα νομικού προσδιορισμού τής έννοιας τής λέξης «σέκτα».

Οί υπογράφουσες τήν παρούσα Διακήρυξη Ευρωπαϊκές Ένώσεις, δίχως νά θέλουν νά τοποθετηθούν άμεσα σχετικά μέ τό ένδεχόμενο ενός νομικού προσδιορισμού τής έννοιας τής λέξης «σέκτα», εκτιμούν ότι αντικειμενικά κριτήρια του τρόπου λειτουργίας τής σέκτας έχουν καθορισθεί έπαρκώς πρό πολλού, τουλάχιστον πριν 15 χρόνια, ούτως ώστε νά προσδιορίζουν τά χαρακτηριστικά τών ομάδων αυτών, διά τής έπισημάνσεως τών μεθόδων στρατολόγησης τών θυμάτων τους.

Η FECRIS, στηριζόμενη στις ως άνω διαπιστώσεις, επιβεβαιώνει επισήμως ότι:

1ο Άρνούμενοι τήν ύπαρξη αίρετικών («σεκτικών») ομάδων, κρυμμένων ή μή κάτω από φιλοσοφικό θρησκευτικό προσωπειό, σέ έντικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, δέν έπιτυγχάνουμε παρά τήν σύγχυση τής κοινής γνώμης και συντελούμε στην

ἔμμεση ἠθική αὐτουργία τῆς μὴ δραστηριοποιήσεως τῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν ἐναντίον τῶν ὁμάδων αὐτῶν.

2ο Δέν πρέπει νά συγγέουμε τίς ἐλεύθερες πνευματικές ἀναζητήσεις, ἀκόμη καί τίς νέες, οἱ ὁποῖες ἄπτονται ἢ ὄχι τῶν ἤδη γνωστῶν φιλοσοφικῶν ἢ θρησκευτικῶν κινήσεων, μέ τίς αἰρετικές ὀργανώσεις, ὁ ἐλευθεριοκτόνος τρόπος λειτουργίας τῶν ὁποίων περιλαμβάνει καί τήν ἄρνηση τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν ἀθε ἀτόμου.

3ο Σέ μία Ἐνωσιή ἢ ὁποία αὐτοανακηρύσσεται ὡς φιλοσοφική ἢ θρησκευτική, κατ'οὐδένα τρόπο δέν τῆς ἐπιτρέπεται νά παραδιάζει τά Ἀνθρώπινα Δικαιώματα καί τοὺς Νόμους οὔτε καί νά ἀποσταθεροποιεῖ τίς κοινωνικές ἰσορροπίες.

Ἡ FECRIS, κινούμενη μέσα στά προαναφερθέντα πλαίσια, ζητᾶ:

- τήν ἐπίσημη ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἀναγνώριση τῆς **FECRIS**, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἐνώσεων γιά τήν προστασία ἀπό τίς ὀλοκληρωτικές μεθόδους τίς ὁποῖες χρησιμοποιοῦν οἱ σέκτες, προκειμένου ἢ ἐν λόγω Ὁμοσπονδία νά εἶναι σύμβουλος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου, τοῦ Κοινοβουλίου τῆς Εὐρώπης, τοῦ Ὁργανισμοῦ γιά τήν Ἀσφάλεια καί

τήν συνεργασία στήν Εὐρώπη (**OSCE**) καθὼς ἐπίσης τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καί τῶν Ὁργανισμῶν καί Ἐπιτροπῶν οἱ ὁποῖες ἐξαρτῶνται ἀπό αὐτά.

Ἐξ ἄλλου, ἡ **FECRIS** θά βρῆσεται σέ συνεχῆ ἐπαφή μέ τίς Διοικητικές Ἀρχές οἱ ὁποῖες ἔχουν καί τήν ἐξουσία, σέ συνεργασία μέ τίς διεθνεῖς ὑπηρεσίες οἱ ὁποῖες ἔχουν δημιουργηθεῖ γι' αὐτόν τόν σκοπό, νά κινήσουν τίς νόμιμες διαδικασίες γιά φορολογικό καί τελωνειακό ἔλεγχο, γιά λογαριασμό τῶν Κρατῶν καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσις.

Τήν, ἐντός τῶν πλαισίων τῶν Ἐθνικῶν Κοινοβουλίων, τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου καί τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνέλευσης τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, σύσταση μονίμων διαρκῶν ὁμάδων μελέτης, ἐπιφορτισμένων μέ τήν παρακολούθηση τῆς ἐξέλιξης τοῦ φαινομένου τῶν αἰρέσεων καί ἐνδεχομένως τήν ψήφιση νομοθετικῶν μέτρων καί τόν καθορισμό τῶν διοικητικῶν μέτρων.

Τήν, ἐκ παραλλήλου, σύσταση μιᾶς διαρκοῦς Εὐρωπαϊκῆς ὑπηρεσίας ἐπιφορτισμένης μέ τήν συγκέντρωση πληροφοριῶν σχετικῶν μέ τίς δραστηριότητες τῶν ὀλοκληρωτικῶν ὁμάδων ὅπως ἐπίσης καί μέ τήν παροχή βοήθειας πρὸς τίς Κρατικές Ὑπηρεσίες γιά τήν πρόληψη καί τήν ἐνημέρωση τοῦ κοινού».

Οἱ «Κυβερνήσεις» καί τό «Πάτερ ἡμῶν» τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»

ὑπό Ἀννας Μπουρδάκου

Ὁ «πιστός καί φρόνιμος δούλος», δηλαδή τό «κυβερνῶν σῶμα» τῆς ἐταιρείας «Σκοπιά», πού εἶναι, ὅπως ὑποστηρίζει, τό «κανάλι» τοῦ Θεοῦ, ὁ «ἀγωγός» μέσω τοῦ ὁποίου ρέουν οἱ ἀλήθειες ἀπό τόν Θεό ὁ γιά νά τραφοῦν «τά πρόβατα», μᾶς πληροφορεῖ γιά τίς Κυβερνήσεις τοῦ Θεοῦ τά ἐξῆς:

Στό βιβλίο τῆς «Σκοπιάς» «Μπορεῖτε νά ζητε γιά πάντα στόν παράδεισο στή γῆ» διαβάζουμε στίς σελ. 135-138: «Ὁ Κύριος ἠτοίμασε τόν θρόνον αὐτοῦ» (Ψαλμ. ΡΓ' 19). Ὡστε ὁ Ἰεχωβά πάντοτε ἦταν ὕψιστος κυβερνήτης πάνω σ' ὅλα τά πλάσματά του. Ὡστόσο ἐξαιτίας τῆς ἀνταρσίας ἐναντία στή διακυβέρνησή του στόν κῆπο τῆς Ἐδέμ, ὁ Θεός διευθέτησε νά ὑπάρξει μιᾶ **εἰδική κυβέρνησις**. Αὐτή εἶναι ἡ κυβέρνησις γιά τήν ὁποία ὁ Ἰησοῦς Χριστός δίδαξε τοὺς ἀκολούθους του νά προσεύχωνται (Ματθ. ΣΤ' 9,10). Ὁ σκοπός τῆς κυβερνήσεως αὐτῆς εἶναι νά βάλλει τέραμα στά προβλήματα πού προκλήθηκαν ὅταν ὁ Σατανᾶς καί ἄλλοι ἀπομακρύνθηκαν ἀπό τήν διακυβέρνηση τοῦ Θεοῦ. Ἡ **νέα αὐτή κυβέρνησις** τῆς βασιλείας παίρνει τήν ἐξουσία της... ἀπό τόν μεγάλο βασι-

λιά τόν Ἰεχωβά Θεό. Ὁ Ἰεχωβά ἔχει **διορίσει** τόν Γιό του νά εἶναι Κύριος Ἄρχοντας... 144.000 ἄτομα παρμένα ἀπό τό ἀνθρώπινο γένος θά κυβερνήσουν μαζί μέ τόν Χριστό στή Βασιλεία αὐτή. Γι' αὐτό ἡ Ἀγία Γραφή τήν ὀνομάζει ἐπίσης βασιλεία τους».

Ἐχομε λοιπόν μιᾶ κυβέρνησις τοῦ Θεοῦ πού πάντοτε ὑπῆρχε καί δεύτερη τῆ νέα εἰδική κυβέρνησις βασιλεία πού ἀποτελεῖται ἀπό 144.001 ἄτομα. Ἀκολουθώντας τό σκεπτικό τῆς «Σκοπιάς» παρατηροῦμε καθαρά ὅτι, ἡ πρώτη κυβέρνησις τοῦ Θεοῦ ἀπέτυχε ἐξ αἰτίας τοῦ Σατανᾶ καί τῆς γνωστῆς προκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ Σατανᾶ πρὸς τόν Θεό (τό περίφημο «Ἐπίμαχο Ζήτημα»). Ἔτσι ὁ Θεός ἀποτυγχάνοντας μέ τήν πρώτη κυβέρνησή του, ἀναγκάζεται ἐκ τῶν πραγμάτων νά δημιουργήσει τήν **νέα εἰδική κυβέρνησις**, ἡ ὁποία καλεῖται νά διορθώσει ὅλα ὅσα δέν κατόρθωσε ἡ πρώτη ἀφοῦ ὁ σκοπός της εἶναι νά ἐξαλείψει ὅλα τά προβλήματα πού δημιούργησε ὁ Σατανᾶς. Ὅμως ἡ «Σκοπιά» δέν σταματᾶ στίς κυβερνήσεις γιά ἐξουσία στά κοσμικά καί στά γήινα, προχωρεῖ καί στά πνευματικά σέ ὅσα ἄπτο-

νται τῆς σχέσεως Θεοῦ καί ἀνθρώπου καί γίνεται ὁ ρυθμιστής.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, λέει στοὺς μαθητές του πῶς νά προσεύχονται στὸν **Οὐράνιο Πατέρα** («Πάτερ ἡμῶν»...) καί μάλιστα τονίζει «μὴν βαττολογήσητε ὡς οἱ ἔθνη... διότι ἐξεύρει ὁ **Πατέρας σας**...» (Ματθ. ΣΤ' 7-13). Εἶναι σαφές ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ ὅπως πάντοτε. Ἡ «Σκοπιά» ὁμως τὰ παρουσιάζει διαφορετικά. Ὁχι ὅπως τὰ παρέδωσε ὁ Χριστός ἀλλὰ ὅπως τὰ θέλει ὁ «πιστός καί φρόνιμος δοῦλος», ὁ ὁποῖος κηρύττει ὅτι τὸ «Πάτερ ἡμῶν» ἀπευθύνεται στὴν **εἰδική κυβέρνησι** (ἄρα αὐτὴ εἶναι ὁ «πατέρας»).

Γεννᾶται ὁμως τὸ ἐρώτημα πῶς γίνεται αὐτό; Τεχνικῶς καί λογικῶς εἶναι ἀσυμβίβαστο μὲ τὴν πραγματικότητα. Διότι κατ' ἀρχὴν ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐθέσπισε αὐτὴν τὴν προσευχὴ, δὲν εἶχε ἀκόμη «γεννηθεῖ» αὐτὴ ἡ εἰδική κυβέρνησι (ἡ ὁποία πάντοτε κατὰ τὴν ἐταιρία γεννήθηκε τὸ 1914 ἀοράτως στοὺς οὐρανοὺς). Ὁ Ἰησοῦς δὲν θά μποροῦσε νά καλέσει τοὺς μαθητές του νά ἀπευθύνουν τὴν προσευχὴ τους σὲ κάτι ἀνύπαρκτο καί ἄρα οἱ μαθητές Του δὲν προσευχόντο. Ἔτσι ὁ Ἰησοῦς τοὺς ξεγέλασε καί τοὺς εἶπε ψέμματα, τοὺς ἐπλάνησε. Ἐκεῖ μᾶς ὁδηγεῖ ἡ «Σκοπιά».

Ἐκτός ὁμως ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἦταν δυνατό νά προσευχηθοῦν κατὰ τὸν λόγο τοῦ εὐαγγελίου, διότι οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ, ἀνήκουν κατὰ τὴν «Σκοπιά» στοὺς 144.000, δηλαδή θά ἔπρεπε, ἂν ὑποθέσουμε ὅτι γνώριζαν γιὰ τὴν γέννησι τῆς βασιλείας τὸ 1914, στὴν ὁποία ὁμως μετέχουν καί αὐτοί, νά προσεύχωνται στὸν ἑαυτὸν τους καί νά τὸν ἀποκαλοῦν Πατέρα. Λογικὰ ἡ προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μένει μετέωρη ἕως τὸ 1914, ἀλλὰ καί τότε δὲν ἰσχύει γιατί οἱ «νεκροὶ ἐν Κυρίῳ», κατὰ τὴν «Σκοπιά» πάντοτε, ἀνεστήθησαν τὸ 1918, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἦλθε στὸν ναό του (δηλαδή στὴν «Σκοπιά») τὸν καθάρισε καί ἐγκατέστησε τὸν «πιστό καί φρόνιμο δοῦλο», τὸν ἀγωγό. Ὁμως οὔτε καί τότε ἦταν δυνατό νά προσευχηθοῦν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, διότι τὰ γεγονότα τοῦ 1918 τὰ «πῆραν εἶδησι» οἱ «κεχρισμένοι» μόλις τὸ 1927.

Συμπεραίνομε λοιπὸν ὅτι ὁ Ἰησοῦς παρέδωσε μία προσευχὴ ἡ ὁποία θά ἐφαρμοζόταν ἀπὸ τὸ 1927 καί κατόπιν. Ἐκεῖ ὁδηγεῖ τοὺς ὁπαδοὺς ὁ «ἀγωγός», σὲ ἀδιέξοδα πνευματικά πού σὰν ἀποτέλεσμα ἔχουν ὅλα αὐτὰ πού συμβαίνουν, γιὰ τίς οἰκογένειες πού διαλύονται, γιὰ νέους πού φεύγουν, ἀλλὰ πού εἶναι δύσκολο νά ἀποβάλουν ὅλα αὐτὰ τὰ παρανοϊκά πού ἐβίωσαν ὅσο διάστημα καί ἐάν παρέμειναν στὸ «καταφύγιον» τῆς ὀργανώσεως, ὑφιστάμενοι τὴν πλύσι ἐγκεφάλου.

Ποιὸς λέει τὸ «Πάτερ ἡμῶν» καί ἀπὸ πότε; Σὲ ποιὸν ἀπευθύνεται καί σὲ ποιούς, σὲ ποιά κυβέρνησι ἀνήκουν καί ποιὸς κυβερνᾷ καί ἀπὸ ποῦ καί ἕως πότε; Ὅλα αὐτὰ ταλαιπωροῦν τὸν δυστυχεῖ

«Μάρτυρα τοῦ Ἰεχωβά», ἀλλὰ τρέχει, τρέχει νά προλάβει... Δὲν ἀναγνωρίζω τὸ παιδί μου, εἶναι μιά ἔκφρασι πού ἀκούγεται μὲ πόνο ψυχῆς ἀπὸ πολλοὺς γονεῖς. Δὲν καταλαβαίνουν ὁμως ὅτι ἀναφέρονται ὄχι πλέον στὸ παιδί πού γνώριζαν, ἀλλὰ σὲ ἓνα ἄρρωστο ἄτομο πού καί τὸ ἴδιο ὑποφέρει κατὰ βάθος, δὲν τὸ γνωρίζει ὁμως. Εἶναι τὸ κατασκευάσμα τῆς «Σκοπιᾶς» πού μὲ τὴν καθημερινὴ «ἐκπαίδευσιν» ἔχει μάθει νά μισεῖ κάθε τί ἐκτός ὀργανώσεως, ἀφοῦ ὅλα εἶναι τοῦ Σατανᾶ καί ἡ θρησκεία εἶναι ἡ πόρνη ἡ Βαβυλώνα καί ὅτι οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» εἶναι ὁ «ὄσιος λαός» καί πρέπει νά ἔχουν τὸ «θεοσεβές μῖσος» γιὰ τοὺς ἐκτός, ὅποιοι καί ἐάν εἶναι αὐτοί.

Τὸ μόνο τελικὰ πού μένει στὴν διάνοια τοῦ «Μάρτυρος τοῦ Ἰεχωβά» εἶναι ἡ τυφλὴ ὑπακοή στὰ κελεύσματα τοῦ «δούλου» καί ἡ νομιμοφροσύνη στὴν ὀργάνωσι, γιατί διαφορετικά εἶναι ἀνταρσία ἐναντὶον τοῦ Ἰεχωβά.

Τέλος, ὑπάρχει καί τρίτη κυβέρνησι-βασιλεία, εἶναι «τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ». «Αὐτὴ εἶναι μία βασιλεία μόνο ἐπάνω στὰ 144.000 ἄτομα. Στὸ **πέρασμα τῶν αἰώνων** αὐτοὶ ἦταν οἱ μόνοι **ὑπῆκοοι τῆς**... θά τελειώσει ὅταν ὁ τελευταῖος ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ὑπῆκοους μὲ τὴν οὐράνια ἐλπίδα πεθάνει καί ἐνωθεῖ μὲ τὸν Χριστὸ στὸν οὐρανό. Δὲν θά εἶναι πιά ὑπῆκοοι ἀλλὰ θά ἔχουν γίνει βασιλεῖς μαζί Του» (βλ. παραπάνω παραπομπή).

Σ' αὐτὴν τὴν τρίτη κυβέρνησι παρατηροῦμε, ἀφ' ἑνός, τὸν μικρὸ ἀριθμὸ τῶν ὑπῆκοων καί, ἀφ' ἑτέρου, τὸ προκαθορισμένο τέλος τῆς. Εἶναι μιά βασιλεία-κυβέρνησι, ἡ ὁποία βαδίζει σταθερὰ πρὸς τὸ τέλος τῆς, ἀφοῦ οἱ ὑπῆκοοι τῆς τελειώνουν τὴν πορεία τους στὴ γῆ» (βλ. ἀνωτέρω).

Τί γίνεται ὁμως μὲ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ὁπαδῶν τῆς «Σκοπιᾶς» πού ἀνήκουν στὸν «πολύ ὄγλο»; Αὐτοὶ οὔτε κυβερνήτες εἶναι, οὔτε συμβασιλεῖς. Ζοῦν στὴν πραγματικότητα μετέωροι. Αὐτοὶ οὔτε καί τὸ «Πάτερ ἡμῶν» μποροῦν νά προσφέρουν, ἀφοῦ δὲν εἶναι παιδιά τοῦ Θεοῦ. Δὲν εἶναι **ὑπῆκοοι** τοῦ Χριστοῦ. Δὲν εἶναι «Χριστιανοί» ἀφοῦ δὲν εἶναι μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Τί τοὺς μένει; Νά τρέχουν. Νά δίδουν βιβλία-βιβλιάρια, νά γράφουν ὥρες ἔργου στὸν «ἀγρό», στὰ ἀτομικά δελτία τους, νά δίδουν τίς εισφορὲς τους στὸν Ἰεχωβά, καθιστώντας τον «χαρωπό» καί νά δικαιώνουν τὴν κυριαρχία του, περιμένοντας μὲ ἀγαλλίασι τὴν μεγάλη σφαγὴ τοῦ Ἀρμαγεδώνα. Ἔτσι γίνεται κατανοητὸ ὅτι ἀλλοιώνεται ὁ χαρακτήρας τῶν ὁπαδῶν καί ὅτι καταλήγει τὸ ἄτομο νά γίνεται ἀγνωρίστο, ἀντικοινωνικό, ἀπόμακρο, μὲ συμπλέγματα καλλιεργημένου ἐγωισμοῦ, «οσιότητος» καί ἐνοχῆς, γιατί κάποια στιγμή, βαθεῖα μέσα τους τρεμοανάβει κάτι ἀπὸ τῆς παλιᾶς ζωῆς τίς ἀναμνήσεις, αὐτὸ πού ἡ «Σκοπιά» μεθοδικὰ πολεμᾷ νά ἐξαφανίσει, ὥστε νά μεγαλώνει ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁπαδῶν πρὸς ἐντυπωσιασμοῦ ὄλων.

Η ΙΔΕΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

*ὕπὸ Ἀρχιμανδρίτου Χριστοφόρου Τσιάκκα
Ἐντεταλμένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στήν ΙΑ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη*

Α. Θρησκευτική σύγχυση.

Ὅλες οἱ ομάδες τῆς κίνησης τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καί γενικώτερα τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί τῆς παραθησκείας, κηρύττουν τήν ιδέα μίας ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΣ γιατί, ὅπως ὑποστηρίζουν, ὅλες οἱ θρησκείες πιστεύουν στόν ἴδιο «Θεό» καί ὀδηγοῦν στόν ἴδιο σκοπό, μέ τή μόνη διαφορὰ ὅτι ἡ κάθε μία ἀποτελεῖ καί ἓνα διαφορετικό δρόμο.

Ἡ θέση τῆς κίνησης αὐτῆς εἶναι ξεκάθαρη: Ὁ Θεός τῶν ὀρθοδόξων, καθολικῶν, προτεσταντῶν Χριστιανῶν εἶναι ἴδιος μέ τό Θεό τοῦ Σωκράτη, ἴδιος μέ τό Θεό τῶν Βουδιστῶν, τῶν Ἰνδουιστῶν, τῶν Κινέζων τῶν Μωαμεθανῶν κ.τ.λ. Στόν ἴδιο Θεό προσεύχονται ὅλοι ἀλλά μέ διαφορετικές μεθόδους. Ἔτσι καταλήγουν στήν πρόταση γιά δημιουργία ἐνός «Παγκοσμίου Συμβουλίου Θρησκείων καί Μεταφυσικῶν Ὄργανώσεων» κατά τό πρότυπο τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν» (Ἄγη Σαρακηνοῦ, οἱ Μεταφυσικές καί Θρησκευτικές Ὄργανώσεις στήν Ἑλλάδα, σελίς 12).

Μέ αὐτόν τόν τρόπο οἱ ποικιλόμορφες ομάδες σπέρνουν ἔντεχνα, χρησιμοποιώντας ἀκόμα καί Χριστιανικούς ὄρους μέ διαφορετικό νόημα, τήν σύγχυση καί τήν ἀμφιβολία ἀνάμεσα στούς ἀστηρικτοὺς καί ἐν πολλοῖς ἀκατήχητους Χριστιανούς. Συχνά ἀκοῦμε ἀνθρώπους πού παγιδεύτηκαν στά πλοκάμια τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν καί ὑποστηρίζουν ὅτι ἀπό τότε πού γνώρισαν τήν ὀργάνωση ἔγιναν καλύτεροι Χριστιανοί.

Ἄς πάρουμε μία τέτοια περίπτωση γιά νά ἐξετάσουμε καί νά δοῦμε, ἐάν πράγματι γίνονται καλύτεροι Χριστιανοί ἢ ὄχι, ὅσοι ἀσπάζονται τέτοιες θέσεις ἢ ἐντάσσονται σέ αίρετικές ομάδες.

Ἡ περίπτωση πού θά ἀναφέρουμε πιο κάτω ἀφορᾷ τήν γκουρουϊστική ὀργάνωση τῆς «Ἀρμονικῆς Ζωῆς» τοῦ Ρόμπερτ Νάτζεμ, πού δρᾷ καί στήν Κύπρο.

Κάποια Κυριακή μᾶς ἐπισκέφθηκε ἓνας ὀπαδός τοῦ Νάτζεμ, ὁ ὁποῖος ἦταν μορφωμένος καί μέ θέση μέσα στήν κοινωνία. Ἐκκλησιάστηκε στό Μοναστήρι μας καί στό τέλος ἀθήσε στό Συνοδικό, ὅπου ἔλαβε μέρος σέ συζήτηση πάνω σέ θέματα πνευματικῆς οἰκοδομῆς. Μέχρις ἐκεῖνη τήν στιγμή δέν εἶχε κάνει φανερό τήν σχέση του μέ τήν πιο πάνω ομάδα ἀλλά οὔτε καί ἀντιλήφθηκε τίποτα στήν ἀρχή.

Ὅταν καθήσαμε μόνοι νά συζητήσουμε, μοῦ ἀπεκάλυψε ὅτι ἀνῆκε στήν ὀργάνωση τῆς «Ἀρμονικῆς Ζωῆς» καί ὅτι μέ ἐπισκέφθηκε νά νά μέ πείσει ὅτι ἔκανα λάθος στίς ἐκτιμήσεις μου γιά τόν Ρ. Νάτζεμ καί τήν ὀργάνωσή του. Μοῦ εἶπε ὅτι εἶναι μιά φιλοσοφική σχολή, πού βοηθᾷ τόν ἄνθρωπο νά γίνει καλύτερος καί νά ἐξελιχθεῖ επαγγελματικά. Αὐτός ἦταν ἄνθρωπος, πού ἀπό μικρή ἡλικία ἀγαποῦσε τήν Ἐκκλησία καί ὅτι τίποτα τό κακό ἢ ἀντιχριστιανικό δέν παρατήρησε στήν ὀργάνωση αὐτή. Ἡ στερεότυπη φράση πού ἐπαναλάμβανε ἦταν: «Πολλοί ἔγιναν καλύτεροι Χριστιανοί ἀπό τότε πού πῆγαν στήν «Ἀρμονική Ζωή».

Ἀφοῦ τόν ἄκουσα προσεκτικά, τοῦ ὑπέδειξα τίς ἀντιχριστιανικές δοξασίες καί διδασκαλίες τῆς ὀργάνωσης, πού προέρχονταν μέσα ἀπό τά δικά της ἔντυπα, τά ὁποῖα καί ὁ ἴδιος χρησιμοποιοῦσε στά σχετικά σεμινάρια. Παραθέτω ἐνδεικτικά μερικά τέτοια παραδείγματα:

Στό βιβλίο τοῦ Δασκάλου τῆς «Ἀρμονικῆς Ζωῆς» Ρ. Νάτζεμ, «Εἰσαγωγή στή Διδασκαλία τοῦ Sai Baba» ἔκδ. Ἀρμονική Ζωή, σελ. 11-13, ἀναφέρεται τό ἑξῆς χαρακτηριστικό κείμενο:

«Ὁ Satya Sai Baba γεννήθηκε στίς 23 Νοεμβρίου 1923, καί ζεῖ στήν Ἰνδία... Ὁ ἴδιος ὁ Sai Baba ἐξηγεῖ ὅτι ἔχει ἐνσαρκωθεῖ γιά ν' ἀλλάξει τό ρεῦμα τῆς ἀνθρώπινης πορείας πού ὀδηγεῖ πρός μία καταστροφή, ἐξ αἰτίας τῆς γενικῆς ἠθικῆς πτώσης, τῆς ἔλλειψης ἀξιῶν καί συνειδητότητας... Τό μήνημα τοῦ Sai Baba εἶναι ἡ βασική φιλοσοφία πίσω ἀπό κάθε θρησκεία... Ὁ Sai Baba περιέχει τίς ιδιότητες τῆς παντογνωσίας, τῆς οἰκουμενικῆς ἀγάπης, τῆς ἀπόλυτης ἀταραξίας καί θεϊκῆς δημιουργικῆς δύναμης. Γνωρίζει τό παρελθόν, τό παρόν καί τό μέλλον κάθε ἀτόμου πού βρῖσκεται ἐδῶ πάνω στή γῆ... Γιά νά ἔχει κάποιος τήν ἐμπειρία αὐτῶν τῶν ιδιοτήτων του, θά πρέπει νά ἔρθει σ' ἐπαφή μαζί του εἴτε στό ὑλικό ἐπίπεδο, εἴτε νοερά, εἴτε ὑπερβατικά. Εἴθε ἡ διδασκαλία του νά σᾶς βοηθήσει ὅσο βοήθησε κι ἐμένα».

Τό κείμενο αὐτό προσδιορίζει ξεκάθαρα τό θρησκευτικό - ἀντιχριστιανικό χαρακτήρα τῆς «Ἀρμονικῆς Ζωῆς». Πρόκειται περί παραθησκευτικῆς - γκουρουϊστικῆς ὀργάνωσης, ἡ ὁποία στηρίζει τή διδασκαλία της στόν Ἰνδό Γκουρού Sai Baba τόν ὁποῖον καί θεοποιεῖ.

Ὁ πῶς πάνω χαρακτηῖρας τῆς ὀργάνωσης φαίνεται καί ἀπό τό παρακάτω κείμενο πού εἶναι παρμένο ἀπό τό βιβλίό της, «Ἡ ὑπερπροσωπική Ζωή», Ἀθήνα, Ὀκτώβριος 1998 σελ. ζ:

«Ἀφιερώνουμε τήν παρούσα Δεκάτη Τρίτη Ἐκδοση στόν Συγγραφέα μέ τήν ἔννοια τόσο τοῦ ὑπερπροσωπικοῦ του Ἐαυτοῦ σάν Χριστοῦ, ὅσο καί μέ τήν ἀνθρώπινή του ἔκφραση μέ τήν ὁποία Ἐκεῖνος ἐκδήλωσε τόν Λόγο Του -σέ ἔνδειξη εὐγνωμοσύνης πρός τόν ἐντός μας Πατέρα, τοῦ Ὁποίου ἡ φωνή μίλησε μέσα ἀπ' αὐτές τίς σελίδες, φέροντας ἕνα μήνυμα πού τούς ξύπνησε ὥστε νά ἀποκτήσουν ἐπίγνωση τοῦ Ἀληθινοῦ τους ἑαυτοῦ».

Εἶναι φανερό ὅτι ἡ Ἀρμονική Ζωή» θεοποιεῖ καί ταυτίζει τόν Συγγραφέα τοῦ πῶς πάνω βιβλίου μέ τόν Χριστό.

Ἐάν κάποιος δέ γνώριζε τά κείμενα αὐτά τῆς ὀργάνωσης καί μιλοῦσε μέ ὁποιοδήποτε ὁπαδό της ἢ καί τόν ἴδιο τόν Δάσκαλό της, θά εἶχε τήν ἐντύπωση ὅτι ἔχει νά κάνει μέ πάρα πολύ καλούς Χριστιανούς. Γνωρίζοντας ὅμως τό ἀντίστροφο καί αἰρετικό περιεχόμενο, πού δίνουν στους ὄρους «Χριστός», «Χριστιανοί», «Θεός», «Θρησκεία», τότε καταλαβαίνουμε ὅτι ἔχουμε νά κάνουμε μέ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι διδάσκουν πράγματα, πού εἶναι ἀπό κάθε ἄποψη ἀσυμβίβαστα μέ τήν Ὀρθόδοξη Χριστιανική πίστη μας.

Εἶναι δέ, ὄχι μόνο ἀσυμβίβαστα μέ τήν Ὀρθόδοξη πίστη, ἀλλά εἶναι καί ἐπικίνδυνα γιά τούς δημοκρατικούς καί ἠθικούς θεσμούς τῆς κοινωνίας μας.

(Συνεχίζεται)

ΕΜΠΟΡΟΙ ΨΥΧΩΝ

ὑπό Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, πτυχ. Θεολ. - πτυχ. Φιλοσ. ἐντεταλμένου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κασσανδρείας ἐπί τῶν αἰρέσεων

Τό θέμα τό ὁποῖον οὐσιαστικῶς ἐτέθη ἐξ ἀφορμῆς τῆς προσπαθείας ἐκ μέρους τῶν χιλιαστῶν (ἢ καθὼς παραπλανητικά αὐτοαποκαλοῦνται «Χριστιανοί Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά») νά ἰδρῦσουν «ἐκκλήριο οἶκο» στήν Κασσάνδρεια Χαλκιδικῆς («αἰθουσα βασιλείας» τῆ λένε στή δική τους γλώσσα), εἶναι τό θέμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἀνοχῆς ἀπέναντι στό διαφορετικό.

Ἐπάνω εἰς αὐτό τό πολύ σημαντικό θέμα ἡ Μετοχική Ἐταιρεία «Σκοπιά» τοῦ Μπροῦκλιν (=χιλιαστές) προβάλλει ἀπόψεις πού ἐξυπηρετοῦν τήν ἴδια, δέν ἔχουν ὅμως καμία σχέση μέ τήν ἀλήθεια καί τήν πραγματικότητα. Ἄς σημειωθεῖ ὅτι ἡ ὀργάνωση τοῦ Μπροῦκλιν χαρακτηρίζεται ἀπό εἰδικούς μελετητές, διεθνῶς, μαζί μέ ἄλλες παρόμοιες σύγχρονες ἐπικίνδυνες ὀργανώσεις, ὡς «καταστροφική λατρεία» ἢ «ψυχοναρκατικό» ἢ «ἐλευθεροκτόνος ὀργάνωση». Μάλιστα ὁ τελευταῖος ὄρος χρησιμοποιεῖται γιά πολλές τέτοιες ὀργανώσεις ἀπό τήν ἔκθεση τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς (1995-1996), ἡ ὁποία περιέλαβε στίς νεοφανεῖς καταστροφικές λατρεῖες («σέκτες») καί τούς λεγομένους «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά». Οἱ ὄροι αὐτοί χρησιμοποιοῦνται, διότι ἡ Ἐταιρεία «Σκοπιά» χρησιμοποιεῖ μεθόδους «διανοητικοῦ χειρισμοῦ» (=πλύσεως ἐγκεφάλου) καί μετατρέπει τούς ὁπαδούς - θύματά της ἀπό ἐλεύθερους ἀνθρώπους σέ ἀνθρώπους - ρομπότ πού βρίσκονται κάτω ἀπό ὀλοκληρωτική ἐξάρτηση ἀπό τήν ὀργάνωση, ἡ ὁποία (ὀργάνωση) ἀντιπροσωπεύει, καθὼς ἰσχυρίζεται, τή μόνη νόμιμη ἐξουσία στόν κόσμο (ὄλες οἱ ἄλλες εἶναι τοῦ σατανᾶ, λέγει ἡ Ἐταιρεία «Σκοπιά»,

ἀσκώντας ἔτσι πνευματική τρομοκρατία στά μέλη της).

Ἔρχονται, λοιπόν, αὐτοί οἱ ἀνθρώποι οἱ ὁποῖοι διεκδικοῦν μόνον δικαιώματα σέ κάθε ὀργανωμένη κοινωνία πού ζοῦν, ἐνῶ ἀρνοῦνται τήν ἐκπλήρωση στοιχειωδῶν ὑποχρεώσεων πρός τό κοινωνικό σύνολο (στρατιωτική θητεία, συμμετοχή στό ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι) καί κατηγοροῦν αὐτή τήν κοινωνία ὅτι δέν σέβεται τή θρησκευτική ἐλευθερία ἢ δέν ἀνέχεται τό διαφορετικό. Ποιά εἶναι ὅμως ἡ ἀλήθεια;

Οἱ φωνασκοῦντες χιλιαστές καί οἱ ὑπόλοιπες παραθρησκευτικές ὀργανώσεις, ξεχνοῦν ὅτι τό ἄρθρο 13 τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, τό ὁποῖο κατοχυρώνει πλήρως τή θρησκευτική ἐλευθερία στήν παράγραφο 1, ἔχει καί τήν παράγραφο 2 ὅπου τίθενται τά ὄρια τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας.

Τά ὄρια αὐτά εἶναι τά ἐξῆς: κατοχυρώνεται ἡ ἐλευθερία στήν ἄσκηση τῶν θρησκευτικῶν τους καθηκόντων γιά τά μέλη τῶν γνωστῶν θρησκείων (πού ἔχουν γνωστά δόγματα καί ἀνοικτή λατρεία), πού δέν ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τά χρηστά ἤθη, τή δημόσια τάξη καί τήν ἐθνική ἀσφάλεια καί πού δέν ἀσκοῦν προσηλυτισμό. Ἐπίσης, γιά νά δοθεῖ ἄδεια λειτουργίας ναοῦ ἢ ἐκκληρίου οἴκου σέ ὁποιαδήποτε γνωστή θρησκεία μέ τήν ἀνωτέρω ἔννοια, θά πρέπει αὐτή νά ἔχει καί ἰκανόν ἀριθμό πιστῶν στή συγκεκριμένη περιοχῆ.

Ἡ ἑλληνική νομοθεσία (νόμος 1363/38 ὅπως συμπληρώθηκε μεταγενεστέρως), ἔχει κριθεῖ κατ' ἐπανάληψη καί ἀπό τά ἑλληνικά δικαστήρια καί ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων

ώς σύμφωνη και μέ τό Ἑλληνικό Σύνταγμα και μέ τό ἄρθρο 9 τῆς Συμβάσεως τῆς Ρώμης (τό ὁποῖο, ἐπίσης μετά τήν 1η παράγραφο τοῦ ἄρθρου 9 τῆς ΕΣΔΑ, πού κατοχυρώνει τήν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, στήν παράγραφο 2 θέτει ὄρια στήν ἄσκηση αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας).

Καί τίθεται τό ἐρώτημα: ποιές ἀπό τίς προϋποθέσεις πού ἀναφέρονται παραπάνω, πληροῖ ἡ Ἐταιρεία «Σκοπιά» τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»; Οὔτε γνωστή θρησκεία εἶναι, ἀλλά και προσηλυτισμό ἀθέμιτο ἀσκεῖ, δηλαδή, προσπαθεῖ μέ δόλιες και ἀπατηλές μεθόδους και ὑποσχέσεις νά μεταβάλλει τή θρησκευτική συνείδηση τῶν ἀνθρώπων [πλήρη τεκμηρίωση αὐτοῦ, μέ ἑλληνικές και ξένες δικαστικές ἀποφάσεις, μπορεῖ νά βρεῖ κανεῖς στήν ἔκδοση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τίτλο «Οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» δέν εἶναι χριστιανοί και δέν ἀποτελοῦν «γνωστήν θρησκείαν» (Ἀθῆναι 1999)].

Ἡ Ἐταιρεία «Σκοπιά» δέν εἶναι «γνωστή θρησκεία». Εἶναι ἐμπορική ἐπιχείρηση. Ἐπίσης ὁ προσηλυτισμός εἶναι τό κύριο ἔργο πού ἀσκεῖ ἡ Ἐταιρεία, καθώς ἔχει ὀνομάσει «ἀγνή λατρεία τοῦ Ἰεχωβά» τή διάθεση τῶν προϊόντων της (βιβλία και περιοδικά) ἀπό πόρτα σέ πόρτα (!) (Πλήρη τεκμηρίωση ὄλων αὐτῶν μπορεῖ νά βρεῖ, ὅποιος ἐνδιαφέρεται, στό τρίτομο ἔργο τοῦ πατρός Ἀντωνίου Ἀλεξίζοπουλου «Ἡ λατρεία τῆς Σκοπιάς»).

Ἐμεῖς φρονοῦμε ὅτι κακῶς τούς ἐδόθη ἀπό τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων ἡ ἄδεια γιά τή λειτουργία εὐκτηρίου οἴκου στήν Κασσάνδρα, διότι δέν εἶναι γνωστή θρησκεία ἀλλά καμουφλαρισμένη ἐμπορική ἐπιχείρηση, και διότι ἀσκοῦν (εἶναι ἡ κύρια «ἐργασία» τους) ἀθέμιτο προσηλυτισμό.

Οἱ χιλιαστές παραπλανητικά ἰσχυρίζονται ὅτι στίς ὑποθέσεις «Μανουσάκης κατά Ἑλλάδος» και «Κοκκινάκης κατά Ἑλλάδος», πού προσέφυγαν στό Ἑρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων στό Στρασβούργο, κατεδικάσθη ἡ Ἑλλάς, ἐπειδή, δῆθεν δέ σέβεται τή θρησκευτική ἐλευθερία και τά ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι διαφορετική: Τό δικαστήριο ἔκρινε και στίς δύο αὐτές περιπτώσεις ὅτι ἡ σχετική ἑλληνική νομοθεσία εἶναι σύμφωνη μέ τή Σύμβαση τῆς Ρώμης γιά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἐπέβαλε, ὅμως, πρόστιμο στήν Ἑλλάδα, ἐπειδή ἡ καταδίκη τῶν χιλιαστών (Μανουσάκη κατά Κοκκινάκη) ἀπό τά ἑλληνικά δικαστήρια δέν ἦταν πλήρως αἰτιολογημένη, ἀλλά βασιζόταν σέ ἀντιγραφή τοῦ κατηγορητηρίου.

Ἄς παύσουν λοιπόν νά φωνασκοῦν οἱ χιλιαστές και οἱ συνήγοροί τους γιά ἀνθρώπινα δικαιώματα και θρησκευτικές ἐλευθερίες. Γνωρίζουμε ποιές σκο-

πιμότητες ἐξυπηρετοῦν οἱ σχετικές ἐκθέσεις τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στέιτ Ντηπάρτμεντ πού ἔχει ἀναλάβει ἐργολαβικά τήν ὑπεράσπιση ὄλων τῶν δῆθεν καταπιεζομένων (!) ἐθνικῶν και θρησκευτικῶν «μειονοτήτων» στήν Ἑλλάδα. Ἐλαβεν ὅμως τό Ἀμερικανικό Ὑπουργεῖο ἀπό τήν Ἱερᾶ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν (πολυσέλιδη, σκληρή και τεκμηριωμένη) ἀπάντηση πού τοῦ ταίριαζε.

Οὐσιαστικῶς μέ τήν ἀπάντηση αὐτή, καταδεικνύεται ὅτι ἡ ἀντίληψη γιά τήν θρησκευτική ἐλευθερία πού προβάλλει τό Στέιτ Ντηπάρτμεντ πρὸς τό ἐξωτερικό και ἰδίως πρὸς τήν Εὐρώπη, εἶναι διάτρητη στίς ἴδιες τίς ΗΠΑ και ἀπαράδεκτη τόσο γιά τήν Ἑλλάδα ὅσο και γιά τήν Εὐρώπη.

Ὅταν λοιπόν τά αἰτήματα τῆς ἀσύδοτης ἐπέκτασης τοῦ ἀθέμιτου προσηλυτισμοῦ ὀλοκληρωτικῶν αἰρέσεων, ὅπως τῆς Ἐταιρίας τοῦ Μπροῦκλιν, προβάλλονται μέ τό ἔνδυμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας και μέ τήν ὑποστήριξη συχνά-πυκνά τοῦ Στέιτ Ντηπάρτμεντ, μπορεῖ κανεῖς νά λέει μέ βάση αὐτή τήν ἀπάντηση τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅτι «Ὁ βασιλιάς εἶναι γυμνός!». Γιατί, ἀπορρίπτεται σέ ὅλη τήν Εὐρώπη, και ἰδίως στίς Ὀρθόδοξες χώρες, ἡ φοικτή ἀντίληψη ὅτι οἱ ἀνθρώπινες ψυχές εἶναι χρυσωρυχεῖα γιά νά σκάβουν μέσα τους μέ εἰδικές μεθόδους οἱ αἰρεσιάρχες, προκειμένου νά ἀντλοῦν χρήματα και δύναμη.

Ἡ ἀσυδοσία στήν ἐφαρμογή τέτοιων μεθόδων ἀπό τίς ἡγεσίες και τά διοικητικά συμβούλια τέτοιων καταστροφικῶν λατρειῶν δέν εἶναι θρησκευτική ἐλευθερία ἀλλά παραθρησκευτική ὑποδούλωση - ἡ χειρότερη μορφή δουλείας πού γνώρισε ποτέ ἡ ἀνθρωπότητα ἀπό τούς ἐμπόρους ψυχῶν πού ἔχουν τό θράσος νά παρουσιάζονται ὡς προστάτες τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῶν δούλων τους!

Ἄς μάθουν, λοιπόν, και οἱ χιλιαστές και οἱ συνήγοροί τους, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει και δικαίωμα και καθῆκον νά ἐνημερώνει και νά προσφυλάσσει τούς ἀνθρώπους (ὅσους θέλουν νά ἀκούσουν τήν φωνή της) ἀπό ὅσους ἐπιβουλεύονται τήν πνευματική τους ἐλευθερία.

Ἄς μάθουν, ἐπίσης, ὅτι κάθε συντεταγμένη Πολιτεία ἔχει ἀπέναντι στοὺς πολίτες της παρόμοιο δικαίωμα και καθῆκον, διότι τά προβλήματα πού δημιουργοῦν ὀργανώσεις σάν αὐτή τῶν χιλιαστών δέν εἶναι μόνον θρησκευτικά, εἶναι και κοινωνικά. Καθ' ὅσον ἀνθρώποι - κυρίως νέοι - ἐγκαταλείπουν τίς σπουδές και τίς ἐργασίες τους, οἰκογένειες διαλύονται, ἐνῶ ἄλλοι καταλήγουν στά ψυχιατρεῖα.

Και στό κάτω-κάτω ἄς μάθουν νά ἀκροάζονται και τό κοινό αἶσθημα, τό ὁποῖο βοᾷ και λέγει ὅτι δέν τους σηκώνει ὁ τόπος, μετά ἀπό τόν ἄγριο και ἀπρόκλητο ξυλοδαρμό τοῦ ἱερέως τῆς Κασσάνδρας π. Νεκταρίου¹.

1. Τό ἄρθρο αὐτό πρωτοδημοσιεύθηκε στήν Ἐφημερίδα «Κασσάνδρα» τῆς Χαλκιδικῆς (21 Ὀκτωβρίου 1999).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΦΑΝΗ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

*υπό Αρχιμανδρίτου Χρυσόστομου Μαϊδώνη
Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ*

«Ὅποιος ἐπιθυμεῖ νά ἐπικαλεσθῆ τὸ δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ὀφείλει νά προσφέρῃ ἀληθεῖς πληροφορίες γιὰ τοὺς σκοποὺς καὶ γιὰ τὴν διδασκαλία του».

Αὐτὴ ἦταν ἡ διακήρυξη τοῦ Γ' Διεθνoῦς Συνεδρίου, πού πραγματοποιήθηκε στὴν Πεντέλη τὸ 1993 μὲ κύριο θέμα τὴν θρησκευτικὴ ἐλευθερία.

Στὴν συνέχεια τῆς διακήρυξης τὸ συνέδριο ἀπαιτεῖ «ἀκριβεῖς» πληροφορίες ἀπὸ μέρους τῶν ὁργανώσεων σὲ σχέση μὲ τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς καὶ τίς δοξασιές. Αὐτὸ πραγματοποιεῖται ὅταν: «Ὅλα τὰ ἔντυπα τῶν ομάδων, πού διανέμονται στὸ κοινὸ καταγράφουν μὲ σαφήνεια τὴν προέλευσή τους καὶ δὲν χρησιμοποιοῦνται παραπλανητικοὶ τίτλοι καὶ ὀνομασιές, πού ἐμποδίζουν ἢ καθιστοῦν ἀδύνατο στὸ κοινὸ τὸν προσδιορισμὸ τῆς ἀληθινῆς ταυτότητος τῆς ομάδας, ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχονται τὰ ἔντυπα». (Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση, π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου σελ. 181-182).

Στὸ σημεῖο αὐτὸ παραπέμπουμε στὸ ψήφισμα τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου τοῦ Μαΐου τοῦ 1984, ὅπου ἀπαιτεῖται μεταξύ τῶν ἄλλων: «κατὰ τὸν προσηλυτισμὸ, οἱ ομάδες αὐτές πρέπει νά διευκρινίζουν ἀμέσως τὴν ὀνομασία τους καὶ τίς ἀρχές τους» (σελ. 290).

Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Συνέλευση τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, Ἰούνιος 1992, ζητᾷ στὴν Σύστασή της «ἀντικειμενικὴ πληροφορόρηση», πλατεῖα ἐνημέρωση τοῦ κοινοῦ σχετικά μὲ τὴν φύση καὶ τίς δραστηριότητες τῶν ὁργανώσεων αὐτῶν.

Ὅλη αὐτὴ ἡ προβληματικὴ ἔχει ἀναπτυχθεῖ λόγω τῆς ἀπάτης πού ἐνεργοῦν οἱ νεοφανεῖς αἰρέσεις μὲ τὴν ἀπόκρυψη τῶν ἀληθινῶν σκοπῶν τους, τῆς ταυτότητος, τῆς ιστορίας τους. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο διακρίνονται ἀκριβῶς οἱ σύγχρονες αἰρέσεις ἀπὸ τίς παλαιές. Γνωρίζαμε τὴν ταυτότητά τους. Ἐλεγαν «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» καὶ διακήρυτταν τις αἰρετικές δοξασιές τους. Δὲν εἶχαν πρόβλημα νά παρουσιάσουν τὸ ἀληθινὸ τους πρόσωπο. Ἐπὶ πλέον ἡ ἀλλοίωση περιοριζόταν στὴν θρησκευτικὴ ζωὴ ἢ καὶ στὸν πολιτισμὸ καὶ τὸ ἔθνος. Οἱ νέες αἰρέσεις ἀπειλοῦν μὲ διάβρωση ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς. Ἐμφανίζονται μὲ ἕνα ἐπιστημονικοφανὲς προσωπεῖο μὲ φιλοσοφικούς, ψυχολογικούς, παιδαγωγικούς, πολιτικούς, οἰκονομικούς σκοποὺς. Ἀποκρύπτουν τοὺς ἀληθινούς σκοποὺς τους μὲ παραπλανητικούς τίτλους, χωρὶς ξεκάθαρη διδασκαλία. Καὶ τοῦτο γιὰ νά παγιδεύουν τὰ ἀνύποπτα θύματά τους καθὼς καὶ τοὺς πολιτικούς καὶ ἐκκλησιαστικούς φορεῖς.

Τονίζει ὁ ἀείμνηστος π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος: «Ἀποκρύπτουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὸ θρησκευτικὸ ἢ παραθρησκευτικὸ τους πρόσωπο καὶ διαμαρτύρονται ὅταν ἐμεῖς τὸ ἀποκαλύπτουμε. Σπεύδουν νά μᾶς χαρακτηρίσουν φανατικούς καὶ μισαλλόδοξους πού βλέπουμε παντοῦ αἰρέσεις καὶ ἐπικίνδυνες ομάδες» (Νεοφανεῖς αἰρέσεις σελ.14-15).

Τὸ προσωπεῖο εἶναι ἐπιστημονικοφανὲς διότι ἡ νέα θεότητα πού σαγήνευσε τὴν ἀνθρωπότητα εἶναι ἡ ἐπιστήμη. Ὅ,τι λοιπὸν στηρίζεται στὴν ἐπιστήμη ἢ καὶ μόνον τὴν ἐπικαλεῖται, τὸ δέχονται οἱ ἄνθρωποι.

Ἐδῶ θρῖσκει ἐφαρμογὴ τὸ τοῦ Ψαλμωδοῦ «Κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι» (11,8). Ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ αὐτὸς ἕνας τρόπος ξεγελάσματος καὶ ἀπάτης γιὰ τὸν ὁποῖο μᾶς προειδοποίησε ὁ Κύριος; Ὁ διάβολος μεταμορφώνεται εἰς «ἄγγελον φωτεινόν». Καὶ οἱ ψευδοπροφήτες «ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσὶ λύκοι ἄρπαγες» (Ματθ. 7,15).

Αὐτὰ μᾶς θυμίζουν καὶ μία ὁμοία τακτικὴ τῶν Γνωστικῶν, αἰρετικῶν κατὰ τοὺς πρώτους μετὰ Χριστὸν αἰῶνας, οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν στὸ σημεῖο νά βάζουν στὰ βιβλία τους ἀκόμη καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἔτσι προέκυψαν τὰ ψευδεπίγραφα ἢ νόθα κείμενα.

1. Ἐπικαλοῦνται ἐπιστημονικούς τίτλους γιὰ τὴν ὀνομασία τῆς ομάδος καὶ γιὰ τίς δραστηριότητες τους.

Οἱ νεοφανεῖς αἰρέσεις αὐτοπροβάλλονται πολλές φορές ὡς φιλανθρωπικές ὁργανώσεις καὶ ἀσκοῦν παραπλανητικὰ κάποια κοινωφελῆ δραστηριότητα. Συχνὰ προσεταιρίζονται ἀνθρώπους ἐπώνυμους (ἐπιστήμονες, δικηγόρους, γιατροὺς) πού ἀγνοοῦν τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ κίνητρα τῶν ομάδων αὐτῶν, ἐπιδιώκουν συνεργασία μὲ δημόσιους φορεῖς πού ἀγνοοῦν περὶ τίνος πρόκειται.

Σφετερίζονται τίτλους πού ἀνήκουν σὲ ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα. Ἰσχυρίζονται ψευδῶς ὅτι διαθέτουν ἢ χορηγοῦν τίτλους σπουδῶν καὶ διπλώματα. Ἐπικαλοῦνται δῆθεν συνεργασία μὲ Πανεπιστήμια καὶ διεθνεῖς ὁργανισμοὺς.

- Ὁ Μαχαράτζι ὀνομάζει τὴν κίνησή του, Ἀκαδημία Ράτζ-Γιόγκα. Οἰκιοποιεῖται τὴν ὀνομασία τοῦ ἀνωτέρου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος.

- Ἡ κίνηση Brahma Kumaris «Πνευματικὸ Πανε-

πιστήμω». Οικειοποιείται τόν τίτλο άνωτέρου έκπαιδευτικού ιδρύματος.

- Η «Νέα Άκρόπολη Πολιτιστικό καί Φιλοσοφικό Κέντρο» χρησιμοποιεί τήν έκφραση «πολιτιστικό καί φιλοσοφικό» μέ έντελώς διαφορετικό περιεχόμενο. Θεωρεί «πολιτιστικό καί φιλοσοφικό» τήν δική της διδασκαλία.

Η Νέα Άκρόπολη φθάνει στό σημείο νά κατηλείεται καί τούς διάφορους πολιτισμούς, δίνοντάς τους τήν δική της έκρημνεία, όπως π.χ. πολιτισμούς τής Λατινικής Άμερικής. Κατηλεύονται ακόμη καί τόν Άγιο Γεώργιο σέ μιά άφίσσα «Άγιος Γεώργιος μέ ζωντανή παράδοση».

- Ο Γνωστικός Σύλλογος Άνθρωπιστικών καί Έπιστημονικών μελετών, γνωστός μέ τό όνομα A.G.E.C.A.C. Έπικαλείται ότι πραγματοποιεί μελέτες δηλαδή έπιστημονικές, αντικειμενικές έκρευνες, υπηρετώντας έτσι σκοπούς άνθρωπιστικούς καί έπιστημονικούς. Δείχνει τήν ευαισθησία γιά βοήθεια στό άνθρώπινο γένος καί γιά προαγωγή τής έπιστήμης. Λέει χαρακτηριστικά στήν άφίσσα «Σειρά διαλέξεων. Άλχημεία, Ταρώ, Κάσμα, Ντάσμα. Νόμοι πού μās κυβερνούν, πού στηρίζονται στήν έπιστήμη».

- Τό Πανελλήνιο Κέντρο Γνωστικών Σπουδών. Οργανώνει Σεμινάρια Γνωστικής Ψυχολογίας έσωτερικής Ψυχολογίας. Χρησιμοποιούνται οι όροι “κέντρο”, “σπουδές”, “σεμινάρια”, “ψυχολογία”, μέ γνωστικό περιεχόμενο.

- Ο Σύλλογος Γνωστικής Άνθρωπολογίας. Είναι όπως λέει σχετικό έντυπο «Μιά Έπιστήμη τής καρδιάς». Δέν νομίζω βέβαια ότι έχει σχέση μέ τήν καρδιολογία.

- Η κίνηση Sawan Kirpal αυτόαποκαλείται «Έ-

πιστήμη τής Πνευματικότητας». Έπειδή δέν ήταν άποδεκτή ή πνευματικότητα από μόνη της συνοδεύεται καί από τήν έπιστήμη γιά νά “χωνευθεϊ” από τούς πολιτισμένους. Βεβαίως, καμμία σχέση μέ Άγιο Πνεύμα καί τήν Όρθόδοξη Πνευματικότητα καί τήν Πνευματική ζωή. Αυτή ή έπιστημονική πνευματικότητα είναι οργανωμένη στό Σύλλογο έπιστημονικής μελέτης φιλοσοφικών καί μεταφυσικών θεμάτων.

- Η Ένωση Γιόγκα Ηλίανθος, όνομάζει τήν Γιόγκα «Έπιστήμη τής Άρμονίας» καί ισχυρίζεται ότι οι άθλητές των Όλυμπιακών ομάδων χρησιμοποιούν άσκήσεις γιόγκα πριν καί μετά τήν άθλησή τους. «Η γιόγκα λέει, δέν είναι θρησκεία ή λατρεία ή αίρεση καί δέν είναι άσυμβίβαστη μέ τόν προσηλυτισμό. Είναι μιά έπιστήμη τής άνθρώπινης εξέλιξης».

Η γιόγκα πού άποτελεί τήν κυρίως πρακτική του Βουδισμού καί του Ίνδουισμού, πού συνδέεται άμεσα μέ τό νόμο του Κάσμα καί τής Σαμσάρα, εδώ παρουσιάζεται σάν νά μήν έχει καμμία σχέση μέ θρησκείες. Καί λένε ρητά, ότι δέν συμφωνεί μέ τόν προσηλυτισμό· τή στιγμή πού μέ άθέμιτο τρόπο, άποκρύπτοντας τήν ταυτότητα τής γιόγκα θέλει νά τήν περάσει στό λαό.

- Μάγοι καί Μάγισσες, επικαλούνται τόν τίτλο του Δόκτορα, του ψυχοθεραπευτή, του Προέδρου Κέντρου Έρευνών Ψυχολογίας καί Παραψυχολογίας Έλλάδος, του έπίτιμου διδάκτωρος έφηρμοσμένης ψυχολογίας.

“Άλλο μέντιουμ αυτόδιαφημίζεται σάν μέλος τής «Παγκοσμίου Όμοσπονδίας Θεραπείας Άγγλίας»... «Χουσεϊν Χουσαμέτ γιά πρώτη φορά στήν Έλλάδα. Διπλωματούχος Άραβικών, Ίνδικών καί Έλληνικών Σχολών».

(Συνεχίζεται)

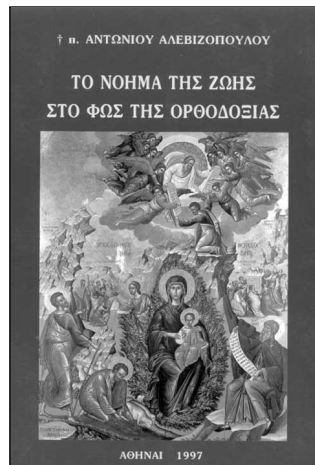
Ό Ραδιοφωνικός Σταθμός τής Έκκλησίας τής Έλλάδος στά FM:

Άττική	89,4	Ευρύτερη περιοχή Χίου	100,2
Θήβα	107,1	Τήνος	106,2
Φθιώτιδα	98,6	Κάλυμνος	96,3
Μεσσηνία	89,6	Ρόδος	104,0
Άρκαδία & Ηλεία	98,0	Ευρύτερη περιοχή Ρόδου	106,5
Τρίπολη - Άργολίδα	96,0	Σαντορίνη	89,9
Σπάρτη	89,1	Ήράκλειο Κρήτης	99,6
Λακωνία	88,8	Ευρύτερη περιοχή Ήρακλείου	99,2
Μυτιλήνη	105,4	Άγιος Νικόλαος Λασιθίου	90,1
Λήμνος	93,3	Ίεράπετρα	102,2
Χίος	93,1	Σητεία	97,3

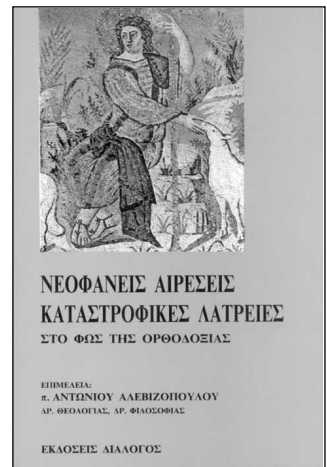
Διεύθυνση τής Έκκλησίας τής Έλλάδος στό INTERNET: www.ecclesia.gr

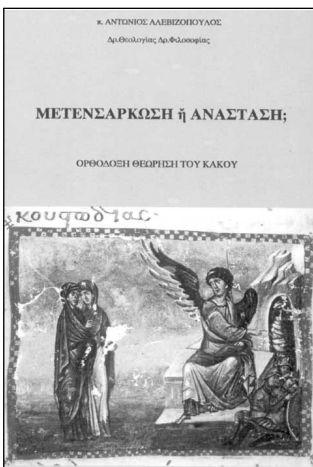
Τιμή 4500 δρχ.

Τιμή 3000 δρχ.

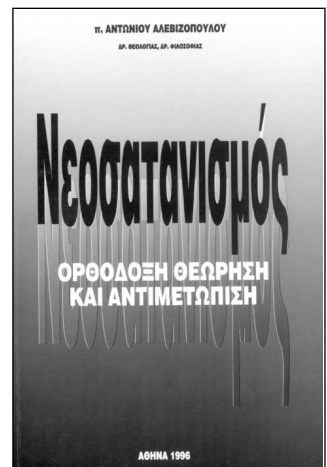

Τιμή 3000 δρχ.

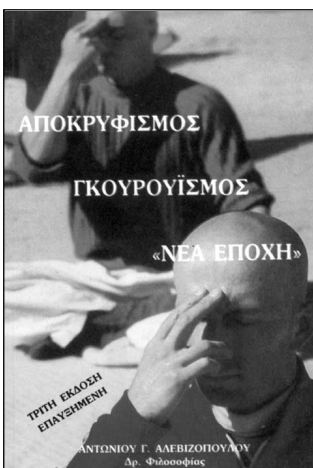

Τιμή 2500 δρχ.

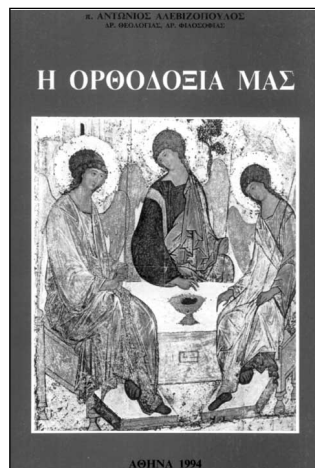
Οι τιμές των βιβλίων μας, πολύτιμων βοηθημάτων στή σύγχρονη εποχή γενικώς συγχύσεως, ενισχύουν άμεσα την ενημερωτική και υπόλοιπη προσπάθειά μας. Παραγγέλοντας τρία βιβλία, έκπτωση 20%.

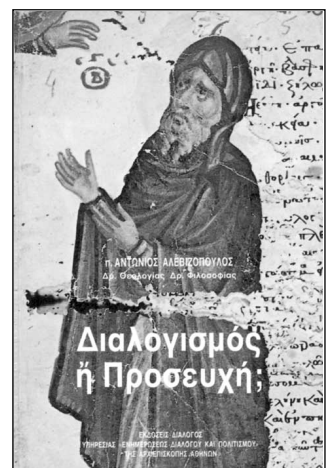
Τιμή 3700 δρχ.

Τιμή 3500 δρχ.

Τιμή 5600 δρχ.

Τιμή 3000 δρχ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ Ή ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟ;

υπό Πρεσβυτέρου Πέτρου Πανταζή

Πολλές φορές ή ποιμαντική μας προσπάθεια για διάλογο με τούς χώρους του Ἀποκρυφισμού και τῆς Νέας Ἐποχῆς, μπορεῖ νά καταλήξει σέ ἀρνητικά ἀποτελέσματα, ἂν τύχει τοῦ κατάλληλου «χειρισμοῦ» ἀπό τήν πλευρά ἑνός προγραμματισμένου γιά τό σκοπό αὐτό ἐντύπου.

Ἔτσι ὅταν ἕνα ἔντυπο τοῦ χώρου αὐτοῦ φιλοξενηῖ τήν Ὁρθόδοξη ἀποψη γιά ἕνα ἀνθρωπολογικό θέμα, εἶναι μᾶλλον σίγουρο ὅτι ἡ πλάστιγγα τῶν ἐντύπων θά κλίνει πρὸς τήν πλευρά τοῦ ἀποκρυφισμού.

Μιά τέτοια προσπάθεια ὑπέπεσε στήν ἀντίληψή μας, στό περιοδικό «ΑΒΑΤΟΝ», τοῦ ὁποῖου τό πρῶτο τεῦχος, τό ὁποῖο εἶχε εὐρύτητα προβληθεῖ καί διαφημισθεῖ, ἦταν μονογραφικά ἀφιερωμένο στό περί ψυχῆς θέμα.

Τήν θέση τῆς Ἐκκλησίας ἀνέλαβε νά παρουσιάσει μέ ἄρθρο του, ἕνας ἐγκριτος κληρικός θεολόγος, λίαν πεπαιδευμένος καί γνώστης τοῦ συνολικοῦ «ὄπλισμοῦ» του θέματος. Ἡ πραγματέυση κρίνεται πολύ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, μέ στέρεες δογματικές βάσεις, ἀλλά καί πρωτότυπη ἀνάπτυξη τῶν φιλοσοφικῶν προδιαγραφῶν τοῦ περί ψυχῆς ζητήματος. Ὑπάρχουν μόνον μερικές ἀντιρρήσεις γιά ὀρισμένες διατυπώσεις, ἀλλά ἔχουν σχέση μέ τήν γενική μας τοποθέτηση. Οἱ θέσεις πάλι πού πήρε ὁ ἐν λόγω θεολόγος δέν θά ἀμφισβητοῦνταν, ἀλλά μᾶλλον θά ἐπιδοκιμάζονταν, ἂν τό ἄρθρο ἦταν μέρος βιβλίου ἢ ἐφιλοξενεῖτο σέ ἄλλου εἶδους ἔντυπο.

Ὅμως ὁ ἀντίδικος περιέμενε στή γωνία.... Τό περιῶ ὁ λόγος ἄρθρο ἦταν τό προτελευταῖο τοῦ περιοδικοῦ, τοῦ ὁποῖου **τό τελευταῖο ἄρθρο κράτησε γιά τόν ἑαυτό του ὁ ἐκδότης.** Ἔτσι, μέ δεξιολογία ἐφάρμοσε μιά «ἀντίστροφη ἐρμηνευτική» τῶν χριστιανικῶν θέσεων: ὑπερθεματίζοντας καί ὄχι πολεμώντας!

Αὐτή εἶναι μιά τακτική, πού χαρακτηρίζει τόν εὐρύτερο ἀποκρυφιστικό χῶρο τῆς Νέας Ἐποχῆς. Συγκεκριμένα: Ὡς βάση τῶν ἀναπτυσσομένων ἀποκρυφιστικῶν ἀπόψεων, στό τελευταῖο ἄρθρο τοῦ περιοδικοῦ «Ἄβατον», μέ τίτλο «Ἡ Ἄγνωστη ψυχή», ἐγίνε ἀντιστροφή τοῦ νοήματος τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ «ὁ θέλων σῶσαι τήν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπαλέσει αὐτήν» καί «τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον καί ζημιωθῇ τήν ψυχὴν αὐτοῦ ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;». Ὑποστηρίζονταν δηλαδή ὅτι, γιά νά σώσουμε [ἑμεῖς, ἀφ' ἑαυτῶν] τήν ψυχὴ μας πρέπει νά καταβάλουμε «ἀντάλλαγμα». Ἐπιπλέον, ἤχθη μαζί μ' αὐτή τήν «μεσσαλιανικοῦ» τύπου αὐτοσωτηρία, ἢ ἀντίληψη ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν «ἔχει» ἢ δέν «εἶναι» ψυχὴ ἀλλά ὅτι

πρέπει νά «δημιουργήσῃ» ψυχὴ, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς του, μέ τὴ βοήθεια διαδικασιῶν, τεχνικῶν καί μεθόδων ἐμπνευσμένων ἀπὸ τίς κοσμικὲς δυνάμεις οἱ ὁποῖες στηρίζουν τό Σύμπαν.

Τό ζήτημα πού τίθεται εἶναι, ὅτι σαφῶς δίδεται στίς ἀντιλήψεις αὐτές ὄντοτητα καί ἀξία ἀπὸ τήν «συν»-παράθεση στό ἴδιο ἔντυπο, τῶν θέσεων τοῦ ἄρθρου τοῦ ὀρθόδοξου κληρικοῦ καί θεολόγου, πού δημοσιεύθηκαν μέ τόν τίτλο «Σωματοψυχὴ», ὁ ἀποκρυφιστὴς συγγραφέας τοῦ ἄρθρου «Ἡ Ἄγνωστη ψυχὴ» ἀντιστρέφει τούς ὅρους, ἐννοίες καί θέσεις τοῦ ἄρθρου τοῦ πῶ πάνω κληρικοῦ, δίνοντάς τους ἀποκρυφιστικό νόημα.

Ὡς «Σωματοψυχὴ» ὀρίζει, ὁ κληρικός θεολόγος: «τόν τρόπο ἐκφράσεως τῆς ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως». Συνεχίζει, ἔτσι, τήν πατερική διδασκαλία περί ψυχῆς, ἢ ὁποῖα ἀντιδιαστέλλει τήν ψυχὴ ἀπὸ τό σῶμα, τὰ ὁποῖα θεωρεῖ δύο διαφορετικὰ συστατικά τοῦ ἀνθρώπου, πού ὅμως ἐνοποιοῦνται στό ἐπίπεδο τῆς λειτουργικότητος. Οἱ Πατερικὲς διατυπώσεις; «τό ὅλον αὐτοῦ» [Ἄγ. Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς], ἢ «τό συναμφοτέρον» [Ἄγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς], δηλώνουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι «κάτι» παραπάνω ἀπὸ τό ἄθροισμα τῶν συστατικῶν του. Εἶναι δημιουργημένη, «κτιστή» σωματοψυχὴ, καλεσμένη νά γίνῃ σάν τόν Θεό [χωρὶς νά εἶναι θεός ἢ νά ἔχει «κάτι» ἀπὸ τὴν θεία φύση], ὄχι μέ τίς δυνάμεις του, ἀλλά «διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι». Ὅμως αὐτὰ, ἀντιστρέφονται στὰ χέρια τῆς ἀποκρυφιστικῆς ἐρμηνευτικῆς.

Ὁ ἐκδότης τοῦ περιοδικοῦ στό ἐν λόγω ἄρθρο του, ἀντιστρέφει χριστιανικοὺς ὅρους ὅπως ὁ Παράδεισος καί ἡ Κόλαση, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ «ὑποκειμενικοὶ τρόποι διώσεως τοῦ Θεοῦ», εὐκόλα γίνονται «ἀνύπαρκα φόβητρα» τῶν ἀπλῶν πιστῶν ἀπὸ τούς ἐκπροσώπους τοῦ Θεοῦ [τούς παπάδες], διότι ἀποκτοῦν ἄλλο νόημα στὰ πλαίσια τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ κοσμοειδώλου.

Θεολογικοῦ τύπου διακρίσεις, ὅπως «σαρκικός», «ψυχικός» καί «πνευματικός» ἄνθρωπος, ὅπως καί ἄλλοι βιβλικοὶ καί πατερικοὶ, ὅροι, τό νόημα τῶν ὁποίων ἔχει καθορισθεῖ «Συμβατικά»-κατόπιν τῆς ὁμοφώνου γνώμης τῶν Πατέρων* διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐμπειρίας (καί ὄχι «Συμβολικά» μέσω φιλοσοφικῆς ἢ ἄλλης διανοητικῆς ἐπεξεργασίας), ἀντιστρέφονται στό ἄρθρο τοῦ ἐκδότη τοῦ ΑΒΑΤΟΝ, καί νοοῦνται ὡς στάδια αὐτοεξελέξεως τοῦ ἀνθρώπου πᾶνω στὴ διαδικασία τῆς «δημιουργίας τῆς ψυχῆς του».

Ἐπίσης, ἄστοχες διατυπώσεις ὅπως: «ὁ θάνατος δέν ἀποτελεῖ παρά μίαν διαδικασίαν βαθύτερης πραγμα-

* Τό γνωστό CONSENSUS PATREM

τώσεως τοῦ ἐνιαίου αἰώνιου Ἐαυτοῦ, τόν ὁποῖο ἀποκαθιστᾷ ἡ Ἄνάσταση», λειτουργοῦν ὡς νερόμυλοι στίς ἀντιλήψεις τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Ὁ «αἰώνιος Ἐαυτός» ταυτίζεται μέ τόν «Ἐσωτερικό ἄνθρωπο» τῶν ἐσωτερικῶν παραδόσεων [θεοσοφικό σύστημα, Γκουρτζίεφ]. Οἱ δέ «διαδικασίες βαθύτερης πραγμάτωσης» νοοῦνται μέσα σ' ἓνα μονιστικό ἐξελικτικό πλαίσιο, ὅπου «ζωή» καί «θάνατος», «σῶμα» καί «ψυχή», «ῦλη» καί «πνεῦμα», «καλό» καί «κακό» εἶναι διαφορετικές ὀψεις τῆς μιᾶς καί τῆς αὐτῆς «συμπαντικῆς» πραγματικότητας. Καί, ἀντί τῆς «ἀνάστασης», πού φυσικά ἐνοχλεῖ τοῦ ἀποκρυφιστές, προβάλλεται ἡ λέξη «ἀφύπνιση»! -Σέ ἄλλες περιπτώσεις ἀναλόγως τοῦ ἐπιδιωκομένου στόχου, οἱ ἀποκρυφιστές προβάλλουν, ἀντιθετικά ἢ συγκρητιστικά, τό δίπολο: ἀνάσταση-μετενσάρκωση.

«Ἀφύπνιση» σημαίνει, κατά τόν ἀρθρογράφο τοῦ ἴδιου ἀποκρυφιστικοῦ ἀρθρου, ἀνακάλυψη τοῦ «βαθύτερου ἀνθρώπου», γεμάτου ἁρμονία, ἡρεμία, ἀπάθεια καί ἀντίστοιχα «νέκρωση» τοῦ «ἐξωτερικοῦ ἀνθρώπου» τοῦ γεμάτου «προσκόλληση» [ὁ ὅρος εἶναι βουδιστικός, ἀλλά χρησιμοποιεῖται καί στόν λοιπό ἀποκρυφιστικό χῶρο], στόν «μηχανιστικό» καί ὑλιστικό τρόπο ζωῆς.

Ἀλήθεια, πού πάει ἔτσι ἡ «σωματοψυχή» ἡ ὁποία ἔχει μέν ὡς ἀποτέλεσμα ἐνότητα ἐμπειριῶν τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς, ἀλλά ὄχι ταύτισή τους;

Βεβαίως, ὅπως φαίνεται καί ἀπό τήν τελευταία παρατήρηση, οἱ ἀπόψεις τῶν δύο ἀρθρογράφων διαφέρουν ριζικά καί οὐσιαστικά. Ἀλλά εἶναι ἀναγκαῖο νά ὑπογραμμισθεῖ, ὅτι ὁ τρόπος προβολῆς τους, δίπλα-δίπλα, μέσα σ' ἓνα ἐντυπο-ἀφιέρωμα μέ ἐνιαῖο θέμα, στά μάτια ἐνός συγχρόνου ἀναγνώστη-καταναλωτή σχεδόν τίς ταυτίζει. Ὅταν μάλιστα καί τά ὑπόλοιπα ἄρθρα «συνηγοῦν» ἀποκρυφιστικά.

Ἄμεσο καί χειροπιαστό ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τοῦ γε-

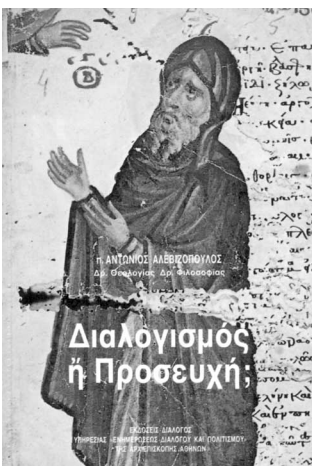
γονότος εἶναι νά «περνᾷ» τό μήνυμα: Ἐγκαταλείψτε τίς κοινότερες καί ἀπλοϊκές χριστιανικές ἀντιλήψεις καί πιστεύω. Μακριά ἀπό Ἐκκλησίες καί παπάδες [καί βεβαίως ἀπό τόν τρόπο ζωῆς πού προτείνουν].

Ἐμπρός γιά τήν «μεταμόρφωση» τοῦ ἀνθρώπου μέ τίς σύγχρονες «πλανητικές» γνώσεις, πού ὅμως ἔχουν βαθιές ρίζες στήν ἀρχαία σοφία [ὄχι τή χριστιανική φυσικά] καί πού μποροῦν νά ὀδηγήσουν σέ μία νέα ἀντίληψη τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ [π.χ. τοῦ «ἀπαρηγόσθω ἑαυτόν»].

Δηλαδή, νά ὀδηγήσουν μέσω κατάλληλων τεχνικῶν (μερικές φορές ἠθικά ἀπαράδεκτων ἕως καί φρικιαστικά ἐπικίνδυνων, μέ ὅποιο ἀξιολογικό κριτήριο καί ἄν ἐξεταστοῦν) στήν συνειδητοποίηση καί ἀκολουθῶς στό «ἄνοιγμα», τῶν ἐνεργειακῶν κέντρων τοῦ σώματος [«τοᾶκρας» εἶναι ὁ ἰνδουιστικός ὅρος], μέ στόχο τή δημιουργία μιᾶς νέας συνειδητότητας τῆς «ψυχῆς» ἢ «παρουσίας» ὅπως τήν ὀρίζει ὁ ἐκδότης-ἀρθρογράφος τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ περιοδικοῦ «Ἄβατον».

Ἀποδεικνύεται, ἔτσι γιά ἄλλη μιᾶ φορά, ὅτι οἱ δραστηριοποιούμενοι στόν ἀποκρυφιστικό χῶρο, εἶναι αἰρετικοί, «λύκοι μέ ἔνδυμα προβάτου», διαστρεφείς τοῦ ἐντός ἡμῶν, συμβολικά ὁμολογουμένου ἀλλά καί ἐναργῶς διουμένου, φρονήματος τῆς Ἐκκλησίας, κρυπτόμενοι δέ πίσω ἀπό συγκρητιστικά προσώπεια.

Καί αὐτό εἶναι φυσικό, ἀφοῦ γιά τόν κάθε ἀποκρυφιστή ἀρθρογράφο ἓνας ὀρθόδοξος κληρικός θεολόγος θρῖσκεται σέ... κατώτερο ἐξελικτικό ἐπίπεδο. Τό ἴδιο καί οἱ χριστιανοί ἀναγνώστες. τοῦ περιοδικοῦ οἱ ὁποῖοι θά «εὐεργετηθοῦν», προσυλητιζόμενοι ἔντεχνα στόν ἀποκρυφισμό. Γιατί βέβαια, ἓνας τέτοιος «διάλογος», ὅσο καί ἄν δέν τό ἠθελε ὁ ὀρθόδοξος κληρικός θεολόγος, θά συνεργήσει στόν προσηλυτισμό, ἀπό τό «Ἄβατον», ἀπληροφόρητων ἀναγνωστῶν, ἀφοῦ μάλιστα καί ὁ ἴδιος ὁ θεολόγος παρεσύρθη ἀπό τήν παραπλανητική ὀνομασία τοῦ περιοδικοῦ.

«Ἡ ἠθική καί ἀσκητική ζωή, δηλαδή οἱ πράξεις μας, συνυφαίνονται ὀργανικά καί μέ ἄρρηκτο τρόπο μέ τό δόγμα καί τό περιεχόμενο τῆς πίστεως μας. Πίστη καί ζωή, δόγμα καί ἦθος, πράξη καί θεωρία δέν εἶναι δύο πραγματικότητες πού εἶναι μεταξύ τους χωρισμένες. Εἶναι ἓνα καί τό αὐτό θεανθρώπινο μυστήριο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί ἀπλά παρατηροῦνται ἀπό δύο διαφορετικές πλευρές. Στήν Ἀνατολή τῶν γουρῶ ἡ ἐννοια τοῦ δόγματος δέν ὑπάρχει. Βασιλεύει ἓνας ἀπέραντος συγκρητισμός... Αὐτό εἶναι ἀκριβῶς τό ἐπικίνδυνο σημεῖο. Γιατί γιά ὅσους εὐρίσκονται ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἡ ἐμμονή στά δόγματα θεωρεῖται φανατισμός. Γιά μᾶς ὅμως τούς ὀρθόδοξους αὐτός εἶναι ὅρος ζωῆς καί ὑπαρξῆς. Ἡ ἀποκλειστικότητα τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τό χριστολογικό δόγμα, εἶναι αὐτό πού θεμελιώνει τήν προσευχή καί ιδιαίτερα τή νεορά προσευχή. Χωρίς αὐτό τό δόγμα δέν ὑπάρχει προσευχή. Κάθε πνεῦμα πού δέν ὁμολογεῖ τόν Χριστό «ἐν σαρκί ἐληλυθότα» εἶναι πνεῦμα ἀντιχριστοῦ. Δέν πρόκειται λοιπόν γιά θέμα οὐκουμενικῆς εὐρύτητος καί φιλαδελφείας ἢ «καλωσύνης», ὥστε νά παραδλέψουμε αὐτή τή διαφοροποίηση.

Ἡ ἀποκλειστικότητα αὐτή εἶναι δείγμα πραγματικῆς ἀγάπης πρός τούς συνανθρώπους μας. Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, ἀσιγήτως καί ἀπαύστως κηρύττουμε πῶς μόνο ὁ Χριστός καί μόνο τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας».

Ἄπό τό βιβλίο τοῦ μακαριστοῦ πατρὸς Ἀντωνίου Ἀλεξιοπούλου «Διαλογισμός ἢ Προσευχή»:

Ο ΧΑΡΥ, Ο ΜΕΡΛΙΝ ΚΑΙ Η ΒΕΡΟΝΙΚΑ

ύπό Αρχιμανδρίτη Βαρνάβα Λαμπρόπουλου
έντεταλμένου της Ι. Μητρο. Νικοπόλεως και Προεβέξης επί των αιρέσεων

‘Ο Φώτης Κόντογλου λέει κάπου ότι η πνευματική υγεία του λαού μας δέν απειλείται τόσο από φανερές απειλές μολύνσεων ή τραυματισμών, όσο από «κρυφοδαγκανιάρηδες» ιούς, πού δουλεύουν ύπουλα και άθόρυβα. Και παραθέτει ένα χαρακτηριστικό θαλασσινό μύθο:

«Κάθεται ή χταποδά με τό χταποδάκι στον πάτο τής θάλασσας. Όπου με τήν απόχη πιάνουνε τό χταποδάκι, και τ’ άνεβάζουνε άπάνω. Τό μικρό φωνάζει στή μάνα του: -Μέ πιάσανε μάνα! Έκείνη του άποκρίνεται: -Δέν πειράζει παιδί μου! Τό χταποδάκι φωνάζει πάλι: -Μέ βγάλανε από τό νερό, μάνα! -Δέν πειράζει παιδί μου! - Μέ σγουρίζουνε, μάνα! -Δέν πειράζει παιδί μου! - Μέ κόβουνε με τό μαχαίρι! -Δέν πειράζει! - Μέ θράζουνε στό τσουκάλι! -Δέν πειράζει! - Μέ τρώνε, με μασάνε! -Δέν πειράζει! - Μέ καταπίνουνε! -Δέν πειράζει! - Πίνουνε κρασί να με χωνέψουνε, μάνα! Τότε μόνο ξύπνησε ή μάνα και φώναξε: - Άχ! Σ’ έχασα, παιδί μου!»

Μιά - φαινομενικά όχι μόνο άκίνδυνη αλλά και λαχταριστή - «τροφή», πού άρχικά νομίζεις ότι «δέν πειράζει», αλλά τελικά λειτουργεί ως πρώτη τάξεως δόλωμα για τά πάσης ήλικίας «παιδιά» τής εποχής μας, είναι «τά Νέα Παραμύθια» ή - επί τό όρθότερον - τά «New Age» Παραμύθια. Πρόκειται για τήν λογοτεχνία, πού σεοβίρει - πράγματι άριστοτεχνικά μαγειρεμένο - τόν νέο-εποχίτικο μύθο ότι:

Οί λύσεις στά δεινά τής άνθρωπότητας θά προέλθουν από τήν πνευματική άυτο-εξέλιξη του άνθρώπου- μιά εξέλιξη, πού είναι δυνατή, αν ό άνθρωπος ενεργοποιήσει τίς θεϊκές δυνάμεις και ιδιότητες (πού υποτίθεται ότι διαθέτει) και τίς θέσεις στην ύπηρεσία του γενικού καλού. Δηλαδή, τό μέλλον τής άνθρωπότητας άνήκει στην νέα γενιά των άνθρώπων-μάγων ή των άνθρώπων-θεών.

Τό γεγονός ότι τά περισσότερα «New Age» Παραμύθια γίνονται εν ριπή όφθαλμού best sellers, μαρτυρεί ότι ό ως άνω νεο-εποχίτικος μύθος «πουλάει τρελλά». Ένδεικτικά αναφέρουμε τρία βιβλία του είδους:

α) “Η έπιστροφή του Μέρλιν”, του Deepak Chopra, πού - σύμφωνα με τό Publishers Weekly «είναι ένα καθηλωτικό, πολύπλοκο παραμύθι... όπου εμπλέκονται δράκοι, μαγεία, κάρτες Ταρά, τό Άγιο Δισκοπότηρο, τό σπαθί του βασιλιά Άρθούρου, όνειρα και ξόρκια». Και βέβαια με τέτοιο... χαρμάνι, πώς είναι δυνατόν να μήν... καθηλωθείς!

β) ‘Ο -γνωστός και μη έξαιρετός- “Άλχημιστής” του Paulo Coelho, πού μάς μαθαίνει πώς να πραγματοποιήσουμε τόν «προσωπικό μας μύθο». ‘Ο Coelho πρόσφατα επανήλθε δριμύτερος με τό λίαν... αισόδοξο νέο του παραμύθι “Η Βερόνικα άποφασίζει να

πεθάνει”, πού τό έγγραψε -κατά δήλωσιν του- «χρησιμοποιώντας τήν θηλυκή πλευρά του έαυτου του»! Έδώ ό Βραζιλιάνος συγγραφέας προχωράει πιό πέρα από τόν Άλχημιστή. Και -χωρίς, ίσως, να τό θέλει - άποκαλύπτει ότι: Πραγματοποιώντας «τόν προσωπικό σου μύθο» γίνεσαι τόσο «διαφορετικός», πού ή κινδυνεύεις να σε κλείσουν σε... τρελλοκομείο ή όδηγεΐσαι στην άυτοκτονία!!! (Μάλλον δέν χρειάζεται σχολίο για τό «μεγαλειό» του άνθρώπου-θεού τής «Νέας Έποχής»! «Έδικαιώθη ή ... New Age σοφία από των τέκνων αυτής»).

γ) ‘Αφήσαμε τελευταίο... τόν υπέροχο κόσμο του Χάρυ Πότερ τής μέχρι χθές άγνωστου συγγραφέως J.K. Rowling. Έδώ έχουμε κατ’ άρχήν να κάνουμε μενούμερα: ‘Από τό 1997 μέχρι σήμερα πουλήθηκαν σε όλο τόν κόσμο 13 εκατομμύρια βιβλία! Μεταφράστηκε σε 30 γλώσσες! Και για 30 εβδομάδες ήταν στην λίστα των μπέστ σέλλερ των New York Times!

Σίγουρα πρόκειται για πρωτοφανή άριθμό «άλιευθέντων χταποδιών» στά χρονικά (για να θυμηθούμε τόν Κόντογλου). Και τό σπαρταριστό «δόλωμα» είναι ένας όρφανός έντεκάχρονος μάγος, ό όποιος - στό τελευταίο βιβλίο τής σειράς “Ο αίχμάλωτος του Άσκαμπαν” - ξαναξεί τήν δολοφονία των γονιών του και ξανακουεί τά πονεμένα ούρλιαχτά τής μητέρας του, όταν έρχεται σε έπαφή με τούς «Παράφρονες», τούς φύλακες του Άσκαμπαν κλπ. κλπ. Τά ως άνω βιβλία με τά άκρως... παιδαγωγικά μηνύματα προτείνει άνεπιφύλακτα στά παιδιά του σχολείου της έλληνίδα δασκάλα, πού παρουσίασε τά βιβλία και σε έφημερίδα δηλώνοντας ότι ήταν τό πιό... διασκεδαστικό ανάγνωσμα πού διάβασε τελευταία!

Τό περιοδικό Time άφιέρωσε ένα τεύχος του στον ήρωα-μάγο Harry Potter τονίζοντας έπιγραμματικά ότι τό «ήθικό» δίδαγμα των βιβλίων αυτών είναι: «Νά έχεις πίστη μόνο στον έαυτό σου! Η πιό σπουδαία μαγική δύναμη προέρχεται από μέσα σου»! Μέ άλλα λόγια γαλουχούνται τά παιδιά με τό «Ευαγγέλιο τής Νέας Έποχής» ότι «οικ έσονταί σοι θεοί έτεροι πλην σου»! Θεός του έαυτου σου είσαι Έσύ!

Πώς να μή «τοιμήσει» κανείς ένα τέτοιο δόλωμα! Πώς να μή πουληθούν «τρελλά» τέτοια βιβλία, πού χαϊδεύουν τόν έωσφορικό έγωΐσμό και τήν δαιμονική αυτάρκεια του συγχρόνου άνθρώπου, μιλώντας του για άυτο-εξέλιξη και άυτο-σωτηρία!

Πρέπει να είσαι πραγματικά «παράφρων» («dementor» κατά τήν Rowling) για να πιστέψεις ότι μπορεί να σε σώσει μόνον ένας Σαμαρείτης, πού ξέρει να βάζει στίς πληγές σου «έλαιον και οΐνον» και έχει τήν «οικονομική» άνεση να πληρώσει τά έξοδα νοσηλείας σου στό Πανδοχείο τής Έκκλησίας Του.

ΣΧΟΛΙΑ

Λόγω τῆς μεγάλης σημασίας τῶν καταγγελομένων, ἐάν καί ἐφόσον ἀληθεύουν, ἀναδημοσιεύουμε γιά τὴν πληρέστερη ἐνημέρωση τῶν ἀναγνωστῶν μας τὴν παρακάτω ἐπιστολή τῆς δικηγόρου Μαρίας Κοτζιά ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε στὴν ἐφημερίδα ΕΘΝΟΣ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1999:

“Νεοεποχίτικα παιχνίδια

Γράφει ἡ δικηγόρος **Μαρία Κοτζιά** ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιά μερικά «νεοεποχίτικα παιχνίδια». Κάπου-κάπου χρησιμοποιεῖ καί μερικές ἐκφράσεις πολὺ σκληρές, ἀλλὰ δικηγόρος εἶναι καί ξέρει:

«Τὰ παιδιά ὑπῆρξαν, ἀπὸ συστάσεως κόσμου, τὸ εὐαίσθητο σημεῖο κάθε ἀνθρώπινης κοινότητας. Αὐτὰ ἦταν τὸ μέλλον, οἱ προοπτικές της, τὰ ὄνειρά της. Ἡ αὐτοσυνειδησία τῆς κοινότητας ἀπαιτοῦσε νὰ τὰ φροντίσει, νὰ τὰ στηρίξει, νὰ τὰ παιδαγωγῆσει σύμφωνα μὲ τὰ δικά της διώματα, τίς ἀλήθειές της, τίς παραδόσεις της.

Καί πάντα αὐτὰ τὰ παιδιά ὑπῆρξαν ὁ στόχος κάθε ἐχθρικής προπαγάνδας, κάθε ξενόφερτης διδασκαλίας, πού ἐπιχειροῦσε νὰ καθιερώσει μία π.χ. «Νέα Τάξη» πραγμάτων, μιά «Νέα Ἐποχή», γιατί εἶναι γνωστό ὅτι γιά νὰ μπορέσεις νὰ ἐλέγξεις ἓνα ἔθνος ἀρκεῖ νὰ ἀποκόψεις ἀπὸ τίς ρίζες του τὰ παιδιά του (ὁ Κίσιγκερ τὸ δήλωσε, πρὸ καιροῦ, ξεκάθαρα, ἀναφορικά μὲ τὸ δικό μας Ἔθνος).

Δέν εἶναι παράξενο, λοιπόν, πὼς γιά μιά ἀκόμη φορά αὐτὸ ἐπιχειρεῖται εἰς βάρος τῶν παιδιῶν τῆς χώρας μας ἀπὸ ἓνα ἀντιπροσωπευτικὸ φορέα τῆς New Age (τῆς Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου), πού ἐδῶ καί κάποιες δεκαετίες μᾶς βομβαρδίζει μὲ τὰ Νεοεποχίτικα προϊόντα του, ἓνα συγκρότημα τοῦ ὁποίου ὁ ἐκδότης ἀπὸ τὴν εἰδικὴ σελίδα ἐντύπου του, (Γυναῖκα), ἔχει ἀναφερθεῖ, ἀπροκάλυπτα καί ἐπανειλημμένα, ἐγκωμαστικά γιά τὴ «Νέα Ἐποχή» καί τοὺς ἐκπροσώπους της (Σάτυρα Σάι Μπάμπα κ.ἄ.) καί πού διαδίδει τὴν ἀστρολογία, τὴν ἀριθμολογία, τὴν ὀλιστική «θεραπευτική» κ.τ.ἄ. ἀπὸ τὰ παιδικὰ περιοδικὰ του, πού ἀπευθύνονται καί στὴν προσχολικὴ ἡλικία (Μίκυ Μάους κλπ). Καί σὰν νὰ μὴν ἐφθανε, ἡ διάβρωση μὲ τὸν ἄμεσο αὐτὸ τρόπο, οἱ ἐγκέφαλοι τοῦ συγκροτήματος μετὰ ἀπὸ διαβουλεύσεις, ὑποστήριξη καί ἐνίσχυση ἀπὸ τὰ γνωστὰ ξένα κέντρα διάβρωσης τῶν θεσμῶν τῆς χώρας μας (Ἐφημερίδα Παρόν, 7/3/99 & 4/4/99), ἐξέδωσαν πρὸ μηνῶν τὸ συγκρητιστικὸ, νεοεποχίτικο περιοδικὸ **God and Religion** (Θεὸς καί Θρησκεία), πρὸ τῆς κυκλοφορίας τοῦ ὁποίου κατάφεραν νὰ παγιδεύσουν τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, Ὁρθόδοξους Ἀρχιερεῖς καί ἄλλους καί νὰ ἀποσπά-

σουν συγκαρητήριες ἐπιστολές, πού ἔσπευσαν νὰ δημοσιεύσουν στὰ ἐπόμενα τεύχη. Βέβαια, οἱ φορεῖς ἐκεῖνοι πού μελετοῦν τὸ φαινόμενο τῆς παραθρησκείας καί τῆς Νέας Ἐποχῆς στὴ χώρα μας μπόρεσαν, ἐκ τῶν ὑστέρων δυστυχῶς, νὰ ἐνημερώσουν τοὺς παγιδευθέντες, ὥστε νὰ ἄρουν τὴν ἐμπιστοσύνη τους ἀπὸ τὸ διαδόητο περιοδικό, ὅμως τὸ κακό δὲ σταμάτησε ἐκεῖ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ προωθήσουν τὰ πιστεύω τους καί ὄχι προφανῶς νὰ κερδίσουν μόνο χρήματα, ἀναδελφώνονται καί κτυποῦν αὐτὴ τὴ φορά στὰ σχολεῖα τῆς χώρας. Ἔτσι, μὲ ἡμερομηνία: Σεπτ. 1999 καί μὲ τὴν ὑπογραφή τοῦ διευθυντοῦ τοῦ περιοδικοῦ Ἀλέξανδρου Στεφανόπουλου (μᾶς εἶναι ἰδιαίτερα γνωστός, ..., ἂν καί δηλώνει Ὁρθόδοξος), ἐστάλη ἐπιστολή πρὸς διευθυντές ἰδιωτικῶν σχολείων μέσης ἐκπαίδευσης ἀρχικά (μὲ προφανῆ στόχο νὰ ἀκολουθήσουν στὰ σχολεῖα τῆς ὁμογένειας καί τὰ δημόσια) καί μὲ περιεχόμενο ὅπου οὔτε λίγο οὔτε πολὺ προτείνεται ἡ διοργάνωση διαλέξεων πρὸς τοὺς μαθητές, ὅπου «ἐπιλεγμένοι συνεργάτες τοῦ περιοδικοῦ» θὰ διδάσκουν θρησκευτικὸ συγκρητισμὸ ἐν ὀνόματι τῆς Ὁρθοδοξίας, πού τυγχάνει κατὰ τὸν κ. Ἄλ. Στεφανόπουλο, «σανίδα σωτηρίας» κ.ἄ.

Τὸ κατάπτυστο αὐτὸ κείμενο, πέραν τοῦ ὅτι προσπαθεῖ νὰ παγιδεύσει τὰ παιδιά μας, προκαλεῖ κατὰ τὸν πλέον θρασύ τρόπο καί τὴν νοημοσύνη μας, ἀναπαράγοντας τὴ γνωστὴ ρήση τῆς Νέας Ἐποχῆς, ὅτι ἂν ἀκολουθήσουμε τίς διδασκαλίες καί πρακτικές της θὰ γίνουμε καλύτεροι Χριστιανοί.

Τὸ πλήρες κείμενο τοῦ ἱλαροτραγικοῦ καί ἐξοργιστικοῦ αὐτοῦ γράμματος θὰ τὸ βρεῖτε στίς σελίδες μας, στὸ Internet, <http://www.geocities.com/CapitolHill/Senate/4599> μαζί μὲ ἄλλο πλοῦσιο σχετικὸ ὑλικό. Ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὸ διαβάσετε».

Ἄς ἐλπίσουμε...

Ἐδῶ καί ἀρκετοὺς μῆνες πληθαίνουν δυστυχῶς ἀναφορές τῶν ἐντύπων τοῦ «συγκροτήματος Λαμπράκη», στὸν ἀποκρυφισμό καί στὴν ψευδοπνευματικότητα τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Ἀκόμη καί στὴν Μαγεία ἀφιερώθηκε πρόσφατα σειρά τευχῶν τοῦ περιοδικοῦ «Ἀρχαιολογία» τοῦ «συγκροτήματος». Μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον διαβάζουμε στὴν Ἐφημερίδα «Νέα Ἐκφραση» (Ὀκτ. 1999) ὅτι μὲ δύο νέες σημαντικὲς διεθνεῖς συμφωνίες ὁ Δημοσιογραφικὸς Ὁργανισμὸς Λαμπράκη προχωρεῖ στὴ διεύρυνση τῶν δραστηριοτήτων του στὸν ἐκδοτικὸ χῶρο συνεργαζόμενος μὲ μεγάλους ἀμερικανικοὺς οἴκους.

Ἡ πρώτη συμφωνία ὑπεγράφη μὲ τὴν Disney καί ἀφορᾷ στὴν ἐλληνικὴ ἔκδοση τῶν περιοδικῶν της, ἐνῶ ἡ δεύτερη ἀναμένεται νὰ ὑπογραφεῖ σὲ λίγες ἡμέ-

ρες, μέ τήν Hearst Corp, γιά τή μεταφορά τών εκδόσεων καί άλλων δραστηριοτήτων της στην Ελλάδα, μέ πρώτο τό περιοδικό Cosmopolitan. Κατά τήν ίδια εφημερίδα, οι συμφωνίες αυτές έρχονται μετά τήν έπιτυχή συνεργασία του Δημοσιογραφικού Όργανισμού Λαμπράκη μέ τήν National Geographic Society στην έκδοση του περιοδικού National Geographic, τών διδύλων καί βίντεο του μεγάλου οργανισμού: ή συμφωνία μέ τήν Disney περιλαμβάνει, σέ πρώτη φάση, τήν έκδοση τών, παγκόσμιας άπήχησης, παιδικών περιοδικών τής εταιρείας (Mickey Mouse κλπ) καί υλοποιείται μέ τήν εταιρεία Νέα Άκτίνα Α.Ε., στην οποία ο Δημοσιογραφικός Όργανισμός συμμετέχει μέ 50.5% καί οι Έκδόσεις Τερζόπουλος μέ 49%.

Άκόμη, κατά τήν ίδια εφημερίδα ο Όργανισμός Λαμπράκη, φέρεται ότι διεύρυνε τή συνεργασία του στον ευρύτερο χώρο τής επικοινωνίας μέ τήν άπόκτηση του 34% τής Odeon S.A., μιάς εταιρείας πού κατέχει ήγετική σχέση στον χώρο του θεάματος καί τής ψυχαγωγίας καί στον χώρο τής αντιπροσώπευσης ταινιών γιά τόν κινηματογράφο, τήν τηλεόραση καί τά βίντεο, μέ άποκλειστικότητες γιά τήν Ελλάδα καί τήν Κύπρο μεγάλων εταιριών παραγωγής, όπως 20th Century Fox, Universal, Paramount κ.ά. Έτσι, ο Δημοσιογραφικός Όργανισμός Λαμπράκη, συμμετέχει πλέον στον κατάλογο τής Odeon S.A., πού διαθέτει σήμερα πάνω άπό 4.000 ταινίες, τών οποίων τήν έκμετάλλευση κατέχει ή εταιρεία γιά όλα τά μέσα (κινηματογράφοι, τηλεόραση όλων τών τύπων, βίντεο). Παράλληλα, ή Odeon διαθέτει ένα αναπτυσσόμενο δίκτυο συνεργαζόμενων κινηματογραφικών αίθουσών σέ όλη τή χώρα, μέ τήν όνομασία Assos Odeon, πού πρόσφατα μετονομάστηκε σέ Alpha Odeon.

Έδώ, ως αναφέρουμε ότι οι εταιρείες «Άκτίνα» καί «ΓΕΑ» (Γενική Έκδοτική Άττικής) αντιπρόσωποι τών Έκδόσεων Ντίσνεϊ γιά τήν Ελλάδα καί μέλη τών έπιχειρήσεων Άφών Τερζόπουλων φέρονται υπεύθυνες, όπως πολλές φορές κι άπό πολλούς έγγραφοι, γιά τή διακίνηση άποκρυσφιστικής θεματολογίας, πού άπευθύνεται σέ μικρά παιδιά, μέσω τών περιοδικών Μίκυ Μάους.

Άπό τό άνωτέρω κείμενο πληροφορηθήκαμε λοιπόν, ότι τήν ευθύνη έκδοσης τών Ντίσνεϊ αναλαμβάνει στό έξής τό Συγκρότημα Λαμπράκη. Δεδομένου ότι τό έν λόγω συγκρότημα φιλοδοξεί νά παίξει σπουδαίο ρόλο στό πολιτιστικά δρώμενα τής πατρίδας μας, ευχόμεσθε ο νέος εκδότης νά προχωρήσει μέ τή συναίσθηση ότι ή άγωγή τών παιδιών είναι λειτουργημα καί νά άποκαθάρει τά έν λόγω περιοδικά άπό τό βεβαρημένο παρελθόν τους.

«Όδηγός Σύγχρονης Θεραπευτικής»

Κυκλοφόρησε, τό τρίτο δεκαήμερο του Όκτωβρίου, ο «ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ» (Ε-

τήσια Έκδοση γιά τίς “Ήπιες Έναλλακτικές Συμπληρωματικές Θεραπείες”), ένας όγκώδης τόμος μεγάλου σχήματος μέ πάχος ράχης 3 σχεδόν έκατοστά. Διατίθεται σήμερα σέ όλα τά καταστήματα «ύγιεινής διατροφής», σέ φαρμακεία -πού προωθούν όμοιοπαθητικά παρασκευάσματα-, σέ βιβλιοπωλεία -πού διακινούν καί άποκρυσφιστική βιβλιογραφία-, άπό γκουρουϊστικές κι άποκρυσφιστικές οργανώσεις καί γενικά άπό τό δίκτυο τής Νέας Έποχής (του Ύδροχόου).

Άς μή παραλείψουμε βέβαια κι άλλους χώρους, πού καμία σχέση δέν έχουν μέ τόν άποκρυσφισμό καί τήν παραθρησκεία, αλλά άπό έλλειψη έννημέρωσης δέχθηκαν νά φιλοξενήσουν καί νά διαθέσουν αυτό τό υλικό. Άκόμη, ως μή παραθεωρήσουμε ότι τό δίκτυο τής Νέας Έποχής συγγεί σκόπιμα τά πράγματα, προβάλλοντας τά πιστεύω καί τίς πρακτικές του σαν άποδεκτές άπόψεις μιάς άλλης παράλληλης πραγματικότητας, τήν οποία προωθεί μέ όλους τούς τρόπους, διεισδύοντας σέ όλους τούς τομείς τής ζωής μας.

Χαρακτηριστική έφαρμογή αυτής τής θέσης είναι ότι ο «Όδηγός Σύγχρονης Θεραπευτικής», μία έβδομάδα πριν διατεθεί έπίσημα στό κοινό, έστάλη στους 300 του Έλληνικού Κοινοβουλίου. «Όμως, τί τό περίεργο έχει αυτή ή ένέργεια, τή στιγμή πού κι άλλες παραθρησκευτικές ομάδες κάνουν τό ίδιο»; θά μπορούσε νά ρωτήσει ο καλοπροαίρετος άναγνώστης. Η ιδιομορφία τής άποστολής 300 τόμων του «Όδηγού Σύγχρονης Θεραπευτικής», πός τούς Έλληνες Βουλευτές, συνίσταται στην ιδιαίτερη διαμόρφωση τών προσωπικών θυρίδων τών Βουλευτών, στον ειδικό χώρο, στό κτίριο τής Βουλής. Οι 300 θυρίδες τών Βουλευτών, είναι κλειστές, μέ μία σχισμή πάχους όλίγων χιλιοστών. Μόνο ένας φάκελος ή λίγες σελίδες μπορούν νά περάσουν. Κλειδί τών θυρίδων έχουν μόνον οι Βουλευτές (ο καθέννας τής προσωπικής του θυρίδα) καί τά Κόμματα. Είναι άδύνατον νά περάσει στις θυρίδες ένας χονδρός τόμος, πάχους 3 έκατοστών άν δέν ξεκλειδωθούν μία πός μία καί οι 300 θυρίδες τών Βουλευτών, ένα τεράστιο έγχειρημα δηλαδή, πού προφανώς «κάποιοι» είχαν τήν δυνατότητα νά τό έπιχειρήσουν μέ έπιτυχία.

Κατά τά άλλα, ο «Όδηγός Σύγχρονης Θεραπευτικής» άποτελεί ένα άπάνθισμα του συνόλου τών άποκρυσφιστικών, έναλλακτικών καί νεοεποχίτικων θεωριών καί πρακτικών, αλλά καί τών Όργανώσεων καί Όμάδων (Σεκτών), πού τίς ακολουθούν.

Άξίζει νά παραθέσουμε κάποιες άπό τίς Σέκτες αυτές, καθώς καί κάποιες έναλλακτικές πρακτικές, παρεμένες άπό τίς σελίδες του «Όδηγού»: «ΙΝ.Ε.Ε.Ο.Ι.» (Σπύρος Διαμαντίδης), «Χείρων Κένταυρος», «Natural Health Science», «Κέντρο Πόγκα “Λωτός”», «Illium Center», «Greek Healing Tao Center», «Κέντρο Μελετών καί Ψυχοθεραπείας Βίλχελμ Ράιχ», «Brahma Kumaris», «Τό Ρόδι», «Fil d’ Arian» («Ό Μίτος τής Άριάδνης», Γαλαξίδι), «Άρμονική Ζωή», «Νέα Έκπαιδευτική - Παιδαγωγική» (Μέθοδος Σίλβα), «Anima

Soma», «Οικολόγοι Ελλάδας»*, «Aeroterra», «Vitality», «Πνευματικό Καταφύγιο» («Ενσώφιοι της Ένανθρωπότητος»), «“Δίοδος” Κέντρο Πολιτισμού και Αναζήτησης», «Ήλιοχόρος», «Ίρις», «Άετανον», «Σχολή Dazira Narada», «Πολιτιστικό Κέντρο Μάντριρα», «Αείροον», «Success Dynamics», «Ελληνικό Κέντρο Διανοητικής και Σαηντολογίας», «Κέντρο Μεταφυσικής Ενημέρωσης», «Όργανισμός Κώστας Φωτεινός», «Κέντρο “ΟΜ”», «International Greek Healing Tao Center», «Αιώνιος Ήνιχος»* «Πύρινος Κόσμος»**, «Πολιτιστικός Σύλλογος Mokiti Okada», «Sahaja Yoga», «Κέντρο Γιόγκα “Πράνα”», «Κέντρο Γιόγκα Σατυανάντα», «Τό Κέντρο της Ειρήνης», «Ένωση Γιόγκα “Ήλιανθος”», «Ή Αύλη του Ταύρου», «Ευρωπαϊκή Σχολή Σιάτσου», «Όμακόειο Αθηνών», «Osiris» κ.ά.

Επίσης αξίζει να απαριθμήσουμε κάποιες από τις τάσεις, διδασκαλίες ή πρακτικές των παραπάνω Σεκτών: «Άγιουθρέδα», «Άνθρωποσοφία» (Ρ. Στάιμπερ), «Άριθμολογία», «Άστρολογία», «Γαία», «Ρέικι», «Τάι Τσι Τσουάν», «Γιόγκα», «Feng Shui» (Ένεργειακή Αρχιτεκτονική/ Γεωακτινοβολία), «Διαλογισμός», «Τζορέι», «Έναλλακτικές Διακοπές», «Χορός/ Χοροθεραπεία»* (Ινδικός, Άφρικανικός, Άρχαίος Άνατολίτικος, «Ιεροί Χοροί», «Χοροί της Παγκόσμιας Ειρήνης», «Πρωτόγονη Έκφραση» κ.ά.), «Ψυχοθεραπεία»* (Άνθρωπιστική Ψυχολογία, Ραϊχική κ.ά.), «Φυσικός Τοκετός»*, «Αίσθητική/ Κοσμετολογία»*, «Αυτόγνωσία»*, «Συμβουλευτική»*, «Δραματοθεραπεία»*, «Έναλλακτικές/ Όλιστικές Θεραπείες»: (Ίριδολογία, Βελονισμός, Shiatsu, Άρωματοθεραπεία, Άνθοιάματα Bach, Βιοανάδραση*, Όμοιοπαθητική, Ρεφλεξολογία, Βιοενεργειακή θεραπεία, Μασάζ*, Χρωμοθεραπεία, Creative Healing, Σαμανική Θεραπεία, Κρυσταλλοθεραπεία/ Γεμμοθεραπεία, Πλακέτα Tesla, Ήλιοπαθητική, Κβαντική Θεραπεία, Βοτανοθεραπεία*, Άνθρωποσοφική Ίατρική, Όστεοπαθητική*, Φυσικοθεραπεία*, Ίατρική Άστρολογία) κ.ά.

Κλείνοντας, θά πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι η έναρξη κυκλοφορίας του «Όδηγού Σύγχρονης Θεραπευτικής» και ειδικά η αποστολή του προς τους Έλληνες Βουλευτές «συνέπεσε» με την πραγματοποίηση της ΙΑ΄ Πανορθόδοξης Συνδιάσκεψης Έντεταλμένων Όρθοδόξων Έκκλησιών και Ίερών Μητροπόλεων για θέματα Αιρέσεων και Παραθρησκείας (18-22/10/99).

Και ο νοών, νοείτω!

AMWAY

Στό περιοδικό FAIR (1998) διαβάσαμε τά ακόλουθα, πολύ ενδιαφέροντα, τά όποια δημοσιεύουμε με έπιφύλαξη καθ' ό μέτρον τό θέμα έκκρεμεί δι-

καστικώς στό έξωτερικό: Κατά τά μέσα της 10ετίας του 1980, ή AMWAY της Γαλλίας έρευνήθηκε από δημοσιογράφους και από ενώσεις για την προστασία των καταναλωτών. Άνεκαλύφθησαν διανομείς-«ρομπότ», πού εργάζονταν πολλές ώρες και δέν είχαν κέρδη, ενώ πλήρωναν μεγάλα ποσά για να προμηθευθούν κασέττες (με βάση τους την «πνευματικότητα»), και βιβλία, καθώς και για να πηγαίνουν σε συναθροίσεις. Μάλιστα, τότε πολλοί από αυτούς είπαν ότι ή AMWAY είναι ένα σύστημα άγοράς, πού λειτουργούσε σαν ένα κλειστό κύκλωμα πυραμοειδούς κατασκευής, και ότι είναι μάλλον μιά λατρεία (cult) συνδεμένη με την «Έκκλησία του Μούν».

Αυτό γράφτηκε τότε σε πολλά Γαλλικά περιοδικά και έφημερίδες. Ύπηρχαν τότε 60.000 διανομείς της AMWAY στή Γαλλία. Τό 1988 ή AMWAY France έδιωξε τον Γάλλο-Άμερικανό Jean Tadeush Gdzich, άρχηγό του μεγαλύτερου δικτύου DELTA, και μαζί του περίπου 100 διανομείς και δημιούργησε μιά όλόδια εταιρία διαδικτύου πού όνομάστηκε **GEPM (Group of European Marketing Professionals)** δηλώνοντας ότι δέν έχει πιά καμμία σχέση με την AMWAY France. Στήν πραγματικότητα όμως, διατήρησαν τή στενή τους σχέση με τό δίκτυο της AMWAY στις ΗΠΑ. Οι έρευνες πού έγιναν απέδειξαν ότι πολλά από τά προϊόντα πού πουλούσε ή GEPM ήσαν προϊόντα της AMWAY των ΗΠΑ. Τό 1994 οι ενώσεις πού δίνουν συμβουλές για τίς αιρέσεις στή Γαλλία άρχισαν να λαμβάνουν έρωτήσεις (σχεδόν 1000 τό χρόνο) για την GEPM ή όποια τώρα είχε αποκτήσει περίπου 50.000 μέλη. Γάλλοι Δημοσιογράφοι και ή τηλεόραση ψάξαν τό θέμα και ανέκλυψαν ότι οι **διανομείς υπεβάλλοντο σε έλεγχο του νοϋ πού τους άνάγκαζε να ακολουθούν ένα κλειστό κύκλωμα άγοράς και άγοράζανε ένα εκπαιδευτικό σύστημα πού είχε θρησκευτικές βάσεις. Πλήρωναν χιλιάδες δολάρια στήν GEPM για να τους πάει στον Φοίνικα της Άριζόνας για να βαπτιστούν ως μέλη της «The First Assembly of God».**

Αυτή ή έκκλησία έχει διασυνδέσεις με τον Πάστορα James (Jimmy) Bakker, ό όποιος καταδικάστηκε τό 1989 για άπάτη \$158.000.000. Άφού βαπτίζονταν, μετά τους απαγορευόταν να λένε την άλήθεια για τά ταξίδια τους, σε άλλους διανομείς, ακόμη και στις οικογένειές τους. Τό πρόσωπο πού τους έκανε την βάπτισή ήταν ό Άμερικανός πάστορας Leo Mark Godzich, ό νεώτερος άδελφός του Ζάν. Παρά ταύτα, όταν άργότερα στή Γαλλία άποκαλύφθησαν όλα αυτά, πολλοί φανατικοί όπαδοί της όργάνωσης, έκαναν μιά πολύ βίαιη διαδήλωση, εισέβαλαν στα γραφεία της Γαλλικής Πρωτοβουλίας Γονέων (ADFI) και κατέστρεψαν τους ήλεκτρονικούς υπολογιστές και τά αρχεία της στό Παρίσι, όταν δημοσίευσε ότι ύφίστανται έλεγχο του νοϋ. Τώρα ή AMWAY έχει περίπου 5.000 διανομείς (στή Γαλλία).

* Όπου ή Όμάδα ή ή τάση συνδυάζεται με έναλλακτικές διδασκαλίες ή πρακτικές.

** Βιβλιοπωλείο.

Αυτή τη στιγμή, ή AMWAY τών ΗΠΑ αντιμετώπιζει μηνύσεις σχετικά με τις πρακτικές του έλέγχου του νοῦ καί σχετικά με οικονομικές απώλειες, ὅπως επίσης καί γιά τό ὅτι στηρίζει ἕνα **παράνομο πυραμιοειδές σχέδιο (multi-level marketing)**. Κατά τόν δικηγόρο πού ἐκπροσωπεῖ τούς μηνυτές, κ. Brock Ackers ἡ AMWAY εἶναι μιᾶ ἀίρεση καί δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία γι' αὐτό»... Ἐνδιαφέρον ἀκόμη εἶναι τό παράδοξο ὅτι, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ τό ἴδιο FAIR NEWS, ἡ AMWAY σήμερα δέν δραστηριοποιεῖται στό Ἰσραήλ οὔτε σέ καμμιά μουσουλμανική χώρα.

Προβολή τῆς σέκτας τοῦ Λαφαγιέτ Ρόν Χάμπαρντ ἀπό ἑλληνική ἐφημερίδα.

Μέ τίτλο. «Ἑλληνική Σαηεντολογία, Ἐκστρατεία γιά τή μόρφωση», εἶδαμε ἐκπληκτοί στό φύλλο τῆς Παρασκευῆς (12-2-99) τῆς ἐφημερίδας Αὐριανή, δίστηλο ἄρθρο, ὅπου οὔτε λίγο, οὔτε πολύ διαφημίζεται ἡ «Ἑλληνική Ἐκκλησία τῆς Σαηεντολογίας» καί εἰδικά ἡ «Παγκόσμια Ἐκστρατεία γιά τή Μόρφωση», **τήν ὁποία ἡ ὀργάνωση τοῦ Χάμπαρντ ἐπιχειρεῖ νά προωθήσει καί στά σχολεῖα τῆς χώρας μας.**

Ἐκεῖνο πού προξενεῖ μεγάλη ὁμολογουμένως ἐκπληξη, δέν εἶναι τόσο ἡ παρουσία ἑνός τέτοιου ἄρθρου στήν γνωστή γιά τούς ἀγῶνες τῆς «Ἐφημερίδα τοῦ Λαοῦ». Ὁ τύπος ἔχει καθήκον νά δημοσιεύει, νά σχολιάζει καί νά προστατεύει τόν ἀναγνώστη ἀπό τίς παγίδες τῶν ἐπιτηδείων. Ἐκεῖνο πού προξενεῖ ὀδύνη εἶναι ὅτι τό κείμενο αὐτό, πού προφανῶς ἡ ἐπικίνδυνη γιά τήν ψυχολογική ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου σέκτα, μέ τίς καταδίκες ὁπαδῶν τῆς διεθνῶς, προώθησε στά πλαίσια «συνέντευξης Τύπου», ὄχι μόνο δημοσιεύθηκε χωρίς τόν παραμικρό σχολιασμό ἐκ μέρους τῆς ἐφημερίδας, ἀλλ' ἀντιθέτως παρουσιάστηκε δίστηλο, ἐντός πλαισίου, σέ ὕψος 10 ἐκ. καί συνοδευόμενο ἀπό καλλιτεχνική φωτογραφία τῆς «ὑπεύθυνης τῆς Ἐκστρατείας γιά τή Μόρφωση».

Στήν προσπάθεια ἐρμηγείας τῆς ἀπαράδεκτης αὐτῆς προβολῆς τῆς ἐπικίνδυνης ὀργάνωσης τοῦ Χάμπαρντ, θά μπορούσε κανεῖς νά ὑποθέσει ὅτι ἡ δημοσίευση μέ τήν συγκεκριμένη μορφή, ἂν καί ἀντιδεδοντολογική, ἀπετέλεσε πληρωμένη διαφημιστική καταχώρηση τῆς Σαηεντόλοτζυ. Εἶναι γνωστό ὅτι, ἡ μέ τή μορφή ἄρθρων διαφημιστική παρουσία ἐπιχειρήσεων, ἐφαρμόζεται κάποιες φορές, ὅμως στήν περίπτωση αὐτήν δέν εἶδαμε τήν ἀναγραφή «Ἀνακοίνωση» πού ἡ δημοσιογραφική δεοντολογία ἐπιτάσσει νά τοποθετεῖται στό πλαίσιο διαφημιστικῶν καταχωρήσεων μέ τή μορφή ἄρθρου. Ἄρα νά καταλήξουμε στό συμπέρασμα ὅτι ἡ συμπαθῆς Αὐριανή ἔπαυσε νά ἐξυ-

πηρετεῖ τό συμφέρον τοῦ Λαοῦ; Ἦ ὅτι οἱ Σαηεντόλογοι, πού σκοπό τους ἔχουν τήν διείσδυση καί στίς ἑλληνικές ἐπιχειρήσεις μέ τή θυγατρική τους UMAN-Hellas κατόρθωσαν νά ἐκπορθήσουν τήν «Ἐφημερίδα τοῦ Λαοῦ»; Γιατί δέν μπορούμε νά πιστέψουμε ὅτι ὁ συγγραφέας τοῦ ἄρθρου κι ἡ ἐφημερίδα κατ' ἐπέκταση, πού τό δημοσίευσε, δέν πληροφορήθηκαν ποτέ γιά τά σχετικά ψηφίσματα τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου, οὔτε γιά τόν πόλεμο, πού διεξάγουν οἱ κυβερνήσεις Γαλλίας καί Γερμανίας ἐναντίον τῆς διείσδυσης τῆς Χαμπαρντιανῆς σέκτας. Δέν ἄκουσαν ποτέ γιά τίς καταδίκες τοῦ ΚΕΦΕ (τήν προηγουμένη μορφή τῆς ὀργάνωσης, πρῖν τήν μεταμόρφωσή της σέ «ἐκκλησία») ἀπό τήν ἑλληνική δικαιοσύνη, οὔτε ἐνημερώθηκαν γιά τήν ἀναφορά τοῦ Εἰσαγγελέα κ. Ἰ. Ἀγγελῆ καί γιά τά ὅσα τρομερά καί φρικτά ἀνακάλυψε στό ἄντρο τῆς ὀργάνωσης, στήν ὁδὸ Πατησίων.

Παραθέτουμε τό πλήρες κείμενο τοῦ ἄρθρου καί ζητοῦμε ἀπό τόν ἀντικειμενικό ἀναγνώστη τήν ἐξαγωγή προσωπικῶν συμπερασμάτων.

«Μιά νέα φιλόδοξη πρόταση πού εὐελπιστεῖ νά δώσει πνοή στήν ἐκπαιδευτική πραγματικότητα ἐγκαινιάσε χθές σέ συνέντευξη Τύπου ἡ Ἑλληνική Ἐκκλησία τῆς Σαηεντολογίας. Ἡ Παγκόσμια Ἐκστρατεία γιά τή Μόρφωση, ὅπως ὀνομάζεται ἡ πρωτοβουλία ἔχει ἐφαρμοστεῖ μέ θετικό ἀποτέλεσμα διεθνῶς. Δέν εἶναι μέθοδος ταχείας ἀνάγνωσης ἢ τέχνασμα ἀπομνημόνευσης. Αὐτά δέν ἔχουν ἀποδειχτεῖ ὅτι βελτιώνουν τήν ικανότητα κάποιου νά κατανοεῖ ἢ νά ἀνεβάσει τό ἐπίπεδο τῆς μόρφωσής του. Ἡ Τεχνολογία Μελέτης σοῦ δείχνει πῶς νά μελετᾷς προκειμένου νά κατανοήσεις ἕνα θέμα προκειμένου νά τό ἐφαρμόσεις. Ὡς πρὸς τήν ἐφαρμογή αὐτῶν τῶν μεθόδων, κάποιος πρέπει πρῶτα νά γνωρίζει τά ἐμπόδια στή μελέτη, τό καθένα ἀπό τά ὁποῖα παρουσιάζει σωματικά φαινόμενα στό ἄτομο. Τό πρῶτο ἐμπόδιο εἶναι τό νά θεωρεῖ κάποιος πῶς τά ξέρει ὅλα, τό δεύτερο εἶναι τό νά μελετᾷς κάτι γιά τό ὁποῖο δέν ξέρεις κἂν πῶς δείχνει, τό τρίτο εἶναι νά προσπαθεῖς νά κατανοήσεις κάτι μικρό καί χωρίς νά τά ἔχεις καταφέρει νά πηγαίνεις σέ κάτι μεγαλύτερο καί τό τέταρτο καί τό πιό βασικό εἶναι ἡ παρανοημένη λέξη», εἶπε χαρακτηριστικά ἡ κ. Κέλλυ Λαουμιτζή, δίνοντας τά βασικά γνωρίσματα τῆς πρότασης.

Νωρίτερα ἡ κ. Φλωρίτα Γερασιμίδου ἐπιχείρησε νά περιγράψει τήν πρόσφατη κατάσταση πού ὅλοι βιώσαμε στόν τομέα τῆς Παιδείας, λέγοντας ὅτι:

«Στό κατώφλι τοῦ 21ου αἰῶνα οἱ λύσεις ἔχουν βρεθεῖ γιά νά ξεφύγουμε ἀπ' αὐτή τή δίνη πού μᾶς παρασύρει, καί παραδίδονται στά χέρια τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Ὁ Ρόν Χάμπαρντ ἀνακάλυψε μετά ἀπό ἔρευνα, τούς κοινούς παράγοντες στή ρίζα ὅλων τῶν προβλημάτων μελέτης καί ἀνέπτυξε ἀκριβεῖς μέθόδους γιά νά τίς ξεπεράσει. Οἱ μέθοδοι αὐτές χρησι-

μποιούνται σήμερα σέ ὄλο τόν κόσμο σέ κοινά εκπαιδευτικά προγράμματα. Ὁ γνωστός ἠθοποιός Ἰακκ Χέιζ εκπρόσωπος τῆς διεθνούς Παγκόσμιας Ἐκστρατείας γιά τή μόρφωση, μέ τή βοήθεια γνωστών Χολιγουντιανῶν στάρ, ὅπως ἡ Κέλλυ Πρέστον, ὁ Τζῶν Τραβόλτα καί ἡ Ἄνν Ἄρτσερ, δίδουν αὐτή τήν τεχνολογία».

Φιλοδοξία τῆς πρότασης αὐτῆς εἶναι νά εφαρμοστεῖ ἀπό τούς εκπαιδευτικούς φορεῖς τῆς χώρας μας».

Παραμένει, πιστεύουμε ἀναπάντητο τό ἐρώτημα πρὸς τήν ἀγαπητή Αὐριανή «Γιατί αὐτή ἡ ἀπροκάλυπτη προβολή τῆς Σαηεντολογίας ἀπό τίς στήλες τῆς ἐφημερίδας»;

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ (ἀπόσπασμα ὁμιλίας τοῦ κ. Στ. Παπαθεμελῆ)

Στίς 3 Ὀκτωβρίου 1999, παρουσία τῶν νομικῶν τῆς Θεσσαλονίκης, τόν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, προστάτου τῶν δικαστῶν καί τῶν νομικῶν ἐν γένει, ἐξεφώνησε ὁ κ. Στ. Παπαθεμελῆς, βουλευτῆς καί τ. Ὑπουργός. Στήν ὁμιλία του ὁ κ. Παπαθεμελῆς ἀνεφέρθη εἰς τήν παγκοσμιοποίηση, καί εἶπε μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς πολύ ἐνδιαφέροντα (οἱ ὑπογραμμίσεις δικές μας):

«Στή διαδρομή αὐτοῦ τοῦ αἰῶνα ὁ κόσμος μας **πειραματίσθηκε**, ὄχι μόνο μία φορά, νά στήσει μίαν ἀντίληψη, πολιτισμένη νόμιζε, ἀλλά μακράν τοῦ Θεοῦ! Ἀπέτυχε οἰκτρά καί στή Δύση καί στήν (κομμουνιστική) Ἀνατολή. Ἐκρηκτική ἀναγνώριση, ἡ δημόσια δήλωση τοῦ νῦν ἀρχηγοῦ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ρωσίας τοῦ κ. Ζιουγκάνωφ: «Τό κόμμα μας πιστεύει στίς ἀρχές τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἔχει ἰδεολογικό ἀρχηγό του τόν Ἰησοῦ Χριστό!»... («ΝΕ-Α» 11-12-98).

Αὐτό τό **πείραμα** ὅπως προέβλεπε μέ ποιητική αἰσθαντικότητα ὁ T.S. Eliot θά ἀπετύγχανε. Καί φυσικά ἀπέτυχε παταγωδῶς. Ὡστόσο ὁ κόσμος, οἱ πνευματικοί του ταγοί, οἱ προοβλημένες ἐλίτ, δέν ἄκουσαν τόν Ποιητή στή συμβουλή του «νά ἐξαγοράζουμε τόν καιρό ὥστε ἡ πίστη νά κρατηθεῖ ζωντανή στούς σκοτεινοὺς αἰῶνες πού ἔχουμε μπροστά μας, γιά νά ἀνανεώσουμε καί νά ξανακτίσουμε τόν πολιτισμό καί νά σώσουμε τόν κόσμο ἀπ' τήν αὐτοκτονία».

Καί ἰδού ὅτι ὁ κόσμος μας στό λυκαυγές του 21ου αἰῶνα βρίσκεται ἀντιμέτωπος μέ μιά χιονοστιβάδα τοῦ κακοῦ πού ἀκούει στό ὄνομα παγκοσμιοποίηση. Καί φυσικά δέν εἶναι ἄλλη παγκοσμιοποίηση ἀπό αὐτήν τοῦ κακοῦ.

Μιά ἰσοπεδωτική ἐπέλαση τυφλῆς δυνάμεως χρέματος καί ἐξουσίας ἐξομοιώνει τά πάντα καί τούς

πάντες καί ἀπεργάζεται μέ ἐργαλεῖο τή «μοναδική σκέψη» τήν ἐπικράτηση ἑνός Νέου Μεσαίωνα.

Ἡ ἐπισήμανση τοῦ Jacques Attali, πού ἐπεκαλέσθη ἐπίσης πρόσφατα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, σπάει κόκκαλα. **Εἶπε ὁ Γάλλος διανοητής: «Ἡ λεγόμενη παγκοσμιοποίηση ὀδηγεῖ στήν διάλυση τῶν ἐθνικῶν ταυτοτήτων καί τῶν κρατῶν καί στήν ὑποκατάστασή τους ἀπό πειναλέες μὴ κρατικές ὀντότητες (πολυεθνικές, μαφία, καρτέλ ναρκωτικῶν, ἔμπορων πυρηνικῶν κλπ.) πού θά ἐπιβάλλουν τελικά τίς ἀξίες πού αὐτές πιστεύουν.**

Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι θῦμα αὐτῆς τῆς τυφλῆς ἐκλύσεως δυνάμεως δέν θά ἀποφύγει τελικά νά εἶναι ἡ ἴδια ἡ πλανητική ὑπερδύναμη....».

Στό μεταξύ εἶδε τό φῶς τῆς δημοσιότητας μιά συνταρακτική Ἐκθεση τῆς UNTAD ἡ ὁποία μέτρησε τίς **100 μεγαλύτερες πολυεθνικές** μέ ἐπικεφαλῆς τήν General Electric, τήν Ford, καί Shell οἱ ὁποῖες **διαχειρίζονται τό ἱλιγγιῶδες ποσόν τῶν 2,1 τρισεκατομμυρίων δολλαρίων καί ἀπασχολοῦν 6 ἑκατομμύρια ὑπαλλήλους!**

Οἱ ὑπερεθνικοὶ αὐτοὶ γίγαντες λειτουργοῦν ὑπεράνω παντός ἐθνικοῦ ἐλέγχου καί κατά τόν Γ. Γραμματέα τῆς UNCTAD εἶναι ἀμφίβολο ἂν ἔχουν ἐπίγνωση ὅτι ἐπαφίεται στήν καλή τους θέληση (σημ. δική μας: πού νά τήν βροῦν;) νά λάβουν ὑπ' ὄψη τους τά ἐθνικά συμφέροντα τῶν χωρῶν πού τίς φιλοξενοῦν.

Οἱ δυτικές μετανεωτερικές κοινωνίες, δηλαδή οἱ ἀμερικανικοῦ μοντέλου κοινωνίες κατέχονται ἀπό τό σύνδρομο τοῦ «Τιτανικοῦ». Ἐκλύουν καταστροφικές, ἀνέλεγκτες δυνάμεις καί ἐγκλωβίζονται καί οἱ ἴδιες μέσα σ'αὐτές. Τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου, τόν κρούουν συνέχεια οἱ «δικοί τους» ἄνθρωποι, ὅπως π.χ. ὁ ἐπιφανέστερος καπιταλιστής, ὁ **George Soros**, πού μίλησε ἐσχάτως καί μέ ὁμώνυμο βιβλίο γιά τήν «Κρίση τοῦ παγκόσμιου καπιταλισμοῦ» μέ τό ὅποιο **προειδοποιεῖ τή Δύση ὅτι τήν ἀναμένει καταστροφική «ἀπό τίς κρίσιμες ἀνισορροπίες πού προκαλεῖ ἡ ἀπειριόριστη κυκλοφορία τῶν διεθνῶν κεφαλαίων».**

Εἶναι τώρα δυστυχῶς πού περισσότερο ἀπό ὅποιαδήποτε προηγούμενη φορά κινδυνεύει ὁ ἄνθρωπος καί μαζί του ἡ ἀνθρωπότητα.

Πρέπει νά ἀνακαλύψουμε ξανά τό Εὐαγγέλιο, τόν Λόγο τοῦ Ζῶντος Θεοῦ. Καί νά τιμήσουμε μέ τή ζωή μας «ὄσα ἐστίν ἀληθῆ, ὄσα σεμνά, ὄσα δίκαια, ὄσα ἀγνά, ὄσα προσφιλή, ὄσα εὐφημα, εἰ τις ἀρετή καί εἰ τίς ἐπαινος».

Προσυπογράφουμε τά ἀνωτέρω καί συν-ἀγνωνοῦμε καθὼς ἡ ἐπερχόμενη «παγκοσμιοποίηση» ἰδιωτικῶν κολοσσῶν καί μέσων καταστροφῆς, ἄλλοτε σωμάτων, ἄλλοτε ψυχῶν, μοιάζει παντοδύναμη, ἀφοῦ εἶναι ὀπλισμένη, μέ «εἰρηνες» μέ «ἐλευθερίες», μέ «δυνατότητες», μέ δύναμη ἐπιβολῆς «τάξεως». Ἐμεῖς ὅμως ξέρουμε ὅτι ὁ τελικός νικητῆς εἶναι ὁ Χριστός μας, ὁ Χριστός τῆς Ὁρθοδοξίας μας. (Ν.Σ.)

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ STATE DEPARTMENT

**Υποδειγματική απάντηση της Ίεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος
σέ άβάσιμες κατηγορίες από νέους τιμητές της έλευθερίας μας
(Άποσπάσματα από τό Δελτίο Τύπου της 30.9.1999)**

«Αθήνησι τή 30ή Σεπτεμβρίου 1999

Περιήλθεν εις γνώσιν της Ίεράς Συνόδου τό περιεχόμενον Έκθέσεως του Άμερικανικού Υπουργείου Έξωτερικών «περί της κρατούσης στην Ελλάδα καταστάσεως στον τομέα της θρησκευτικής έλευθερίας». Η Ίερά Σύνοδος, αφού έμελέτησε τό περιεχόμενον της Έκθέσεως, παρατηρεί τά ακόλουθα:

1. Μονομερείς κακόβουλες πληροφορίες

Η τελευταία σελίς της Έκθέσεως, είναι πολύ χαρακτηριστική, καθ' όσον έν αυτή αποδεικνύεται και όμολογείται ό τρόπος διά του οποίου δρᾶ ή έν Ελλάδα Άμερικανική Πρεσβεία. Τίτι τρόπον συλλέγει τάς περί Ελλάδος πληροφορίας αυτής και πώς αξιοποιεί αυτές χωρίς νά προβή εις τόν απαραίτητον έλεγχο. Είς τήν σελίδα αυτήν γίνεται φανερόν, ότι αί Υπηρεσία της Άμερικανικής Πρεσβείας ΔΕΝ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΝΟΥΝ ΤΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΟΥΤΕ ΤΑΣ ΕΠΑΛΗΘΕΥΟΥΝ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΧΟΝΤΑΙ ΑΝΕΠΙΦΥΛΑΚΤΩΣ, ΟΤΙ ΑΝΕΥΘΥΝΩΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΕΛΩΣ ΣΠΕΥΔΟΥΝ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΠΟΙΟΥ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΟΣ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ. Όπως, λοιπόν, αναφέρεται εις τήν τελευταίαν σελίδα της Έκθέσεως, αί Υπηρεσία της Άμερικανικής Πρεσβείας έν Ελλάδα συχνάκις συναντώνται μέ εκπροσώπους τών διαφόρων αίρέσεων και παραθρησκευτικών όργανώσεων.... Κατά πόσον οι περί ών ό λόγος εκπρόσωποι τών αίρέσεων και τών παραθρησκευτικών ομάδων αποτελούν πρόσωπα έγκυρα και αξιόπιστα και κατά πόσον τά όσα αναφέρουν εις τάς ένταϋθα Άμερικανικές Υπηρεσίας είναι έγκυρα και υπεύθυνα, δέν φαίνεται νά άπασχολή τήν ένταϋθα Πρεσβείαν, αλλά τά αποδέχεται άνεπιφυλάκτως έν κατανόητω άφελεία, και, ως ρητώς όμολογείται εις τήν Έκθεσιν προσκαλεί αυτά εις δεξιώσεις αυτής και εις άλλας κοινωνικάς έκδηλώσεις (The Ambassador invites Representatives of alla faiths to social events). Συνεπώς, οι εκπρόσωποι τών παντοειδών αίρετικών και παραθρησκευτικών ομάδων δύναται νά διοχετεύσουν ό,τι ιδιοτελώς τούς συμφέρει, αί δέ Άμερικανικά Υπηρεσία αποδέχονται αυτά άνεπιφυλάκτως και τά διαδίδουν εις ΗΠΑ, όπου οι εκεί άρμόδιοι του Υπουργείου Έξωτερικών άνευ ουδενός περαιτέρω έλέγχου τά

αποδέχονται και τά περιλαμβάνουν εις τάς έτησίας έκθέσεις αυτών, τάς όποιās κυκλοφοροϋν διεθνώς και χωρίς νά εξετάσουν άν αι διοχετευόμεναι πληροφορίες υπό τών έν Ελλάδα Άμερικανικών Υπηρεσιών αποδεικνύονται δι' έγκύρων στοιχείων.

2. Άγνοοϋνται άντιδεολογικώς αί απόψεις τόσον της Πολιτείας όσον και της Εκκλησίας διά τά θέματα της Έκθέσεως.

...Χαρακτηριστικώς έπισημαίνομεν, ότι ρητώς ή έπίμαχος έκθεσις εις πλείστα σημεία αυτής κατηγορεί τήν Ελλάδα, όμολογοϋσα άνεπιφυλάκτον άποδοχήν τών ίσχυρισμών, τών περί ών ό λόγος εκπροσώπων, χρησιμοποιοϋσα εκφράσεις όπως: «Reported difficulty», «Objections from some Muslims», «Muslim activists complaned», Jehova's witnesses also noted», «Church officials express concern», «Church leaders Report», «According to Mormon Leaders», «Many reported that», «According to the president of KEFE», «Non Orthodox Citizens complained... or told», «A Human Rights Group Reported», «Members of minority Faiths have reported», «Other non Orthodox religious Communities Believe», «Muslim Leaders also asserted», «They said» κ.ο.κ. Έναντι δέ του έν προκειμένω «χειμάρρου» δηλώσεων άνεπιφυλάκτως γενομένων άποδεκτών ως όρθών και περιλαμβανομένων εις τήν έπίσημον έκθεσιν του Άμερικανικού Υπουργείου Έξωτερικών, ή έν λόγω έκθεσις μίαν και μόνην φοράν καταδέχεται νά ζητήσει τήν γνώμη της Ελληνικής Κυβερνήσεως

3. Αί εις βάρος της Ελλάδος άδικοι κατηγορίαί

Πλήν της ως άνω έπισημανθείσης τυπικής παρανομίας της έπιμάχου Έκθέσεως θά πρέπει έπίσης αύτη νά χαρακτηρισθῆ ως πάσχουσα και ουσιαστική παρανομία, αυτο-ανααιρουμένη και αυτο-διαψευδομένη εύχερως, ως προκύπτει εκ τών ως κάτωθι έπισυναπτομένων άδιασειστων στοιχείων.

α) ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ

Η Έκθεσις κατηγορεί τήν Ελλάδα ότι τά Δικαστήρια αυτής καταδικάζουν επί προσηλυτισμῶ τούς «Μάρτυρες του Ίεχωβά». Πρός άντίκρουσιν τούτου έπικα-

λούμεθα σωρείαν αποφάσεων του Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῶν ΗΠΑ (Supreme Court), ἃς ἔχομεν εἰς χεῖρας ἡμῶν, αἱ ὁποῖα ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΝ ΕΠΙ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΩ «ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ» ΕΙΣ ΗΠΑ. Ἡ ἐν προκειμένῳ ἐπομένως μομφή τῆς Ἐκθέσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα αὐτοαναιρεῖται καὶ αὐτοδιαψεύδεται, δημιουργεῖ δὲ τεράστιον ἠθικόν θέμα διεθνῶς.

6) ΕΠΙΡΡΟΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Ἐκθεσις περαιτέρω κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδὴ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει ἀποκτήσει σημαντικὴν οικονομικὴν καὶ πολιτικὴν ἐπιρροήν (The Orthodox Church wields significant political and economic influence σελ. 2).

Κατ' ἀρχὴν, πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἂν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπέκτησεν ἐπιρροήν αὐτὸ ἀποτελεῖ ἴδιον αὐτῆς κατόρθωμα καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατηγορηθῆται ἡ Ἑλλάς διὰ τοῦτο. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἐπισημανθῆ, ὅτι τοῦτο εἶναι ἀνακόλουθον καὶ αὐτοδιαψεύδεται, ἀφοῦ ἡ ἴδια ἡ Ἐκθεσις ρητῶς ἀναφέρει, ὅτι αἱ ἐνταῦθα Ἀμερικανικαὶ Ὑπηρεσίαι δέχονται καὶ κολακεύουν τοὺς ἐκπροσώπους τῶν αἰρέσεων καὶ τῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων, τῶν ὁποίων τὰς ἀπόψεις μεταφέρουν εἰς ΗΠΑ καὶ αἱ ὁποῖα τελικῶς συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἐπίμαχον Ἐκθεσιν. Ἄρα ποῖος ἔχει τὴν μεγαλύτεραν ἐπιρροήν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ ὁποία δὲν ἠδυνήθη ποτὲ νὰ «ἐντάξῃ» τὰς ἀπόψεις αὐτῆς εἰς τὰς Ἐκθέσεις τῶν ΗΠΑ, ἢ αἱ αἰρέσεις καὶ παραθρησκευτικαὶ ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιτυγχάνουν νὰ ἐπηρεάζουν ἀμέσως καὶ καταλυτικῶς τὴν ἐνταῦθα Ἀμερικανικὴν Πρεσβείαν καὶ νὰ υιοθετοῦνται αἱ ἀπόψεις αὐτῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν ΗΠΑ;

Τὶ ὅμως συμβαίνει ἐν προκειμένῳ εἰς τὰς ΗΠΑ; Ὡς καὶ εἰς τὴν προηγούμενην περίπτωσιν, θὰ προσφύγωμεν καὶ πάλιν εἰς ἀδιασείστους ἀμερικανικὰς πηγὰς. Εἰς τὰς ΗΠΑ δὲν ὑπάρχει σημαντικὴ (Significant) ἐπιρροή τῆς Ἐκκλησίας; **Ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία** ἴσεται μακρὰν τῆς πολιτικῆς καὶ οικονομικῆς δράσεως καὶ δὲν ἀσκει καμμίαν ἐπιρροήν;

Ἄντι ἄλλης ἀπαντήσεως παραπέμπομεν εἰς πρόσφατον ἐπιστημονικὴν μελέτην τοῦ πλέον ἐγκύρου καὶ AD HOC ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ «Journal of Church and State» (1998), τὸ ὁποῖον εἰς τὴν σελίδα 283 ἀναφέρει ἐπὶ λέξει:... Ἦτοι, εἰδικῶς εἰς ΗΠΑ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀνεγνωρισμένη Ἐκκλησία, ἡ ἐπιδιώξις τοῦ χριστιανικοῦ συνασπισμοῦ, ἀποδεδειγμένως τοῦ πλέον ἰσχυροῦ θρησκευτικοῦ lobby εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ΗΠΑ, εἶναι νὰ κερδίσῃ πολιτικὴν ἰσχύν καὶ ἐπιρροήν, ὥστε ὁ νόμος καὶ ἡ δημοσία πολιτικὴ νὰ ἀποκτήσουν ἓνα πλέον εὐδιάκριτον χριστιανικὸν χαρακτῆρα.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω ἢ ὡς εἴρηται Ἀμερικανικὴ Ἐκθεσις κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα διὰ κατὰ τὸ ὁποῖον εἰς ΗΠΑ ἀποτελεῖ θεσμόν καὶ ἀδιάσειστον πραγματικότητα....

γ) ΜΑΘΗΜΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ

Περαιτέρω ἡ Ἐκθεσις κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδὴ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα διδάσκεται τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν.

Ἐπὶ τούτου παραπέμπομεν εἰς δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος «USA today» τῆς 23.10.97 σελ. 283, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει, ὅτι τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν **ἐπανέρχεται εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα τῶν ΗΠΑ**. Μέχρι δὲ τότε (23.10.97) εἶχεν ἐπανέλθει εἰς τὸ 18% τῶν 16.000 ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν τῆς χώρας....

δ)

ε) ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Περαιτέρω, ἡ ἐπίμαχος Ἐκθεσις κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι χρηματοδοτεῖ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καταβάλλουσα τοὺς μισθοὺς τοῦ Κλήρου.

Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου **ἀποσιωπᾷ** ἡ Ἐκθεσις, ὅτι τὴν τοιαύτην ὑποχρέωσιν ἀνέλαβεν ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας λόγω τῆς παραχωρήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας εἰς τὸ Κράτος καὶ ὡς ἀνταλλαγὴν καὶ ἀκόμη, ὅτι διὰ τοῦ νόμου 536/1945 (ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 469/1968) καθωρίσθη, ὅτι τὸ 35% ΤΩΝ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΡΙΕΡΧΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑΝ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ. Τὸ ποσὸν ἐπομένως, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος φορολογεῖ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἶναι τεράστιον καὶ καλύπτει τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Κλήρου. Κάτι ἀνάλογον, βεβαίως, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ διὰ τὰς αἰρέσεις καὶ τὰς παραθρησκευτικὰς ομάδας, καθ' ὅσον τὰ ἔσοδα αὐτῶν δὲν εἶναι φανερά καὶ τὸ Κράτος δὲν δύναται νὰ τὰ φορολογήσῃ. Ἡ ἐν λόγω παρατήρησις ἰσχύει καὶ διὰ τὸν ἄλλον ἰσχυρισμὸν τῆς Ἐκθέσεως, ὅτι τὸ Κράτος φορολογεῖ ἐλαφρύτερον τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐναντι τῶν λοιπῶν Αἰρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν. Ἐνῶ συμβαίνει ἀκριδῶς τὸ ἀντίθετον ὅτι δηλαδή **αἱ αἰρέσεις καὶ αἱ παραθρησκευτικαὶ Ὄργανώσεις, λειτουργοῦσαι ὑπὸ μορφῆν Σωματείων, οὐδόλως φορολογοῦνται**. Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω καὶ οἱ ἐν προκειμένῳ ἰσχυρισμοὶ τῆς Ἐκθέσεως καταρρέουν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ δημιουργοῦν τεράστιον **ἨΘΙΚΟΝ ΘΕΜΑ** διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ καὶ διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικὴν Πρεσβείαν. Καὶ τοῦτο διότι κατηγοροῦν τὴν Ἑλλάδα διὰ τὸ φορολογικὸν αὐτῆς καθεστῶς καὶ ἀντὶ νὰ ἐλέγξουν, τί προβλέπουν οἱ ἀντίστοιχοι νόμοι, ἀποδέχονται (ἐν ἀκατανοήτῳ ἀφελείᾳ), **ὅ,τι τοὺς δηλώνουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι ἰσχύει**, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν αἰρέσεων καὶ τῶν παραθρησκευτικῶν. Αὐτὸ μάλιστα εἶναι πρωτοφανὲς καὶ ἀνήκουστον, νὰ ἐνδιαφέρεται κάποιος νὰ πληροφορηθῆ τί ἰσχύει ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἀντὶ νὰ προστρέχῃ εἰς τὸ κείμενον τῶν ἰσχυόντων νόμων, νὰ προστρέχῃ εἰς πρόσωπα ἀνεύθυ-

να, στερούμενα εξειδικευμένων νομικῶν καί φορολογικῶν γνώσεων, ἀλλά καί ἀντικειμενικότητας.

στ) ... ζ) ...

η) ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ἡ ἐπίμαχος Ἐκθεσις ἀποσιωπᾷ ἢ διαστρέφει τό τί ἔχει δεχθῆ διά τήν Ἑλλάδα τό Εὐρωπαϊκόν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ἦτοι: α) Κατηγορεῖ τήν Ἑλλάδα διότι ἔχει Νόμον, ὁ ὁποῖος ὑποβάλλει εἰς κρατικήν ἄδειαν τήν ἴδρυσιν εὐκτηρίων οἰκῶν ὑπό τῶν διαφόρων αἰρέσεων καί παραθρησκειῶν. Ὅμως ἀποσιωπᾷ, ὅτι τό Εὐρωπαϊκόν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἐθεώρησεν τόν ἐν λόγω νόμον ὡς **σύμφωνον πρός τήν Εὐρωπαϊκὴν Σύμβασιν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων** (βλέπε παράγραφον 47 τῆς ἀποφάσεως 26.9.1996 τοῦ Δικαστηρίου τούτου). Ἐπίσης ἀποσιωπᾷ, τό ὅτι εἰς τήν Ἑλλάδα δροῦν Σατανισταί (καταδικασθέντες διά ἀνθρωποκτονίας καί βασανιστήρια) καί ἄλλαι ἐπικίνδυναι καί καταστροφικαί Αἰρέσεις καί ὡς ἐκ τούτου τό Κράτος ὀφείλει νά ἐλέγῃ, ποῖοι καί διά ποῖον λόγον ἰδρῦουν εὐκτηρίους οἰκοὺς β) Εἰς τήν ἐπίμαχον Ἐκθεσιν ἀναφέρεται **ψευδῶς**, ὅτι τό Εὐρωπαϊκόν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, διά τῆς ἀπό 24.2.1998 ἀποφάσεως αὐτοῦ, κατεδίκασε τήν Ἑλλάδα διά παράβασιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, διότι τά Ἑλληνικά Δικαστήρια εἶχαν καταδικάσει προηγουμένως Προτεστάντας ἐπί προσηλυτισμῶ. Ἐν προκειμένῳ ἐπρόκειτο συγκεκριμένως περί Πεντηκοστιανῶν. Εἰς τά τρία ἄτομα ἐξ αὐτῶν, τά ὁποῖα κατεδικάσθησαν εἰς τήν Ἑλλάδα ἐπί προσηλυτισμῶ, τό Εὐρωπαϊκόν Δικαστήριον ἐπεκύρωσεν **τάς καταδικάς αὐτῶν καί ἐδέχθη, ὅτι ὀρθῶς, βασίμως καί ἠτιολογημένως κατεδικάσθησαν ὑπό τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων**. Τό δεδομένον τοῦτο ἢ ἐπίμαχος Ἐκθεσις **τό ἀποκρύπτει** κατά τρόπον παντελῶς ἀνεπίτρεπτον. Ἐπίσης ἀποκρύπτει, ὅτι τό Εὐρωπαϊκόν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἐδέχθη, **ὅτι ἡ Ἑλληνική διάταξις ἢ ὁποῖα τιμωρεῖ τόν προσηλυτισμόν εἶναι σύμφωνος πρός τήν Εὐρωπαϊκὴν Σύμβασιν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων**.

θ) ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ:

Ἡ εἰρημένη Ἐκθεσις, περαιτέρω, κατηγορεῖ τήν Ἑλλάδα, ὅτι προβαίνει εἰς δυσμενεῖς διακρίσεις εἰς δάρος ὀρισμένων αἰρέσεων, ὑπέρ τῶν ὁποίων ἐμφανίζεται νά ἐνδιαφέρεται μεροληπτικῶς καί ὄλως ἰδιαιτέρως. Καί ἐδῶ ὅμως ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις καί προφανῶς ἢ ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικὴ Πρεσβεῖα συλλαμβάνονται διά πολλοστήν φορᾶν νά παραπλανοῦν ἀνεπιτρέπτως, ἦτοι:

«**Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά**»: Ἡ ἐπίμαχος Ἐκθεσις εἰς πολλά σημεῖα ἐμφανίζεται ἐνθερμῶς ὑποστηρικτῆς αὐτῶν, κατηγοροῦσα τήν Ἑλλάδα διά δυσμενεῖς εἰς βά-

ρος αὐτῶν διακρίσεις. Τί ὄντως συμβαίνει ἐν προκειμένῳ εἰς τὰς ΗΠΑ καί ποῖα ἢ μεταχειρίσις τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» ἐκεῖ; Ἦδη ἀνωτέρω ἐπεκαλέσθημεν τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, ποῦ καταδικάζουν «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» διότι ἠρνήθησαν ΝΑ ΧΑΙΡΕΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΤΩΝ ΗΠΑ. Ὡσαύτως παραπέμπομεν εἰς τήν σελίδα 1542 τοῦ κλασσικοῦ ἔργου ENCYCLOPEDIA OF THE AMERICAN CONSTITUTION, ὅπου ἀναφέρεται, ὅτι εἰς ΗΠΑ, ὑπάρχει μεγάλη ἔχθρα κατά τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» λόγω ἐλλείψεως πατριωτισμοῦ αὐτῶν, λόγω τῶν ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιουμένων προσηλυτιστικῶν μεθόδων, λόγω τοῦ ὅτι ἀναφέρουν εἰς βιβλία αὐτῶν, ὅτι ὁ Χριστιανισμός τυγχάνει ὀργάνωσις τοῦ Διαβόλου (ἐπί λέξει «Satan's cruel and oppressive organisation»), διότι ἀρνούμενοι νά χαιρετήσουν τήν σημαίαν εἶναι ἀντιπατριῶται ἢ καί προδοταί... Ποῦ λοιπόν τό ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον τῶν ΗΠΑ ὑπέρ τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά», τό ὁποῖον ἀξιοῦν ὑπέρ αὐτῶν ὑπό τῆς Ἑλλάδος;

Σαηεντολόγοι: Ἡ Ἀμερικανικὴ Πρεσβεῖα ἐν Ἑλλάδι φέρεται νά γνωρίζῃ **τά πάντα** εἰς τήν χώρα ἡμῶν περί τῶν ὅσων ἀφοροῦν εἰς τὰς αἰρέσεις καί τὰς παραθρησκείας. Ἀναφέρεται δέ ἐιδικῶς ἢ ἐπίμαχος Ἐκθεσις τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τό ΚΕΦΕ καί εἰς τήν ἐν Ἑλλάδι Σαηεντολογία. **Διατί ἐπομένως ἀποσιωπᾷ τήν ὑπ' ἀριθμ. 10493/1996 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καί τήν ἐπικυροῦσαν ταύτην ὑπ' ἀριθμ. 7380/1997 ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν; Μήπως ἐπειδὴ αἱ ἐν προκειμένῳ ἀποφάσεις, διά στοιχείων ἀδιασείστων, ἀποδεικνύουν, ὅτι οἱ Σαηεντολόγοι ἀσκοῦν πλῆθος δραστηριοτήτων ἐπικινδύνων καί ἐξουθενωτικῶν διά τήν ὑγείαν τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν; (Ἄσκησις πιέσεων, ἀδίστακτοι ἐνέργειαι, νέκρωσις πράκτορος, χαρακτηρισμός ὡς ἐχθρῶν καί προδοτῶν τῶν ὅσων ἀποχωροῦν, βασανιστήρια, καταπιέσεις, ἐφαρμογαί μεθόδων βαρύτατα ἐπικινδύνων διά τήν ὑγείαν, ἀγρία ἐκμετάλλευσις ἀφελῶν, ἐξαναγκασμός εἰς ἐργασίαν ἄνευ ἀμοιβῆς, ψυχολογικὴ βία καί καταπίσεις, παραβίασις τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου, ἐφαρμογὴ τακτικῆς ψυχικῆς ἀπορροθμίσεως, ἐφαρμογὴ μεθόδων καί πρακτικῶν βαρέως ἐπικινδύνων διά τήν ζωὴν καί τήν ὑγείαν, ἐφαρμογὴν αὐθυποβολῆς, καταστροφὴ περιουσιῶν, ἐφαρμογὴ μεθόδων ὀλοκληρωτικῶν δομῶν καί τάσεων, παράνομος κερδοσκοπικὴ δραστηριότης, κλπ). Διατί ἢ Ἀμερικανικὴ Πρεσβεῖα καί ἢ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἀποσιωποῦν τά συγκλονιστικὰ ταῦτα δεδομένα, τά ὁποῖα καλῶς γνωρίζουν; Ἐφ' ὅσον μάλιστα φέρονται, ὅτι γνωρίζουν τά πάντα καί ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰσχυρῶν περὶ τῶν Αἰρέσεων καί τῶν Παραθρησκειῶν;**

Τέλος ἐπικαλούμεθα σωρείαν δικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τῶν ΗΠΑ, αἱ ὁποῖαι ἀπαγορεύουν πλῆθος ἐνεργειῶν τῶν αἰρέσεων ὡς παράνομων καί ἐπικινδύνων. Μάλιστα δέ δικαστικὴ ἀπόφασις Δικαστηρίου τῶν ΗΠΑ, διατάσσεται τήν διά-

λυσιν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων καί τήν κατά-
σχουν τῆς περιουσίας αὐτῆς.

4. Συμπέρασμα

Κατ' ἀκολουθίαν πάντων τῶν ἀνωτέρω καί πλεί-
στων ἄλλων τά ὅποια θά ἠδυνάμεθα νά παραθέσω-
μεν, ἀλλά παραλείπομεν ταῦτα χάριν συντομίας προ-
κύπτει, ὅτι εἰς τήν ἐπίμαχον Ἐκθεσιν τῆς Ἀμερικανι-
κῆς Κυβερνήσεως, βασισθεῖσαν εἰς στοιχεῖα συλλε-
γέντα ὑπό τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας,
κυρίως ὑπό μελῶν τῶν διαφόρων αἰρέσεων καί πα-
ραθρησκειῶν, περιέχονται ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐξο-
φθαλμοὶ ἀντιφάσεις, ἀνακρίβειαι ἐμπαθεῖς εἰς βάρος
τῆς χώρας ἡμῶν, ἀπόψεις προκλητικαί καί ἠθικῶς
ἀπαράδεκτοι εἰς σημεῖον ὥστε, νά ἀνακύπτῃ τό ἐρώ-
τημα: διατί καί διά ποῖον λόγον ἡ Ἀμερικανική
Κυβέρνησις φθάνει εἰς τοιαύτην ἀπαράδεκτον μετα-
χείρισιν τῆς χώρας ἡμῶν; Μήπως νομίζει, ὅτι οἱ Ἕλ-
ληνες εἶναι ἀρκετά ἀφελεῖς καί ἀδαεῖς ὥστε νά μήν
δύνανται νά ἐξακριβώσουν εὐχερῶς, ὅτι τά ὅσα ἡ
ἐπίμαχος Ἐκθεσις τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῶν
ΗΠΑ καταμαρτυρεῖ εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος ἰσχύουν
εἰς πολύ μεγαλύτερον βαθμόν καί εἰς τάς ΗΠΑ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΑΘΗΝΗΣΙ ΤΗ 30ῃ Σεπτεμβρίου 1999

Ἐν σχέσει μέ τήν παράγραφον 3ξ τοῦ σημερινοῦ
(30-9-99) Δελτίου Τύπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
πού ἀποτελεῖ ἀπάντησιν τῆς Ἐκκλησίας μας στίς αἰτιά-
σεις τῆς γνωστῆς Ἐκθέσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ὑπουρ-
γείου Ἐξωτερικῶν περὶ «τῆς κρατοῦσης στήν Ἑλλάδα
καταστάσεως στόν τομέα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερί-
ας», διευκρινίζεται ὅτι ἐκ παραδρομῆς τοῦ μετα-
φραστοῦ τοῦ ἀμερικανικοῦ κειμένου, ἐξελήφθη ἡ περι-
πτωση (in one case) τοῦ Ἑλληνοσ Μάρτυρος τοῦ Ἰε-
χωῶ, πού δέν ἀπηλλάγη τῆς στρατεύσεως, ὡς ἡ μία
καί μοναδική περίπτωση (the one case) τοιαύτης ἐξαι-
ρέσεως, μέ συνέπειαν νά θεμελιωθῇ ἐπί τῆς σφαλερᾶς
αὐτῆς βάσεως ὁ ἐπόμενος ἰσχυρισμός ὅτι ...

Εἶναι προφανές ὅτι ἡ τελευταία αὐτή παράγρα-
φος στηριχθεῖσα σέ ἐσφαλμένη ἀπόδοσιν τοῦ ἀγγλι-
κοῦ κειμένου κεῖται ἐκτός τῶν ἀληθῶν προθέσεων
τῆς Ἐκκλησίας καί συνιστᾷ ἄδικη μεταχείρισιν τοῦ
κειμένου καί τῶν Ὑπηρεσιῶν πού τό συνέταξαν. Διό
καί ἀποσύρεται διαγραφομένη παντελῶς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Σημείωσις τοῦ ἐκδότου: Εἶναι πρόδηλον ὅτι δέν ἀνεκλήθη
ὄλο τό δελτίο τύπου τῆς Ἱ.Σ., ὅπως ἐσφαλμένα ἀνεγράφη
στόν τύπο.

ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΕ ΣΥΝΟΡΑ

ὑπό Κωνσταντίνου Χολέβα

Ἀπό τόν Πολιτικό Ἐπιστήμονα κ. Κωνσταντῖνο Χολέβα λάβαμε τό παρακάτω δημοσιευμένο σχόλιο γιά
τήν ὁργάνωσιν «γιατροὶ χωρὶς σύνορα». Εἶχαμε γράψῃ κάποιο σχόλιο γιά τήν κίνησιν αὐτή στό ὑπ' ἀριθ. 11
τεῦχος μέ τίτλο «Ἄλλο καί τοῦτο». Βάλαμε τότε κάποια ἐρωτηματικά, ἀλλά τώρα θά πρέπει νά τά ἀντικα-
ταστήσουμε μέ πολλά θαυμαστικά (!!!!). Ὁ ἡμερήσιος Ἀθηναϊκός τύπος πρὸς τιμὴν του καυτηρίασε μέ σχόλιά
του τό γεγονός τῆς μεροληπτικῆς στάσεως τῆς διεθνοῦς ὁργανώσεως τῶν «γιατρῶν... χωρὶς(!) σύνορα» στόν
πόλεμον τοῦ Κοσσυφοπεδίου. Μάλιστα τά «Νέα» τιτλοφοροῦν τό σχόλιό τους μέ τήν αὐστηρή, ἀλλά κυριολε-
κτικὴ ἐπικεφαλίδα «Αἰδῶς χωρὶς Σύνορα».

Ὁ κ. Χολέβας γράφει: «Ἀναζητοῦν ὀρισμένοι, ἄλλοι καλοπροαίρετοι καί ἄλλοι κακοπροαίρετοι, στοιχεῖα
ρατσοισμοῦ στήν ἐλληνικὴ κοινωνία. Καλύτερα ἅς ψάξουν σέ μερικούς διεθνεῖς ὁργανισμούς καί «μὴ κυβερνη-
τικὲς ὁργανώσεις» πού κόπτονται γιά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ὅπως πληροφορηθήκαμε ἡ διεθνὴς ὁργά-
νωσις «Γιατροὶ χωρὶς σύνορα» διέγραψε τό ἐλληνικὸ τμήμα της, διότι στόν βομβαρδισμό καί στά ἐπακολου-
θήσαντα γεγονότα στήν Γιουγκοσλαβία (Μάρτιος-Ἰούνιος 1999) περιέθαλπε καί Σέρβους. Αὐτό τό καί Σέρ-
βους, τά λέει ὄλα. Οἱ Σέρβοι δέν εἶναι ἄνθρωποι; Ἡ μήπως φταῖνε ὄλοι γιά τά πιθανά λάθη τῆς κυβερνήσε-
ως των; Ἡ μήπως εἶναι ὅς κατηγορίας Εὐρωπαῖοι ἐπειδὴ εἶναι Ὁρθόδοξοι καί ὁ πολιτισμός τους δέν θεω-
ρεῖται περιωπῆς ἀπὸ τίς θεωρίες τοῦ Χάντιγκτον καί τά Μουσεῖα τῆς «Εὐρώπης» τοῦ Καρλομάγνου;

Καιρός εἶναι νά τεθῇ ἐπὶ τάπητος τό ποιόν καί οἱ πραγματικοὶ στόχοι ὄλων αὐτῶν τῶν «ἀνθρωπιστικῶν» ὁργα-
νώσεων. Καθὼς καί ἐκείνων πού ἀνακαλύπτουν ἀνύπαρκτες μειονότητες στήν Ἑλλάδα καί ἐθελουφλοῦν μπρο-
στά στά βάσανα τῶν Σέρβων τοῦ Κοσσυφοπεδίου ἢ τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἡπείρου καί τῶν Σκοπίων. Κι
ὅποιος ψάχνει γιά ρατσοισμό ἅς μὴν κουράζεται. Οἱ Εὐρωπαῖοι «γιατροὶ μέ σύνορα» εἶναι χαρακτηριστικὸ παρὰ-
δειγμα. Τὴν ὥρα πού ἀκοῦμε ὅτι τά σύνορα πέφτουν κάποιοι ὀρθώνουν ἄλλα σύνορα, νέα τείχη. Οἱ Ὁρθόδοξοι
λαοὶ ἅς τό ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους αὐτό. Διότι ὁ νέος Εὐρωπαϊκὸς ρατσοισμός εἶναι κυρίως ἀντι-ὀρθόδοξος».